ISSN 2241-6021

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ 22ος χρόνος - αρ. φύλλου 951 - 16 Φλεβάρη 2018 www.eksegersi.gr

Παιχνίδια εθνικισμών και πολεμοκαπηλείας ΣΕΛΙΔΑ 9

Υποκρισία και σκανδαλολογία επί ενός υπαρκτού σκανδάλου ΣΕΛΙΔΑ 3

Καπιταλισμός και σκάνδαλα ΣΕΛΙΔΑ 7

«Εξοδος στις αγορές»
Νέα δάνεια για την εξυπηρέτηση του χρέους που δεν μειώνεται ΣΕΛΙΔΑ 16

«Ο μεσάζοντας της Αραβίας»
Σε απελπισία ο Καμμένος ΣΕΛΙΔΑ 13

Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής
Στρατηγική συρρίκνωσης των δαπανών ΣΕΛΙΔΑ 10

Από «εκλεκτό» του Σκουρλέτη
Οργιο παρανομιών σε βάρος δημοσίων υπαλλήλων ΣΕΛΙΔΑ 8

1,30 €

Κόβουν το κοστούμι του μετα-Μνημόνιου για να χωράει όλη τη μνημονιακή πολιτική

Scripta...Verba...

Με αυτά που έχουμε σήμερα, για να παραπέμψουμε ανθρώπους δεν είναι εύκολο να γίνει, έως αδύνατο, το λέω εγώ γιατί ξέρω πολύ καλά νομικά, οικονομικά...

Δημήτρης Καμμένος

Θέλει ο Καμμένος να κρυφτεί μα το πάθος του να υπερασπιστεί τη ΝΔ δεν τον αφήνει.

Το σκάνδαλο Novartis δεν είναι σκανδαλοθηρικό σόου, για να μην πεθάνουμε από ανία. Κάποιοι πλούτισαν και αυτά τα λεφτά πρέπει να τα διεκδικήσουμε.

Σταύρος Θεοδωράκης

Αυτό δεν το λες και υπεράσπιση των πρώην υπουργών που κατηγορούνται (ανάμεσά τους και στελέχη του ΠΑΣΟΚ και του ΚΙΝΑΛ).

Η Προανακριτική Επιτροπή την οποία προτείνουμε, θα κρίνει τα πραγματικά και νομικά ζητήματα, για το κατά πόσο μπορεί να στοιχειοθετήσει επαρκείς ενδείξεις για όσους εμπλέκονται.

Δημήτρης Τζανακόπουλος

Πώς θα ερευνηθεί αν υπάρχουν επαρκείς ενδείξεις, όταν τα αδικήματα έχουν παραγραφεί; Ποιον προσπαθεί να δουλέψει ο Τζανακόπουλος;

Το τελευταίο διάστημα, η κ. Μαρέβα Γκραμπόφσκι – Μητσοτάκη έχει στοχοποιηθεί με χυδαίο τρόπο. Εχω σοκαριστεί με τον τρόπο που έβαλαν στο κάδρο, συκοφάντησαν και λάσπωσαν αυτή τη γυναίκα. Ποιο ήταν το έγκλημά της; Το ότι παντρεύτηκε τον κ. Κυριάκο Μητσοτάκη.

Αδωνις Γεωργιάδης

Το 'να χέρι νίβει τ' άλλο...

Δηλώνω κατηγορηματικά ότι καθ' όλο το διάστημα παραμονής μου στην ανωτέρω εταιρία ουδέποτε συμμετείχα καθοιονδήποτε τρόπο σε οποιαδήποτε παράνομη δραστηριότητα, ούτε περιήλθε οποιαδήποτε τέτοια εις γνώση μου.

Κωνσταντίνος Φρουζής

Για καλό ή για κακό του την έγραψε ο δικηγόρος του αυτή τη δήλωση;

Δεν θα συμμετέχω στην ομοσπονδιακή κυβέρνηση και ελπίζω έτσι να τερματιστούν οι εσωκομματικές διαφωνίες.

Μάρτιν Σουλτς

Γερμανοί σε όλα. Δεν κάνουν μισές δουλειές. Ακόμα κι όταν «τελειώνουν» ένα ηγετικό τους στέλεχος.

Πραγματικά οι κουκουλοφόροι μάρτυρες παραπέμπουν ανατριχιαστικά, τηρουμένων των αναλογιών, στους προδότες με την κουκούλα που παρέδιδαν πατριώτες στους ναζί για να τους εκτελέσουν!

Θέμος Αναστασιάδης

Ο φασισμός από τη γελοιότητα απέχουν όσο μια τρίχα. Τηρουμένων των αναλογιών...

ΡΙΠΕΣ

◆ Ο Καραμανλής -πάντα μέσω «κύκλων»- καλύπτει τον Αβραμόπουλο ◆ Οχι όμως και τον Σαμαρά ◆ Ο Αντώναρος, που είναι άνθρωπος του Καραμανλή, καλεί τον Μπουμπούκο να παραιτηθεί από αντιπρόεδρος ◆ Ο οποίος Μπουμπούκος είναι ακροδεξιός σαν τον Σαμαρά και υπήρξε υπουργός του ◆ Ο Κούλης, που έχει γίνει κολλητός του Σαμαρά, διαγράφει τον Αντώναρο, που είναι κολλητός του Καραμανλή και έθιξε τον Μπουμπούκο, που είναι κολλητός του Σαμαρά και αντιπρόεδρος του Κούλη ◆ Αυτό δεν είναι αστικό κόμμα εξουσίας ◆ Το τραγούδι του Κηλαηδόνη με τα γκομενικά θυμίζει ◆ Ο Μπουμπούκος κάλεσε το Star στο σπίτι του, για να δείξει ότι δεν έχει κάνει ανακαίνιση με μίζες της Novartis ◆ Σε τι ειδικεύεται χρόνια τώρα το Star; ◆ Στο ονομαζόμενο «ρεπορτάζ του κώλου» ◆ Οπως δήλωσε ο Μπους ο νεότερος, υπάρχουν ξεκάθαρα στοιχεία για ρωσική εμπλοκή στις αμερικάνικες προεδρικές εκλογές του 2016 ◆ Νέα πυρά εκ των έσω για τον Τραμπ ◆ Ούτε ζωγραφιστό δε θέλουν να τον βλέπουν κάποιοι ρεπουμπλικανοί ◆ Ο οποίος Τραμπ διέταξε το Πεντάγωνο να του οργανώσει μια μεγάλη στρατιωτική παρέλαση ◆ Και κάποιοι τον καλούν να πληρώσει από την τσέπη του τα έξοδα της παρέλασης, που δεν προβλέπεται από το πρωτόκολλο ◆ Τι να πει, όμως, και ο δόλιος ο Σουλτς; ◆ Που τον έβαλαν μπροστά οι βαρόνοι του SPD να κλείσει συμφωνία GroKo με τη Μέρκελ και τον Ζεεχόφερ ◆ Και μόλις την έκλεισε, κρατώντας ένα υπουργείο για τον εαυτό του, του το πήραν και αυτό ◆ Αφού προηγουμένως του είχαν πάρει και την προεδρία του κόμματος! ◆ Τι θα κάνει τώρα αυτός ο άνθρωπος, μου λέτε; ◆ Παράτησε και την προεδρία του Ευρωκοινοβούλιου και τώρα μοιάζει με την καλαμιά στον κάμποΣύμφωνοι, κανένας αστός πολιτικός δεν πάει χαμένος στις ιμπεριαλιστικές χώρες ◆ Ξέρεις, όμως, τι είναι να πηγαίνεις για καγκελάριος και τώρα να παρακαλάς τα γερμανικά μονοπώλια να σε βάλουν σε κάνα ΔΣ επιχείρησης; ◆ Εμείς πάντως διαπιστώνουμε μια πρόοδο, έναν εκσυγχρονισμό στη σκανδαλολογία ◆ Καταρχάς, οι μάρτυρες επί Κοσκωτά ήταν επώνυμοι (κάτι μπράβοι) ενώ τώρα είναι με ψευδώνυμα και φαίνεται να είναι στελέχη της Novartis ◆ Οι επώνυμοι κατέθεταν ότι οι μεταφορές των μιζών γίνονταν σε κουτιά από Πάμπερς ◆ Ενώ οι ανώνυμοι καταθέτουν ότι οι μεταφορές γίνονταν σε περιποιημένες βαλίτσες με ροδάκια ◆ Εντοπίζω στοιχειώδη έλλειψη φαντασίας στο συνδεδεμένο με την κυβέρνηση τμήμα του αστικού δικαστικού μηχανισμού ◆ Δίνεις, μωρή, το όνομα Μάξιμος Σαράφης στον βασικό προστατευόμενο μάρτυρα; ◆ Σαράφης σημαίνει αργυραμοιβός ◆ Και το Μάξιμος παραπέμπει κατευθείαν στο Μαξίμου ◆ Ο Τζανακόπουλος κάλεσε τον Σαμαρά «να θυμάται ότι είναι πρώην πρωθυπουργός και όχι κουτσαβάκι» ◆ Αλατης ◆ Ο Βενιζέλος «απαλλάσσει» μόνο τον εαυτό του και τον Πικραμμένο ◆ Με αναφορές στη δικογραφία και μόνο! ◆ Τυχαίο; ◆ Αν βρεθούν λογαριασμοί του στην Ελβετία να τον κρεμάσουν στο Σύνταγμα δήλωσε ο Μπουμπούκος ◆ Γιατί ειδικά (και μόνο) στην Ελβετία; ◆ Η Ολγα παραμέρισε, η Πατούλαινα έρχεται ◆ Με σύνθημα «Πατούλη γερά, Πρωτεύουσα ξανά» ◆ Οπως αντιλαμβάνεστε, η στήλη προκηρύσσει διαγωνισμό για νέα, πρωτότυπα συνθήματα ◆ Περιμένουμε τις εμπνεύσεις σας ◆

επί του πεζοδρομίου

Η «Λαϊκή Συσπείρωση», η αυτοδιοικητική παράταξη του Περισσού, εξέδωσε δελτίο Τύπου με το οποίο «καταδικάζει την επίθεση τραμπούκων ενάντια σε μαθητές, παιδιά και κατοίκους του Γραμματικού και των γύρω περιοχών, που αντιδρούν στην κατασκευή ΧΥΤΑ, κατά τη συνεδρίαση του Περιφερειακού Συμβουλίου Αττικής σήμερα Πέμπτη 8 Φλεβάρη 2018. Απαιτούσαν δε να εγκριθεί η Περιβαλλοντική Μελέτη της υπογειοποίησης τμήματος της οδού Πατριάρχου Κωνσταντίνου, έργο αναγκαίο για την κατασκευή του νέου γηπέδου στη Νέα Φιλαδέλφεια». Ταυτότητα δεν έχουν αυτοί οι τραμπούκοι; Αφεντικό δεν έχουν; Είναι η πρώτη φορά που δρουν κατ' αυτόν τον τρόπο; Ακόμα και τώρα, ο Περισσός μιλά με μισόλογα. Μη τυχόν και ενοχληθεί ο Μελισσανίδης και κόψει τις... οικονομικές ενισχύσεις στο κόμμα και στον «Ριζοσπάστη».

Εχει και η γελοιότητα τα όριά της. Εβαλαν γκαζάκια στο μαγαζί της γυναίκας του κι αυτός κατήγγειλε ότι «εκεί οδηγεί η ανελέητη στοχοποίησή της από τα υπόγεια του Μαξίμου και τα φερέφωνά τους».

Πόσο νάρκισσος πρέπει να είσαι για να κάνεις προσωπικό τουίτ για τη δέκατη επέτειο από την εκλογή σου ως προέδρου του κόμματός σου; Το έκανε ΚΑΙ ΑΥΤΟ ο Τσίπρας και είναι απορίας άξιο πώς γλίτωσε το εγκεφαλικό ο Αλαβάνος (που τον προόριζε για αχυράνθρωπο κι ούτε κατάλαβα πώς ο «μικρός» τον ξωπέταξε). Σ' αυτό ακριβώς αποσκοπούσε το τουίτ. Ο Τσίπρας είπε στους συριζαίους: με τον Αλαβάνο και τους πριν απ' αυτόν ήσασταν στο 3%-4%, ενώ εγώ μέσα σε μια δεκαετία σας έβαλα στα σαλόνια της εξουσίας και λάδωσε και το δικό σας αντεράκι. Μετά από εμένα η καταστροφή, όπως έλεγε κι ένας Λουδοβίκος, ο και «βασιλιάς Ηλιος» ονομαζόμενος.

Ο Κύρτσος χαρακτήρισε τον Αντώναρο «βολεμένο Συριζοτρόλ», που «αναδείχθηκε από τη ΝΔ και μετά εντάχθηκε στην Ευρ. Τρ. Επενδύσεων με 10.000 καθαρά το μήνα». Αληθεύει;

Η τριπλέτα των εισαγγελέων «διαφθοράς» (Τουλουπάκη, Ντζούρας και Μανώλης) δήλωσαν: *«Ουδέποτε συμμετείχαμε σε κοινή σύσκεψη με τον κυβερνητικό εκπρόσωπο ή με οποιοδήποτε άλλο κυβερνητικό στέλεχος για την υπόθεση Novartis. Οι μάρτυρες τέθηκαν σε καθεστώς προστασίας τηρώντας πιστά το γράμμα νόμου. Το τμήμα της δικογραφίας που αφορά πολιτικά πρόσωπα υποβλήθηκε στην Εισαγγελία του Αρείου Πάγου ως είχαμε εκ του Συντάγματος υποχρέωση».* Τι τις θέλουν τέτοιες δηλώσεις; Δεν αντιλαμβάνονται ότι κάνουν τα πράγματα χειρότερα;

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Η πραγματικότητα είναι ότι για περισσότερους από 14 μήνες η Novartis συνεργάζεται με τις ελληνικές και αμερικανικές αρχές ενώ διεξάγει και τη δική της εσωτερική έρευνα. Επιδίωξή μας είναι η υπόθεση αυτή να διαλευκανθεί το ταχύτερο δυνατό με διαφάνεια και ειλικρίνεια από όλους τους εμπλεκομένους. Είμαστε αποφασισμένοι να κατανοήσουμε σε βάθος τα δεδομένα της υπόθεσης και δεσμευόμαστε ότι θα δράσουμε ανάλογα για τυχόν πράξεις που δε συνάδουν με τα υψηλά ηθικά επιχειρηματικά μας πρότυπα.

Novartis

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

17/2/1914: Βρετανίδες καταστρέφουν τζάμια οικίας βρετανού υπουργού Εσωτερικών και πυροβολούν εγκαταστάσεις ομίλου αντισφαίρισης διεκδικώντας δικαίωμα ψήφου 17/2/1935: Η Γερμανία καθιερώνει οκτάωρη εργάσιμη ημέρα 17/2/1972: Βόμβες (ΑΑΑ) σε αυτοκίνητα ξένων αποστολών **17/2/1973: Συγκρούσεις αστυνομίας-φοιτητών (Νομική), ανακοινώνονται άλλες 51 διακοπές αναβολής στράτευσης** 18/2: Γκάμπια: Ημέρα ανεξαρτησίας (1965), Ισραήλ: Ημέρα μητέρας 18/2/1884: Η αστυνομία καταστρέφει όλα τα αντίτυπα του βιβλίου «Αυτά που πιστεύω» του Λέοντα Τολστόι (Μόσχα) **18/2/1952: Προσχώρηση Ελλάδας και Τουρκίας στο ΝΑΤΟ** 18/2/1968: Σχίσμα ΚΚΕ 19/2: Αιθιοπία: Ημέρα μαρτύρων (1930) 19/2/1977: Βόμβα ακροδεξιών σε γραφεία Πολιτιστικής Λέσχης Παγκρατίου 19/2/1986: Βόμβες σε ΥΠΕΧΩΔΕ και σε παράρτημά του (ΕΛΑ) 19/2/1990: Εκτέλεση ψυχίατρου Μάριου Μαράτου (Επαναστατική Αλληλεγγύη) 19/2/1998: Βόμβα σε γραφεία «General Motors» (17Ν) 20/2: Ημέρα κοινωνικής δικαιοσύνης 20/2/1811: Χρεοκοπία Αυστρίας 20/2/1954: Επιστροφή 1.148 ελλήνων κρατουμένων από Ουγγαρία 20/2/1973: Βόμβες (ΕΑΝ) σε αυτοκίνητα ξένων αποστολών 20/2/1974: Συλλαμβάνονται 35 ηγετικά στελέχη του ΚΚΕ 20/2/1977: Βόμβα σε αποθήκη προϊόντων Στασινόπουλου (ΕΛΑ) **20/2/2000: Ο υπαστυνόμος Θοδωρής Χαλουλάκος πυροβολεί και αφήνει παράλυτο τον 18χρονο μαθητή Σωτήρη Κατσιώτη** 21/2: Ημέρα μητρικής γλώσσας, ήμερα ξεναγών, Μπαγκλαντές: Ημέρα μαρτύρων (1952) **21/2/1973: Κατάληψη Νομικής από 4.000 φοιτητές** 21/2/1973: Βόμβα (ΕΑΝ) στο Καλαμάκι 21/2/1985: Εκτέλεση εκδότη «Απογευματινής Νίκου Μομφεράτου» και οδηγού Γιώργου Ρουσέτη (17Ν) 22/2: Ινδία: Ημέρα μητέρας 22/2/1974: Συλλήψεις μελών του ΚΚΕ και ΠΑΜ (Πάτρα) 22/2/1977: Βόμβα σε κατάστημα ΠΕΣΙΝΕ (ΕΛΑ) 22/2/1989: Τέσσερις βόμβες σε σπίτια (17Ν) **22/2/2008: Δολοφονία Σουδανού Abdukarim Yahya Idris στην Ομόνοια από ξυλοδαρμό από τρεις αστυνομικούς** 23/2: Ημέρα κατάποσης σπαθιών, Γουιάνα: Ημέρα δημοκρατίας (1970), Μπρουνέι: Εθνική γιορτή, Τατζικιστάν: Ημέρα στρατού **23/2/1943: Ίδρυση ΕΠΟΝ** 23/2/1993: Χτύπημα ΔΟΥ Χαλανδρίου (17Ν).

Υποκρισία και σκανδαλολογία επί ενός υπαρκτού σκανδάλου

Ορκίζονται στο «τεκμήριο της αθωότητας». Διαβεβαιώνουν ότι «δε θα επιδοθούν σε κυνήγι μαγισσών». Στάζει μέλι το στόμα τους όταν αναφέρονται στον «νομικό πολιτισμό», ου μην και στον «πολιτικό πολιτισμό». Και την ίδια στιγμή, το Γραφείο Τύπου της Γενικής Γραμματείας Πρωθυπουργού, στο πλαίσιο μίας συνηθισμένης πολιτικής αψιμαχίας ανάμεσα σε κυβέρνηση και αξιωματική αντιπολίτευση, ανάμεσα σε Τσίπρα και Μητσοτάκη, ενημερώνει *«πως στα υπόγεια του Μεγάρου Μαξίμου δεν έχει πια γραφείο ο συνέταιρός τους, κ. Παπασταύρου, ούτε εισέρχονται* ***βαλίτσες Samsonite τροχήλατες*** *πριν καταλήξουν σε κάποιο φορολογικό παράδεισο»*.

Φυσικά, δεν είμαστε εμείς που θα υπερασπιστούμε τον αστικό «νομικό πολιτισμό» και τα συμπαρομαρτούντα του. Ξέρουμε πολύ καλά πόσο επιλεκτικά (με βάση το ταξικό πολιτικό κριτήριο) εφαρμόζονται. Την υποκρισία των συριζαίων θέλουμε να στηλιτεύσουμε. *«Εγώ δεν πιστεύω τίποτα. Η προανακριτική επιτροπή θα κρίνει αν υπάρχουν ικανοποιητικές ενδείξεις για την τέλεση αδικημάτων. Το ίδιο θα κάνει και η Εισαγγελία, το ίδιο θα κάνει και η Δικαιοσύνη, σ' αυτή τη φάση που βρισκόμαστε»*, έλεγε ο Τζανακόπουλος σε ραδιοφωνική του συνέντευξη, την ίδια ώρα που το Μαξίμου μιλούσε με επίσημη ανακοίνωση για τροχήλατες βαλίτσες με μίζες, υιοθετώντας πλήρως αυτά που κατέθεσε προστατευόμενος μάρτυρας, για τον Φρουζή που γέμισε μια τροχήλατη βαλίτσα με πάκα χαρτονομισμάτων των 100, 200 και 500 ευρώ και τα πήγε στο Μαξίμου για να τα παραδώσει στον Σαμαρά.

Θέλετε κι άλλη απόδειξη υποκρισίας και τσαρλατανισμού; Οι εισαγγελείς Διαφθοράς δήλωσαν ότι έκαναν άψογα το καθήκον τους, σύμφωνα με όσα προβλέπει η κείμενη νομοθεσία. Δηλαδή, μόλις «προσέκρουσαν» σε ονόματα υπουργών, έστειλαν τη δικογραφία στη Βουλή. «Αμελλητί» απαιτεί το Σύνταγμα, αλλά αυτοί έκαναν κάνα τρίμηνο, στη διάρκεια του οποίου οι προστατευόμενοι μάρτυρες έδιναν διαδοχικές καταθέσεις, προσθέτοντας συνεχώς νέα ονόματα. Ομως η δικογραφία έπρεπε να φύγει για τη Βουλή **αμέσως** μόλις ακούστηκε το πρώτο όνομα υπουργού. Και στη συνέχεια, κάθε φορά που ακούγονταν νέα ονόματα, να αποστέλλονται οι νέες καταθέσεις για να ενσωματωθούν στη δικογραφία. Αν αυτό θα το ψευτοδικαιολογήσουν με κάποια ακροβατική νομική ερμηνεία, πώς θα δικαιολογήσουν το γεγονός ότι η εισαγγελέας Τουλουπάκη φέρεται να έστειλε έγγραφο στο FBI, διατυπώνοντας ερωτήματα για πρώην πρωθυπουργούς και υπουργούς; Αν αληθεύει αυτό, τότε έχουμε κάτι πολύ χειρότερο από την καθυστέρηση αποστολής της δικογραφίας της Βουλής. Εχουμε **ανακριτικές πράξεις** για πρώην πρωθυπουργούς και υπουργούς, που **απαγορεύονται ρητά** από το Σύνταγμα, τον νόμο περί ευθύνης υπουργών και τον Κανονισμό της Βουλής. Τέτοιες ανακριτικές πράξεις **μόνο η Βουλή** μπορεί να κάνει (με τους τρόπους που με σαφήνεια προβλέπονται στο νόμο).

Το αποκορύφωμα: απαντώντας στις καταγγελίες των υπό έρευνα πολιτικών προσώπων, ότι στη δικογραφία δεν υπάρχει τίποτ' άλλο πέρα από τις «κωμικές» καταθέσεις των τριών προστατευόμενων μαρτύρων, «εισαγγελικές πηγές» δήλωσαν την περασμένη Τρίτη ότι οι καταθέσεις των τριών μαρτύρων για τα πολιτικά πρόσωπα επιβεβαιώνονται και από άλλα στοιχεία της δικογραφίας και κυρίως από έγγραφα που κατατέθηκαν ή κατασχέθηκαν. Δηλαδή, οι αρμόδιοι εισαγγελείς κάνουν και **αξιολόγηση της δικογραφίας** κατά πολιτικών προσώπων, πράγμα που επίσης **απαγορεύεται ρητά και κατηγορηματικά**.

Ποιες είναι οι «εισαγγελικές πηγές»; Τι κάνει νιάου-νιάου στα κεραμίδια. Μόνο οι τρεις εισαγγελείς Διαφθοράς (Τουλουπάκη κλπ.) μπορούν να έχουν γνώση των στοιχείων της δικογραφίας. Ακόμα κι αν φυσιολογικά μπορούν να αξιολογήσουν στοιχεία της δικογραφίας (και μόνο η γνώση οδηγεί σε συσχετισμούς και αξιολογήσεις) δεν είχαν κανένα δικαίωμα να κάνουν δημόσια αυτή την αξιολόγηση και μάλιστα καλυμμένοι πίσω από την ανωνυμία των «εισαγγελικών πηγών». Αυτό είναι πρωτοφανές και μας θυμίζει την εποχή του εισαγγελέα του Αρείου Πάγου Σανιδά, που αξιολογούσε μόνος του τις δικογραφίες και τις έβαζε στο αρχείο, χωρίς καν να τις στείλει στη Βουλή. Τώρα έχουμε το αντίθετο. Εστειλαν τη δικογραφία στη Βουλή και τη σχολιάζουν ανώνυμα.

Υπάρχει περίπτωση εισαγγελέας να τολμήσει να κάνει τέτοια «χοντράδα», χωρίς να έχει κυβερνητική και υπηρεσιακή κάλυψη; Θα τον είχαν «σκίσει». Είναι φανερό ότι οι «εισαγγελικές πηγές» λειτούργησαν σαν ντουντούκα της κυβέρνησης (έχει κάνει «δουλίτσα» ο Παπαγγελόπουλος). Δεν μπορούσε να βγει και να τα πει αυτά κάποιος από τους Κοντονή, Παπαγγελόπουλο, Τσίπρα, Τζανακόπουλο, γιατί δε γνωρίζουν υποτίθεται τη δικογραφία και... σέβονται τις θεσμικές διαδικασίες. Εβαλαν λοιπόν να τα πουν οι «εισαγγελικές πηγές», για να κόψουν τη φόρα των εμπλεκόμενων πρώην πρωθυπουργών και υπουργών, που είχαν πάρει σβάρνα τα ραδιοκάναλα και έλεγαν ότι πρόκειται για σκευωρία, υποστηρίζοντας ότι στη δικογραφία δεν υπάρχει τίποτ' άλλο εκτός από τις καταθέσεις των «κουκουλοφόρων» (έτσι τους βάφτισαν, μολονότι ο σχετικός νόμος είναι δικό τους δημιούργημα). Οι «εισαγγελικές πηγές» υπερασπίστηκαν τις θέσεις της κυβέρνησης, λέγοντας με νόημα ότι η υπόθεση είναι «δεμένη» από πολλές πλευρές.

Ολ' αυτά θα τ' ακούσουμε να καταγγέλλονται από βδομάδα που θ' αρχίσει το «πατιρντί» στη Βουλή. Θ' ακούσουμε και την άμυνα των Τσιπραίων, ενώ σιγάσιγά θα βλέπουμε αν και πόσο είναι «δεμένη» η δικογραφία. 'Η μήπως δε θα το δούμε ποτέ, γιατί η υπόθεση κοινοβουλευτικά θα κλείσει γρήγορα (με παραγραφή) και θα σταλεί στην εισαγγελία; Αυτό θα το σχολιάσουμε παρακάτω. Εδώ σχολιάζουμε μόνο το γεγονός της πολιτικής και θεσμικής υποκρισίας των Τσιπραίων και των οργάνων τους στον δικαστικό μηχανισμό. Δεκάρα τσακιστή δε δίνουν για τη Novartis, για τους εμπλεκόμενους στο σκάνδαλο (από στελέχη της εταιρίας μέχρι γιατρούς και στελέχη του κρατικού μηχανισμού), για τη ζημιά που προκλήθηκε στο ελληνικό δημόσιο, στα ασφαλιστικά ταμεία και στις τσέπες των Ελλήνων. Πάνω από χρόνο έχει που «διερευνάται» το σκάνδαλο και δεν κινήθηκε καμιά διαδικασία ενάντια στη Novartis, ούτε ερευνήθηκαν άλλες εταιρίες που έκαναν (και κάνουν, αλλά πιο προσεχτικά πλέον) την ίδια δουλειά.

Από τη στιγμή που μετέφεραν το μεγαλύτερο μέρος της φαρμακευτικής δαπάνης στις πλάτες του ελληνικού λαού, ούτε που τους νοιάζει τι κάνουν οι εταιρίες, πόσο ληστρική πολιτική ακολουθούν, κερδοσκοπώντας ασύστολα με τα φάρμακα που είναι απαραίτητα όσο και η τροφή. Το μόνο που τους ένοιαζε ήταν να μπλέξουν στελέχη της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ. Να εκμεταλλευτούν το σκάνδαλο για να αποκομίσουν οι ίδιοι πολιτικά οφέλη, σε μια περίοδο που ο ελληνικός λαός έχει σιχαθεί την πολιτική τους. Γι' αυτό έδιωξαν τη Ράικου, που ως εισαγγελέας Διαφθοράς είχε υψώσει ασπίδα προστασίας γύρω από τα πολιτικά στελέχη και περιόριζε την έρευνα σε γιατρούς και κάτι «μικρομεσαίους» του κρατικού μηχανισμού. Και -ω του θαύματος- μόλις εκδιώχτηκε η Ράικου, η έρευνα προσανατολίστηκε στους πολιτικούς τους αντιπάλους και «στο τέλος» βρέθηκαν και οι προστατευόμενοι μάρτυρες.

Δηλαδή, όλοι οι εμπλεκόμενοι είναι αθώες περιστερές; Θ' αστειεύεστε, βέβαια. Ομως, είναι άλλο τι πιστεύει κάθε άνθρωπος που «βλέπει τι συμβαίνει γύρω του» και άλλο τι μπορεί να προκύψει σε ποινικό επίπεδο και μάλιστα με τις υπερπροστατευτικές διαδικασίες του νόμου περί ευθύνης υπουργών.

Στις διαδικασίες αυτού του νόμου ποντάρουν και οι Τσιπραίοι. Ολα τα αδικήματα έχουν παραγραφεί. Στην πρόταση για τη σύσταση Επιτροπής προκαταρκτικής εξέτασης, αποφαίνονται οι ίδιοι ότι έχει επέλθει παραγραφή για την «απιστία». Μ' αυτό τον τρόπο «καθαρίζουν» και τον Κουρουμπλή, ο οποίος πάντως δεν εμπλέκεται από τους μάρτυρες, αλλά από αναφορές βουλευτών του ΠΑΣΟΚ. Τον «καθαρίζουν» και πολιτικά, αναφέροντας ότι δεν εξέδωσε δελτίο τιμών για τα φάρμακα το πρώτο εξάμηνο του 2015, γιατί το ζήτημα ήταν σε διαπραγμάτευση με την τρόικα.

Μετά κάνουν ένα νομικό σάλτο και λένε ότι για τα αδικήματα της «δωροληψίας» και «δωροδοκίας υπαλλήλων» πρέπει να διερευνηθεί αν τελέστηκαν «κατά την άσκηση των καθηκόντων τους» και επομένως να συγκροτηθεί ειδική κοινοβουλευτική επιτροπή για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης. Αν διαπιστωθεί ότι τα αδικήματα έχουν τελεστεί «κατά την άσκηση των καθηκόντων τους», τότε έχουν και αυτά παραγραφεί. Υπάρχει περίπτωση τα αδικήματα να μην έχουν τελεστεί κατά την άσκηση των καθηκόντων τους; Αφού οι μάρτυρες, τους οποίους επικαλούνται, λένε ότι ο Φρουζής λάδωνε τους υπουργούς και τους πρωθυπουργούς! Ποια είναι η κουτοπονηριά; Αντί να αποφανθούν αμέσως ότι τα αδικήματα έχουν παραγραφεί, θα λειτουργήσουν για κάποιο διάστημα αυτή την επιτροπή, θα κάνουν το πολιτικό «τζέρτζελο» που επιδιώκουν και μετά θα διαπιστώσουν παραγραφή, αφήνοντας τους άλλους με το στίγμα (ή έστω με το ερώτημα: τα πήραν ή όχι; Δε θα το μάθουμε!). Κι όταν αυτοί θα ζητούν να κληθούν να καταθέσουν οι μάρτυρες, θα τους απαντούν ότι η Επιτροπή δε διερευνά την ουσία, αλλά μόνο αν το αδίκημα τελέστηκε «κατά την άσκηση των καθηκόντων τους». Το αυτονόητο δηλαδή!

Οσο για το αδίκημα της «νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα» (ξέπλυμα), που είναι διαρκές, θα διερευνήσουν και γι' αυτό αν τελέστηκε «κατά την άσκηση των καθηκόντων τους». Αν ναι (αυτονόητο, επίσης), θα το παραγράψουν και αυτό. Αν όχι, θα το παραπέμψουν στην εισαγγελία. Πρώτα όμως θα πρέπει να βρουν λογαριασμούς, αγορές περιουσιακών στοιχείων κτλ. Θα βρουν;

Ολα δείχνουν ότι βαδίζουμε προς ένα πολιτικό «τζέρτζελο», από το οποίο ο ΣΥΡΙΖΑ προσδοκά πολιτικά οφέλη. Μένει να δούμε πώς θα αντεπιτεθούν οι άλλοι.

Ο Βούδας και οι... κύκλοι του

Ως γνωστόν, ο επονομαζόμενος και «Βούδας της Ραφήνας», αν και δεν τον έχουν πάρει τα χρόνια, δεν έχει μιλήσει ούτε μια φορά στη Βουλή από το μακρινό 2009 που έχασε τις εκλογές και παραιτήθηκε από πρόεδρος της ΝΔ. Παρίσταται μόνο σε κάποιες ονομαστικές ψηφοφορίες, όταν δε χρειάζεται να πει τίποτα περισσότερο από ένα «ναι» ή ένα «όχι». Ούτε στα συνέδρια της ΝΔ παίρνει το λόγο, ενώ οι δηλώσεις του είναι σπανιότατες (μία για το δημοψήφισμα τον Ιούλη του 2015, άλλη μία κατά την είσοδό του στο πρόσφατο συνέδριο της ΝΔ, ίσως και καμιά παλαιότερη που μας διαφεύγει). Μιλά όμως μέσω «κύκλων» του ή μέσω «ανθρώπων που συνομιλούν μαζί του».

Οι πιστοί του (αυτοί που αποτελούν τους «κύκλους») λένε ότι μ' αυτή τη στάση ο Κ. Καραμανλής προστατεύει «το πολιτικό του κεφάλαιο». «Κύκλοι» είναι, όποια μπούρδα τους κατέβει λένε. Μήπως θα τους ζητήσει κανένας λογαριασμό για το τι «πολιτικό κεφάλαιο» έχει απομείνει στον Καραμανλή; Εδώ η ΝΔ έφτασε στο ναδίρ το 2015 κι αυτός δεν κούνησε το δαχτυλάκι του, μολονότι οι δικοί του τον περίμεναν ως μεσσία.

Ο Αντώναρος ήταν ένας απ' αυτούς τους «κύκλους». Μην κοιτάζετε τον σχετικά ιδιόρρυθμο τρόπο με τον οποίο εκφραζόταν. «Κύκλος» του Καραμανλή ήταν και φρόντιζε να το θυμίζει (πρόσφατα δημοσίευσε στο facebook μια φωτογραφία του με τον Καραμανλή, από τότε που ήταν εκπρόσωπός του, χωρίς κανένα σχόλιο, καμιά λεζάντα - και όλοι κατάλαβαν τι ήθελε να πει). Τα δημοσιεύματα στο facebook κατά του Μπουμπούκου ήταν η αφορμή για να τον διαγράψει ο Μητσοτάκης, βάζοντας τον Καραμανλή μπροστά στο δίλημμα ή να υπερασπιστεί τον άνθρωπό του, προκαλώντας μεγάλη κρίση στη ΝΔ, σε μια εποχή που ο ΣΥΡΙΖΑ την κατηγορεί για συμμετοχή σε χοντρά σκάνδαλα, ή να εκφράσει (πάντα μέσω «κύκλων») τη διαφωνία του με το σημείωμα του Αντώναρου και να χαρακτηρίσει τις απόψεις του συνεργάτη του «προσωπικές». Κι ο ίδιος ο Αντώναρος το δέχτηκε αυτό (πριν μιλήσουν οι «κύκλοι» είχε ο ίδιος δηλώσει ότι οι απόψεις είναι δικές του και να μην ανακατεύουν τον Καραμανλή), στρέφοντας πλέον τα πυρά του στο οργανωτικό σκέλος (θεωρεί την απόφαση του Μητσοτάκη άκυρη, γιατί ο πρόεδρος δεν έχει καταστατικά το δικαίωμα να διαγράφει μέλη του κόμματος - διαγραφές κάνει μόνο το Πειθαρχικό).

Του Αντώναρου του κάθεται στο στομάχι ο «μουσαφίρης» Γεωργιάδης. Λογικό, αν αναλογιστούμε ότι ο ένας είναι σκέτο «πεζοδρόμιο» κι ο άλλος ένας αστός «μπον βιβέρ». Ομως δεν είναι μόνο ζήτημα «κουλτούρας». Ο Αντώναρος (όπως και ο Καραμανλής) δεν ξεχνά τι τους έσουρνε ο Γεωργιάδης όταν ήταν στο ΛΑΟΣ και θα απαιτούσαν απ' αυτόν να είναι πιο «μαζεμένος». Ο Αντώναρος «τα πήρε» και με κάτι άλλο και το έγραψε. Σύμφωνα με την ανάρτησή του «ο μουσαφίρης αντιπρόεδρος» είπε σε τηλεοπτική εκπομπή ότι «πάρτι στο χώρο της υγείας γινόταν μέχρι το 2010». Αρα, πάντα κατά τον Αντώναρο «ο κύριος είναι Νεοδημοκράτης... και βάζει τις κυβερνήσεις 2004-2009 (τότε βουλευτής του ακροδεξιού ΛΑΟΣ ο εν λόγω κύριος) στο στόχαστρο!!!».

Συνδυάστε αυτή την ανάρτηση του Αντώναρου με την πρακτική πολιτική στάση του Καραμανλή και θα καταλήξετε στο συμπέρασμα ότι κινούνται ακριβώς στο ίδιο μήκος κύματος. Ο Καραμανλής (μέσω «κύκλων») διέψευσε το σημείο της δικογραφίας στο οποίο ένας από τους προστατευόμενους μάρτυρες αναφέρει ότι ο Αβραμόπουλος τα πήρε από τη Novartis και εξαπάτησε τον πρωθυπουργό του. Πρόσφερε πλήρη κάλυψη στον Αβραμόπουλο, που έκτοτε έπαψε να μιλάει και ν' ασχολείται με την υπόθεση. Δεν είπε κουβέντα, όμως, για τον Σαμαρά και τους υπουργούς του! Τυχαίο;

Φυσικά, αυτή τη στιγμή δεν πρόκειται να βγουν «μαχαίρια», γιατί κανένας δε θέλει να χρεωθεί το «πλήγμα στην ενότητα της παράταξης». Ανάλογα με τις εξελίξεις στο μέτωπο της σκανδαλολογίας, όμως, μπορεί να υπάρξουν εκπλήξεις. Ο Σαμαράς και οι υπουργοί του (πλην Βορίδη που έμεινε στο απυρόβλητο) έχει ανάγκη της προστασίας του Μητσοτάκη, ενώ ο Καραμανλής -«καθαρισμένος» ο ίδιος από τη δικογραφία- φρόντισε μόνο για τον Αβραμόπουλο.

Στουρνάρας καλεί Μπαρουφάκη

«Η προσπάθεια κάποιων να με εμπλέξουν, προσωπικά και οικογενειακά, στο σκάνδαλο Novartis, θα πέσει στο κενό. Η πορεία μου, όπως και της συζύγου μου, είναι κρυστάλλινη και διαυγής και δεν μπορεί να σκιαστεί από τις επιθυμίες και τις σκοπιμότητες αυτών που με κάθε βρώμικο τρόπο επιδιώκουν την εξόντωσή μου. Ερχονται δε, σε συνέχεια ανάλογων επιθέσεων και διώξεων που έχω υποστεί τα τελευταία τρία χρόνια και που έχουν έναν και μοναδικό στόχο. Την αποπομπή μου από τη διοίκηση της Τράπεζας της Ελλάδος. Προσπάθεια που είχε μεθοδευτεί ήδη από το 2014 σε σύσκεψη στην Κυψέλη, όπως αναφέρει στο βιβλίο του ο Γιάνης Βαρουφάκης χωρίς να έχει διαψευστεί». Πλάκα θα έχει να καλέσει ο Στουρνάρας ως μάρτυρα τον Μπαρουφάκη...

Χρηματιστηριακό κραχ

Ο εφιάλτης του 2007

Η βουτιά των χρηματιστηρίων στις 8 Φλεβάρη ξύπνησε μνήμες από το πρόσφατο παρελθόν. Εντεκα χρόνια πριν, στις 27 Φλεβάρη του 2007, το χρηματιστήριο της Νέας Υόρκης παρουσίαζε αντίστοιχη κατακόρυφη πτώση. Ηταν ο προάγγελος της έναρξης της διεθνούς καπιταλιστικής κρίσης ένα χρόνο μετά, το 2008. Είχε προηγηθεί στις 26 Φλεβάρη η δήλωση-πρόβλεψη του κεντρικού τραπεζίτη της Ομοσπονδιακής Τράπεζας των ΗΠΑ Αλαν Γκρίνσπαν για εμφάνιση υφεσιακών φαινομένων εντός του 2007. Η στεγαστική αγορά οδηγούνταν ήδη σε σημαντικές απώλειες, αποκαλύπτοντας βαθμιαία την υπερδιόγκωση του πλασματικού κεφαλαίου σε χρηματιστηριακά προϊόντα συμβεβλημένα με τα ενυπόθηκα στεγαστικά δάνεια υψηλού κινδύνου, που παρέχονταν σωρηδόν από τις τράπεζες των ΗΠΑ από την αρχή της δεκαετίας του 2000.

Τα συγκεκριμένα προϊόντα προσέφεραν υψηλές αποδόσεις σε απατηλές υποσχέσεις πληρωμών στο μέλλον και λειτουργούσαν συμψηφιστικά στις χρεωστικές απαιτήσεις των μεγάλων διεθνών πιστωτικών ιδρυμάτων που δάνειζαν -με τη σειρά τους- κεφαλαιακές επενδύσεις σε χρηματιστηριακές αξίες και τίτλους που σχετίζονταν με εμπορικό και βιομηχανικό κεφάλαιο. Οπως δέκα ευρώ μπορούν να περάσουν μέσα σε μια μέρα στα χέρια διαφορετικών κατόχων, πραγματοποιώντας την αγοροπωλησία εμπορευμάτων συνολικής αξίας μεγαλύτερης των 10 ευρώ, έτσι και ένας χρηματιστηριακός τίτλος ή ομόλογο αξίας 100 ευρώ -που σχετίζεται με τραπεζική μεσολάβηση- μπορεί να περάσει μέσα σε μια βδομάδα από διαφορετικούς κατόχους (εμπόρους, μεσίτες και βιομήχανους, γενικά κατόχους κεφαλαίου, μετόχους) συμψηφίζοντας χρεωστικές απαιτήσεις αξίας μεγαλύτερης των 100 ευρώ.

Με αυτό τον τρόπο ενισχυόταν η πίστωση που παρατείνει τις ανάγκες εξόφλησης σε χρήμα στο μέλλον. Ετσι, ένας βιομήχανος και ένας έμπορος χρειάζονται λιγότερα διαθέσιμα χρηματικά κεφάλαια για να ξεκινήσουν νέες επενδύσεις σε διεθνείς αγορές. Ομως η κρίση υπερπαραγωγής υπέβοσκε. Σε αρκετούς κρίκους της αλυσίδας μετατροπής του κεφαλαίου από εμπόρευμα σε χρήμα, η πληρωμή -όταν ερχόταν η ώρα- ήταν αδύνατο πια να πραγματοποιηθεί, είτε λόγω κορεσμού των αγορών είτε λόγω μείωσης των τιμών των εμπορευμάτων, οπότε ένα χρόνο μετά ξέσπασε η νέα διεθνής καπιταλιστική κρίση.

Παρόμοια με το 2007, η νέα χρηματιστηριακή πτώση αποτελεί ένα άμεσο αποτέλεσμα της φάσης της αναιμικής ανόδου που περνάει η οικονομία των αναπτυγμένων καπιταλιστικά χωρών μετά το ξέσπασμα της διεθνούς καπιταλιστικής κρίσης το 2009. Ως γνωστόν, ο κύκλος της καπιταλιστικής αναπαραγωγής περνάει από τέσσερις διαδοχικές φάσεις: την κρίση, την ύφεση, την αναζωογόνηση και την άνοδο. Η περίοδος του κύκλου αντιστοιχεί κατά βάση στη διάρκεια ζωής του παραγωγικού κεφαλαίου στους αποφασιστικούς κλάδους της μεγάλης βιομηχανίας. Η αναιμική άνοδος σχετίζεται με τη γενική κρίση του καπιταλισμού και την αλληλεπίδραση της τελευταίας με τον περιοδικό κύκλο της κεφαλαιοκρατικής αναπαραγωγής.

Οταν ο καπιταλισμός, από τις αρχές του εικοστού αιώνα, πέρασε στο μονοπωλιακό του στάδιο και ο πλανήτης μοιράστηκε σε σφαίρες επιρροής μιας χούφτας ιμπεριαλιστικών χωρών, οδηγώντας στις εκατόμβες των θυμάτων του Πρώτου Παγκόσμιου Πολέμου, για την επαναχάραξη των σφαιρών επιρροής, τότε εμφανίστηκε η γενική κρίση του καπιταλισμού. Τέλη του δεκάτου ενάτου αιώνα, αρχές του εικοστού, η κεφαλαιοκρατική συσσώρευση στις αναπτυγμένες καπιταλιστικές χώρες του πλανήτη, μέσω της τρομακτικής συγκέντρωσης και συγκεντροποίησης της παραγωγής, οδήγησε στη συγκρότηση των μονοπωλίων. Η αλματώδης ανάπτυξη της παραγωγικότητας της εργασίας, που επακολούθησε, οδήγησε σε ένα τεράστιο πλεόνασμα κεφαλαίου, λιμναζόντων χρηματικών αποθεμάτων, που η επένδυσή τους στην εσωτερική αγορά απέφερε ελάχιστα κέρδη συγκριτικά με τη διάθεσή τους σε εξαγωγή κεφαλαίου σε χώρες λιγότερο αναπτυγμένες καπιταλιστικά και σε χώρες αποικίες ή μισοαποικίες.

Στα μονοπώλια δεν έφτανε το μέσο κέρδος από τον ανταγωνισμό του προμονοπωλιακού καπιταλισμού, αλλά επεδίωκαν ένα ανώτατο κέρδος που εξασφαλιζόταν από τη λεηλασία των εργαζομένων και των πρώτων υλών των ξένων χωρών. Προκαταρκτικός όρος της ίδιας της κεφαλαιοκρατικής συσσώρευσης είναι η ένταση της εξαθλίωσης -τόσο της σχετικής όσο και της απόλυτης- της εργατικής τάξης, με την ένταξη νέων μηχανών και της νέας τεχνικής στην παραγωγή, που στον καπιταλισμό συνοδεύεται κατά κανόνα από την αύξηση του εφεδρικού στρατού των ανέργων. Η οικονομία αναπτύσσεται ανισόμετρα, ευνοώντας συγκεκριμένους κλάδους, που επιφέρουν το μέγιστο κέρδος στη βιομηχανία, το εμπόριο, τις υπηρεσίες, σε παρασιτικές δραστηριότητες, παραμελώντας την ανάπτυξη της αγροτικής οικονομίας που υστερεί συνεχώς έναντι της βιομηχανίας. Η αναρχία στην παραγωγή αυξάνεται ανεξέλεγκτα, με τα εμπορεύματα να αυξάνονται συνεχώς αλλά τελικά να μην μπορούν να απορροφηθούν λόγω της διαρκούς υποτίμησης της εργατικής δύναμης, της μείωσης του εισοδήματος της εργατικής τάξης, που αποτελεί και την πλατιά καταναλωτική μάζα του πληθυσμού. Την εποχή του μονοπωλιακού καπιταλισμού όλα αυτά τα εγγενή χαρακτηριστικά του καπιταλιστικού τρόπου παραγωγής οξύνονται στο έπακρο, επιφέροντας τη γενική κρίση του καπιταλισμού.

Οταν οξύνεται η γενική κρίση του καπιταλισμού, η περίοδος της κεφαλαιοκρατικής αναπαραγωγής συντομεύεται. Η διάρκεια της κρίσης και της ύφεσης αυξάνονται. Αντίστοιχα, η διάρκεια της αναζωογόνησης και της ανόδου περιορίζονται. Η διακυβέρνηση Τραμπ συνέπεσε με τη φάση της ανόδου, μετά την περιορισμένη αναζωογόνηση κατά το τέλος της θητείας του Ομπάμα. Τα προπαγανδιστικά τερτίπια ότι η άνοδος των χρηματιστηρίων οφείλεται στην ανάληψη της προεδρίας από τον Τραμπ κατέρρευσαν τις προηγούμενες μέρες, τη στιγμή μάλιστα που ανέλαβε καθήκοντα ο νέος κεντρικός τραπεζίτης της Ομοσπονδιακής Τράπεζας των ΗΠΑ, Τζερόμ Πάουελ, εκλεκτός του Τραμπ. Τότε ξέσπασε το νέο χρηματιστηριακό κραχ. Είναι γεγονός ότι οι επιχειρήσεις των ΗΠΑ εμφανίζουν αύξηση της κερδοφορίας τα τελευταία χρόνια. Μετά από μια μακρά περίοδο υποτίμησης και καταστροφής παραγωγικού κεφαλαίου, χρεοκοπιών μεγάλων χρηματιστικών κολοσσών σαν τη Lehman Brothers, απότομης μείωσης του εισοδήματος της εργατικής τάξης και βέβαια αναχρηματοδότησης με ζεστό χρήμα από τον κρατικό κορβανά των χρεωστικών απαιτήσεων των κολοσσών του χρηματιστικού κεφαλαίου, οι οικονομίες των ιμπεριαλιστικών χωρών δείχνουν ανάκαμψη και ανάπτυξη. Η ανάπτυξη, όμως αυτή παραμένει σχετική, ασταθής και εύκολα μπορεί να κλονιστεί στο μέλλον.

Στη φάση της ανόδου, μετά την εκτεταμένη καταστροφή και υποτίμηση παραγωγικού κεφαλαίου, τα χρηματικά διαθέσιμα που συνιστούν το δανείσιμο κεφάλαιο αρχίζουν ξανά να πλεονάζουν έναντι του παραγωγικού κεφαλαίου και να οδηγούν στη μείωση του βασικού επιτοκίου δανεισμού. Αυτό οδηγεί αυτομάτως τους επενδυτές σε αγορές μετοχών και άνοδο των τιμών τους, μιας και η απόδοση που έχουν, δηλαδή το ποσοστό κέρδους που επιφέρουν (στη περίπτωση της μετοχής, ο λόγος του μερίσματος προς την τιμή της μετοχής) είναι πολύ μεγαλύτερο από το βασικό επιτόκιο δανεισμού. Αυτό βέβαια συμβαίνει μέχρι να επέλθει κορεσμός, οπότε αρχίζει η απότομη χρηματιστηριακή πτώση, ένδειξη ότι το πραγματικό παραγωγικό κεφάλαιο και το πραγματικό κέρδος δεν αντιστοιχούν στις αντίστοιχες τιμές των χρηματιστικών τίτλων (τιμή μετοχής, μέρισμα). Μετά από την προσωρινή θύελλα, οι τίτλοι αυτοί ανεβαίνουν πάλι στο προηγούμενο ύψος τους, εφόσον βέβαια δεν εκπροσωπούν επιχειρήσεις που χρεοκόπησαν ή ήταν κερδοσκοπικές φούσκες.

Το βασικό διακύβευμα των μονοπωλίων σε αυτή τη φάση είναι η εξασφάλιση νέων αγορών για τα εμπορεύματα της βιομηχανίας, για την αύξηση του παραγωγικού κεφαλαίου και την εξασφάλιση της πρωτοκαθεδρίας σε μια σειρά αγορών από αναδυόμενες οικονομίες σε όλο τον πλανήτη. Η σύγκρουση ανάμεσα στους ιμπεριαλιστές ήδη διαφαίνεται, όταν πλέον στο τραπέζι τίθεται το ζήτημα των δασμών, ποσοστώσεων και άλλων μέτρων οικονομικού πολέμου που στο βάθος προετοιμάζουν την αναμέτρηση για το ξαναμοίρασμα του κόσμου.

Βρετανία: Κυβέρνηση στα πρόθυρα νευρικής κρίσης

Μια ματιά στην τρέχουσα ειδησεογραφία του βρετανικού Τύπου αρκεί για να μας αποκαλύψει το βάθος της πολιτικής κρίσης που εξακολουθεί να μαστίζει τη Γηραιά Αλβιόνα και τη φέρνει σε όλο και δυσμενέστερη θέση στις διαπραγματεύσεις της με την Κομισιόν που εκπροσωπεί τις υπό τον γερμανο-γαλλικό άξονα ιμπεριαλιστικές δυνάμεις της ηπειρωτικής Ευρώπης.

Οταν ο εκπρόσωπος μιας κυβέρνησης δηλώνει σε εφημερίδα ότι «όλοι οι υπουργοί είναι ενωμένοι και στηρίζουν την πολιτική της πρωθυπουργού», καταλαβαίνει κανείς ότι συμβαίνει το αντίθετο. Αλλιώς η απάντηση του κυβερνητικού εκπροσώπου θα ήταν ένα κοροϊδευτικό χαμόγελο προς τον δημοσιογράφο που έθεσε το «κουφό» ερώτημα. Ο εκπρόσωπος της Ντάουνινγκ Στριτ έκανε αυτή τη δήλωση για να διαψεύσει τη φημολογία ότι στελέχη των Συντηρητικών ετοιμάζουν πραξικόπημα για την ανατροπή της Τερίζα Μέι. Στα στελέχη αυτά -σύμφωνα με τη φημολογία- περιλαμβάνονται και υπουργοί, όπως ο Εξωτερικών Μπόρις Τζόνσον, ο Δικαιοσύνης Μάικλ Γκόουβ και ο Διεθνούς Εμπορίου Λίαμ Φοξ.

Οταν η σχετική φημολογία φτάνει στις στήλες των «Τάιμς», τότε τα πράγματα είναι εξαιρετικά σοβαρά. Η «σοβαρή» συντηρητική εφημερίδα επικαλείται κυβερνητική πηγή που της είπε ότι δέκα υπουργοί έχουν τεθεί «υπό στενή παρακολούθηση», επειδή η Μέι φοβάται πως υπάρχει σχέδιο μαζικών παραιτήσεων προκειμένου να πέσει η κυβέρνηση. Η εφημερίδα έγραψε επίσης για την ύπαρξη σχεδίου με στόχο οι «πραξικοπηματίες» να μοιραστούν την κυβερνητική εξουσία: ο Τζόνσον ως πρωθυπουργός, ο Γκόουβ ως αναπληρωτής πρωθυπουργός και ο βουλευτής Τζέικομπ-Ρις Μογκ (θεωρούμενος ως ο πιο φανατικός μπρεξιτοφύλακας) ως υπουργός Οικονομικών. Ο Τζόνσον προγραμμάτιζε «βαρυσήμαντη ομιλία» για του... αγίου Βαλεντίνου, την οποία δυστυχώς δεν προλάβαμε όταν κλείναμε την ύλη, για να δούμε σε ποιο βαθμό αμφισβήτησε τη Μέι με το πρόγραμμα για ένα «φιλελεύθερο Brexit» που θα παρουσίαζε.

Μα δεν έχει λυθεί το ζήτημα της μορφής του Brexit, με τη συμφωνία του περασμένου Δεκέμβρη; Τζάμπα πήγε το ρουφηχτό φιλί του Γιούνκερ στη Μέι; Αν προσπαθούσε κανείς να βγάλει συμπεράσματα από τα φιλιά και τα άλλα καραγκιοζιλίκια του προέδρου της Κομισιόν (βοηθούντος συνήθως και του «Γιάννη που πορπατάει»), οι εκτιμήσεις του θα πήγαιναν «άπατες». Οπως γράψαμε πρόσφατα, η καταρχήν συμφωνία του Δεκέμβρη ήταν απλώς μια αρχή. Το πιο δύσκολο κομμάτι των διαπραγματεύσεων ακόμα δεν άρχισε. Κι είναι αυτό που ρίχνει λάδι στη φωτιά της πολιτικής κρίσης που μαστίζει τη Βρετανία και το κόμμα των Τόρις.

Η έναρξη των διαπραγματεύσεων για τις μεταβατικές ρυθμίσεις του Brexit εγκρίθηκε από το Συμβούλιο Γενικών Υποθέσεων της ΕΕ και χαιρετίστηκε από την Κομισιόν, όμως από πλευράς Βρετανίας υπάρχει «σιγή ασυρμάτου», καθώς οι όροι που τίθενται από πλευράς ΕΕ μετατρέπουν το Brexit σε Brino (Brexit In Name Only –έξοδος μόνο κατ' όνομα), όπως λένε οι φανατικοί brexiteers στη Βρετανία. Θυμίζουμε αυτούς τους όρους (τους αναφέραμε πριν από δύο εβδομάδες): 1. Υποχρεωτική συμμετοχή της Βρετανίας στην τελωνειακή ένωση και στην ενιαία αγορά για όλο το μεταβατικό διάστημα που θα διαρκέσει μέχρι το τέλος του 2020. 2. Ολο αυτό το διάστημα η Βρετανία θα τηρεί κανονικά όλες τις υποχρεώσεις της προς την ΕΕ σα να ήταν μέλος της και θα ισχύουν όλα τα κανονιστικά, δημοσιονομικά, εποπτικά και δικαστικά μέσα της ΕΕ, στα οποία η Βρετανία θα υπακούει χωρίς να μπορεί να αποφασίζει (αφού θα είναι εκτός ΕΕ). 3. Από τις 30.3.2019 η Βρετανία δε θα εκπροσωπείται στα θεσμικά και λοιπά όργανα και οργανισμούς της ΕΕ.

Η Μέι, στριμωγμένη από την ομάδα Τζόνσον και σία, απέκλεισε το ενδεχόμενο παραμονής σε οποιασδήποτε μορφής τελωνειακή ένωση. Οπως έγραψε το Politico, επικαλούμενο πηγές των Βρυξελλών, η Μέι αναγκάστηκε να κάνει αυτή την υποχώρηση για να διατηρήσει τη συνοχή της κυβέρνησής της, όμως στο τέλος θα αναγκαστεί να κρατήσει τη Βρετανία στην τελωνειακή ένωση. Θυμίζουμε ότι αυτό απαιτούν και οι βρετανοί καπιταλιστές, με επίσημες ανακοινώσεις των ενώσεών τους. Το σίγουρο είναι ότι η Μέι, πιεζόμενη από την ομάδα των brexiteers, λέει μόνο τι δε θέλει, αλλά δεν έχει πει τι ακριβώς ζητά από την ΕΕ για τη μεταβατική περίοδο.

ΥΓ. Μέσα σ' όλα τ' άλλα, ξεπήδησε και ο Σόρος, που έδωσε 400.000 στερλίνες σε μια καμπάνια υπέρ της παραμονής, με την Telegraph να καταγγέλλει «συνωμοσία για τη ματαίωση του Brexit». Αλλα στελέχη των Τόρις αναζητούν ηγέτη που θα αποτρέψει το σκληρό Brexit, ενώ ο βουλευτής των Εργατικών Τσούκα Ουμούνα συσπειρώνει στελέχη απ' όλα τα κόμματα με αίτημα τη διεξαγωγή νέου δημοψηφίσματος (ιδέα του Μπλερ, ως γνωστόν).

Συρία

Κατάρριψη ισραηλινού F-16

Συριακός πύραυλος εδάφους-αέρος κατέρριψε ισραηλινό μαχητικό που λίγο πριν είχε βάλει εναντίον θέσεων των συριακών και ιρανικών δυνάμεων. Το ισραηλινό F-16 χτυπήθηκε κατά την επιστροφή του στο Ισραήλ μαζί με άλλα και κατέπεσε σε ισραηλινό έδαφος. Οι σιωνιστές ισχυρίζονται ότι αιτία για την επίθεσή τους στο έδαφος της Συρίας ήταν η παραβίαση του ισραηλινού εναέριου χώρου από ιρανικό κατασκοπευτικό drone, το οποίο κατέρριψε ισραηλινό πολεμικό ελικόπτερο.

Η κατάρριψη του ισραηλινού μαχητικού βάζει ένα όριο έστω και προσωρινά στην ολοένα αυξανόμενη επιθετικότητα των σιωνιστών ενάντια στον συριακό στρατό, τις ιρανικές δυνάμεις και τα τμήματα της Χεζμπολά που επιχειρούν σε συριακό έδαφος. Το Ισραήλ προχώρησε σε αντίποινα λίγο μετά την κατάρριψη του ισραηλινού μαχητικού, με τον αρχηγό της ισραηλινής πολεμικής αεροπορίας να δηλώνει ότι οι συγκεκριμένες επιχειρήσεις ήταν οι μεγαλύτερες που έχει εκτελέσει η πολεμική αεροπορία των σιωνιστών τα τελευταία 35 χρόνια.

Το καθεστώς της Συρίας έχει επανειλημμένα καταγγείλει ότι ισραηλινά μαχητικά χτυπούν στόχους σε συριακό έδαφος μέσω του συριακού ή του λιβανέζικου εναέριου χώρου. Λίγες μέρες πριν την κατάρριψη του ισραηλινού τζετ, ισραηλινά F-16 είχαν εξαπολύσει μπαράζ πυραύλων αέρος-εδάφους εναντίον στόχων στα περίχωρα της Δαμασκού, εντός κατοικημένων περιοχών, με τον συριακό στρατό να ισχυρίζεται ότι κατέστρεψε τους περισσότερους ισραηλινούς πυραύλους, ενώ τον περασμένο Γενάρη το Ισραήλ εξαπέλυσε πυραυλικές επιθέσεις από το έδαφός του στοχεύοντας εγκαταστάσεις του συριακού στρατού τουλάχιστον τρεις φορές.

Το Ισραήλ με αφορμή την κατάρριψη του μαχητικού διακηρύσσει σε όλους τους τόνους το «δικαίωμά» του να εμποδίζει την παρουσία του Ιράν στο έδαφος της Συρίας για λόγους «αυτοπροστασίας», αφού η ευρύτερη περιοχή αποτελεί ζωτικό του χώρο, κρατώντας χαμηλούς τους τόνους ενάντια στο καθεστώς Ασαντ, παρά το γεγονός ότι ο πύραυλος εδάφους-αέρος που κατέρριψε το ισραηλινό F-16 ήταν συριακός. Τους ισραηλινούς φραστικούς λεονταρισμούς των στελεχών της κυβέρνησης Νετανιάχου, που προορίζονται για εσωτερική κατανάλωση, έρχονται να αποδομήσουν δηλώσεις ανώνυμης στρατιωτικής πηγής του Ισραήλ στο ειδησεογραφικό πρακτορείο Reuters την Κυριακή 11 Φλεβάρη. Σύμφωνα με αυτές τις δηλώσεις, το Ισραήλ δεν επιθυμεί να κλιμακώσει κι άλλο την ένταση, ενώ η κατάρριψη του ιρανικού κατασκοπευτικού μη επανδρωμένου αεροσκάφους ήταν μια αμυντική πράξη ενάντια στο Ιράν και τίποτα άλλο. Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις του στρατιωτικού αναλυτή Max Blumentalh από το ειδησεογραφικό πρακτορείο The Real News, που βρίσκεται στο Ισραήλ αυτή την περίοδο, τα τελευταία γεγονότα δείχνουν ότι οι σιωνιστές επιχειρούν αναδίπλωση. Είναι πιθανόν οι σιωνιστές να μην περίμεναν αυτή την αντίδραση από τη μεριά της Δαμασκού, που τους οδηγεί σε ένα μονοπάτι που ακόμα δε θέλουν να διαβούν. Είναι η πρώτη φορά που οι Ισραηλινοί παραδέχονται δημόσια την εμπλοκή τους στον πόλεμο της Συρίας.

Παράλληλα, η Χεζμπολά χαρακτηρίζει την κατάρριψη του μαχητικού σαν γεγονός που ανατρέπει τους μέχρι τώρα συσχετισμούς στην περιοχή βάζοντας τέλος στις συνεχείς ισραηλινές επιδρομές σε συριακό έδαφος.

Αμέσως μετά την κατάρριψη, οι Αμερικάνοι κάλυψαν πλήρως το Ισραήλ στηρίζοντας τις ισραηλινές επιθέσεις εναντίον συριακών και ιρανικών στόχων βαθιά μέσα στο συριακό έδαφος, ενώ οι Ρώσοι καλούν σε αυτοσυγκράτηση προκειμένου να μην καταρρεύσει η ειρηνευτική διαδικασία και να μην κινδυνεύσουν οι ζώνες αποκλιμάκωσης της έντασης, ενώ παράλληλα καλούν το Ισραήλ να σεβαστεί την εδαφική κυριαρχία της Συρίας και των γειτονικών χωρών. Παρά τις ρωσικές εκκλήσεις για αποκλιμάκωση, είναι βέβαιο ότι η κατάρριψη του ισραηλινού μαχητικού από τον συριακό πύραυλο έγινε με την άδεια των Ρώσων, αν όχι καθ' υπόδειξή τους, καθώς αποτελεί κατακόρυφη κλιμάκωση της έντασης μεταξύ του συριακού καθεστώτος με το Ισραήλ και κατ' επέκταση με τους Αμερικάνους. Η Ρωσία δε θα άφηνε ένα τέτοιας σημασίας στρατιωτικό-πολιτικό γεγονός να γίνει στην τύχη, ρισκάροντας την παρουσία και τις επιχειρήσεις της στην περιοχή, αν δεν ήταν σίγουρη ότι το Ισραήλ δεν πρόκειται να προχωρήσει σε ανοιχτή σύγκρουση με το καθεστώς του Ασαντ και το Ιράν.

Η κατάρριψη του ισραηλινού μαχητικού και η αμυντική στάση που κράτησε το Ισραήλ απέναντι στο γεγονός δείχνει εκτός των άλλων, με τον πιο εμφατικό τρόπο, την κυριαρχία των Ρώσων στην περιοχή, σαν αποτέλεσμα της στήριξης που παρείχαν στον Ασαντ, και την αντίστοιχη υποχώρηση των Αμερικάνων.

Σουλτς τέλος

Το SPD είναι ένας λάκκος με φίδια. Ξέσπασε η αδελφή του Μάρτιν Σουλτς, μετά το χουνέρι που έκαναν ο Γκάμπριελ, η Νάλες, ο Σολτς και οι άλλοι βαρόνοι του σοσιαλδημοκρατικού κόμματος στον αδελφούλη της. Τον έβαλαν μπροστά να κάνει τις διαπραγματεύσεις με τη Μέρκελ και τον Ζεεχόφερ για το σχηματισμού «μεγάλου συνασπισμού» (GroKo), τον άφησαν να υποστεί το φτύσιμο από τη νεολαία του κόμματος και να εξευτελίζεται δείχνοντας SMS του Τσίπρα που του έλεγε «προχώρα». Και μόλις ο συνασπισμός δημιουργήθηκε και ο Σουλτς -αφού παραιτήθηκε από την προεδρία του κόμματος, παραδίδοντάς την στην Νάλες- κράτησε για τον εαυτό του το υπουργείο Εξωτερικών (παραχωρώντας το υπουργείο Οικονομικών και την αντικαγκελαρία στον Σολτς), βγήκε ο Γκάμπριελ και τον αποκάλεσε ψεύτη! Διότι τη βραδιά των εκλογών είχε πει ότι δε θα συμμετάσχει σε κυβέρνηση υπό τη Μέρκελ και τώρα παίρνει υπουργείο! Ντροπιασμένος ο Σουλτς, αναγκάστηκε να παραιτηθεί και από το υπουργείο Εξωτερικών, το οποίο είναι πιθανό να πάει στον Γκάμπριελ, στο πλαίσιο της μοιρασιάς που έκαναν οι βαρόνοι μέχρι να «φάνε» τον Σουλτς και να τον στείλουν στην πολιτική συνταξιοδότηση από τα 61 του χρόνια.

Εννοείται πως το SPD έχει μπει σ' έναν κύκλο βαθιάς κρίσης, καθώς αυτά τα φαινόμενα είναι σχετικά ασυνήθιστα στο γερμανικό πολιτικό σύστημα που χαρακτηρίζεται από μεθοδικότητα, έντονο παρασκήνιο και χαμηλούς δημόσιους τόνους. Όμως αυτά τα έχει περάσει και η σοσιαλδημοκρατία, την εποχή που η Μέρκελ «έφαγε» τον μέντορα και προστάτη της Χέλμουτ Κολ. Το SPD θα επιδιώξει να ανασυγκροτηθεί και να δημιουργήσει ένα νέο ηγετικό σχήμα. Ο Σουλτς ήρθε σαν κομήτης από τις Βρυξέλλες, ζήτησε την απόλυτη εξουσία στο κόμμα γιατί «έτσι θα νικούσε τη Μέρκελ», έπαθε στραπάτσο στις εκλογές, αφού όχι μόνο δε νίκησε τη Μέρκελ, αλλά είδε και τα ποσοστά του SPD να πιάνουν μεταπολεμικό χαμηλό, και έκτοτε το μόνο που τον ενδιέφερε ήταν να σώσει το τομάρι του. Τελικά, αφού έκανε όλη τη «βρόμικη δουλειά», παίρνει την άγουσα προς την πολιτική συνταξιοδότηση. Οι σύντροφοί του του έδειξαν ότι μετά την ήττα του Σεπτέμβρη δεν ήταν γι' αυτούς παρά ο χρήσιμος ηλίθιος.

Ούτε παραγγελία να την είχε η Μέρκελ την κρίση που ξέσπασε στο SPD, καθώς μπορεί να διαχειριστεί τη «γκρίνια» στο δικό της κόμμα, χωρίς να την αφήσει να εξελιχτεί σε κρίση. Η «γκρίνια» αφορά την παραχώρηση του υπουργείου Οικονομικών στο SPD. Η Μέρκελ, με το συνηθισμένο στιλ της, παραδέχτηκε ότι αυτή η παραχώρηση ήταν επώδυνη, όμως δε γινόταν αλλιώς γιατί το SPD απειλούσε ότι θα αποχωρήσει από τις συνομιλίες. Και απνευστί το γλύκανε: ο υπουργός Οικονομικών δε θα είναι ανεξέλεγκτος, αλλά θα εφαρμόζει το πρόγραμμα του κυβερνητικού συνασπισμού, που είναι συμφωνημένο λεπτομερώς. Ταυτόχρονα, φρόντισε να στείλει ένα γενικότερο μήνυμα: δε δέχομαι να τεθώ υπό επιτροπεία, είμαι και θα παραμείνω η καγκελάριος και πρόεδρος της CSU. Το μήνυμα απευθυνόταν σε όσους σκέφτονται να τη διαδεχτούν, όταν ολοκληρώσει την τέταρτη θητεία της. Τους διεμήνυσε να μη διανοηθεί κανείς και καμιά να την υπονομεύσει, γιατί τον αποφασιστικό ρόλο στην εκλογή του διαδόχου της θα τον έχει η ίδια.

Τώρα, η προσοχή στρέφεται στο εσωκομματικό δημοψήφισμα του SPD, που μέχρι τις 3-4 Μάρτη (και όχι από τις 3-4 Μάρτη, όπως εκ παραδρομής γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο), θα πρέπει ν' αποφασίσει αν εγκρίνει τον «μεγάλο συνασπισμό». Όλοι οι βαρόνοι του κόμματος είναι υπέρ του «ναι», ο Σουλτς -και να ήθελε- δε θα μπορούσε να υποστηρίξει κάτι άλλο, αφού αυτός έκλεισε τη συμφωνία με τους Μέρκελ και Ζεεχόφερ, οι ηγεσίες των συνδικάτων (που ελέγχουν μεγάλο μέρος της κομματικής βάσης του SPD) είναι με το «ναι», ενώ με το «όχι» είναι μόνο η νέα ηγετική ομάδα της νεολαίας του κόμματος. Επειδή, όμως, σε εποχές κρίσης οι σίγουρες προβλέψεις είναι παρακινδυνευμένες, ξανάπιασαν δουλειά οι δημοσκόποι, που σε περίπτωση νέων εκλογών δίνουν το SPD κάτω από το 20%. Η στόχευση είναι προφανής: να τρομοκρατηθούν τα μέλη του SPD με την προοπτική μιας διαγραφόμενης εκλογικής συντριβής και να εγκρίνουν την κυβερνητική συνεργασία με τη Δεξιά, έστω ως αναγκαίο κακό.

Λαϊκή οργή ενάντια στη Φατάχ

Συγγενείς του Αχμάντ Τζαράρ, του παλαιστίνιου μαχητή που δολοφονήθηκε από τους σιωνιστές στο προσφυγικό στρατόπεδο της Τζενίν στη Δυτική Οχθη, πέταξαν έξω από το μνημόσυνο για τον νεκρό νεολαίο, στέλεχος της Φατάχ στο Αμμάν της Ιορδανίας. Ο Τζαράρ, που θεωρούνταν από τους σιωνιστές υπεύθυνος για τη δολοφονία εβραίου εποίκου στις 9 Γενάρη, είχε βρει καταφύγιο στη Τζενίν για περίπου ένα μήνα, μέχρι να τον εντοπίσουν οι σιωνιστές από πληροφορίες που τους παρείχε ανεπίσημα η Παλαιστινιακή Αρχή.

Σύμφωνα με τη Συμφωνία του Οσλο, η Παλαιστινιακή Αρχή είναι υποχρεωμένη να παρέχει πληροφορίες στους σιωνιστές σχετικά με την ένοπλη αντίσταση του παλαιστινιακού λαού στα κατεχόμενα εδάφη. Παρά τις διακηρύξεις του Αμπάς, ότι η συνεργασία ασφαλείας με τους σιωνιστές θα διακοπτόταν μετά την ανακήρυξη της Ιερουσαλήμ ως πρωτεύουσας του Ισραήλ από τον Τραμπ, τον περασμένο Δεκέμβρη, ενώ η ΠΑ δεν θα δεσμευόταν πλέον από τη Συμφωνία του Οσλο, ο Αμπάς συνεχίζει κανονικά να συμπράττει με τους σιωνιστές στην καταστολή του παλαιστινιακού λαού.

Η λαϊκή οργή ενάντια στην ΠΑ έχει αυξηθεί κατακόρυφα, ενώ σύμφωνα με το Παλαιστινιακό Κέντρο Πολιτικής και Ερευνας, το 70% των Παλαιστίνιων θέλει την άμεση παραίτηση του Αμπάς από την ηγεσία της ΠΑ.

Παράλληλα, την προηγούμενη εβδομάδα, πρώην υψηλόβαθμος αξιωματούχος της παλαιστινιακής ΚΥΠ κατήγγειλε ότι η ΠΑ παρακολουθεί συστηματικά τις τηλεφωνικές συνδιαλέξεις χιλιάδων Παλαιστίνιων στη Δυτική Οχθη. Ο ισχυρισμός αυτός στηρίζεται και σε δεκάδες έγγραφα της ΠΑ που διέρρευσαν στη δημοσιότητα.

Κομέντια ντελ Αρτε

Στη χώρα που γέννησε την Κομέντια ντελ Αρτε, ο ηγέτης του πρώτου κόμματος (Μπέπε Γκρίλο) δεν είναι υποψήφιος πρωθυπουργός (στη θέση του έχει βάλει έναν άχρωμο, άοσμο και άγευστο γιάπη, μπας και μαζέψει συντηρητικές ψήφους) και έχει κάνει αβαβά τη μέχρι πρότινος θέση-σύμβολο του κόμματός του για δημοψήφισμα με ερώτημα παραμονή στην ΕΕ ή αποχώρηση, ο ηγέτης του δεύτερου κόμματος (Ματέο Ρέντσι) δηλώνει πως αποκλείεται να συνεργαστεί με τους «εξτρεμιστές» (έτσι ονομάζει το «Κίνημα 5 Αστέρων» του Γκρίλο) και ο ηγέτης του τρίτου κόμματος (Σίλβιο Μπερλουσκόνι) δεν έχει δικαίωμα εκλογής, αλλά φιλοδοξεί να ξαναγίνει πρωθυπουργός και έχει κάνει όλη την Ιταλία να συζητά για τον ίδιο και την επανάκαμψη που επιχειρεί στα 81 του.

Ολα αυτά φαίνονται κωμικά σε μας (που ξεχνάμε ποιοι «κοσμούν» το ελληνικό αστικό κοινοβούλιο, αλλά και την κυβέρνηση), όμως για την Ιταλία είναι συνηθισμένα πράγματα. Εδώ έγινε η Τσιτσιολίνα βουλευτίνα και ο Μπερλουσκόνι κατ' επανάληψη πρωθυπουργός. Κάποια λύση θα βρουν και τώρα. Αλλωστε, και η σημερινή κυβέρνηση είναι κυβέρνηση μειοψηφίας, ενώ η προηγούμενη (του Ρέντσι) στηριζόταν από τη Δεξιά του Μπερλουσκόνι, που πήρε και υπουργεία. Οπως είπε και ο Ρέντσι στο RTL, «οι εξελίξεις μετά τις εκλογές θα εξαρτηθούν από τις αποφάσεις του προέδρου της Δημοκρατίας». Αμέσως μόλις βγει το εκλογικό αποτέλεσμα, στα έγκατα του Κυρηνάλιου (το προεδρικό μέγαρο της Ιταλίας) θα γίνουν τα παζάρια για το σχηματισμό της νέας κυβέρνησης. Από εκεί θα παρελάσουν όχι μόνο πολιτικοί παράγοντες, αλλά και η αφρόκρεμα της ιταλικής κεφαλαιοκρατίας, που έχει πάντοτε λόγο στο σχηματισμό της κυβέρνησης (χώρα του μονοπωλιακού καπιταλισμού είναι η Ιταλία, ανεξάρτητα από τις πολιτικές της περιπέτειες).

Ο Ρέντσι δεν αναφέρεται τυχαία στο ρόλο του προέδρου της Δημοκρατίας. Δική του επιλογή υπήρξε ο Σέρτζο Ματαρέλα, κάτοικος Κυρηνάλιου από το 2015. Με καταγωγή από τη Σικελία, μέλος παραδοσιακής πολιτικής οικογένειας της Χριστιανοδημοκρατίας, ο 77χρονος Ματαρέλα παράτησε την καριέρα του δικαστή για να σταδιοδρομήσει ως χριστιανοδημοκράτης πολιτικός στις κυβερνήσεις του περιβόητου Αντρεότι. Οταν διασπάστηκε η χριστιανοδημοκρατία, έγινε υπουργός του «αριστερού» Ντ' Αλέμα (αντιπρόεδρος και υπουργός Αμυνας), μεταπήδησε στο κόμμα της Μαργαρίτας και μετά στο Δημοκρατικό Κόμμα. Πρόκειται για «παλιά καραβάνα» της αστικής πολιτικής, που «χρωστάει» στον Ρέντσι, ο οποίος ελπίζει σε «ανταπόδοση».

στο ψαχνό

Μετα-μνημονιακά

Δεν νομίζουμε πως υπάρχει ευρωπαίος πολιτικός που να έχει εισπράξει από το ελληνικό κράτος και τους πολιτικούς του διαχειριστές περισσότερες τιμές απ' αυτές που έχει εισπράξει ο Πιερ Μοσκοβισί, υπουργός Οικονομικών του Ολάντ και στη συνέχεια (και μέχρι σήμερα) κομισάριος της Γαλλίας με αρμοδιότητα το χαρτοφυλάκιο των Οικονομικών.

Την περασμένη εβδομάδα ο παλιόφιλος Πιερ ξαναβρέθηκε στην Αθήνα, συναντήθηκε με όλους (από Πάκη και Αλέξη μέχρι Ευκλείδη και Κούλη) και φεύγοντας μας άφησε και μια συνέντευξη στα «Νέα», η οποία δημοσιεύτηκε υπό τον τίτλο *«Πιερ Μοσκοβισί: Εποπτεία και όσα συμφωνήσαμε για αφορολόγητο, συντάξεις»*.

Ο τίτλος μπήκε, βέβαια, από τους επιτελείς του Συγκροτήματος Μαρινάκη, οπότε ας δώσουμε το λόγο κατευθείαν στον κομισάριο: *«Είναι ανάγκη να καταρτιστεί μια αναπτυξιακή στρατηγική ελληνικής ιδιοκτησίας (greek owned), ώστε η Ελλάδα να επιστρέψει στη διαδικασία του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου αυτή την άνοιξη και να μπορέσουν στη συνέχεια να ληφθούν οι τελικές αποφάσεις στο Eurogroup της 21ης Ιουνίου. (...) Και έχετε δίκιο, πρέπει να βρούμε τον κατάλληλο τρόπο για την άσκηση εποπτείας μετά την ολοκλήρωση του προγράμματος. (...) Δεν θα ήθελα να συζητήσω για ήπια, σκληρή ή υβριδική λύση. Εγώ μιλάω για την κατάλληλη μεταπρογραμματική εποπτεία και αυτή πρέπει να διασφαλίζει ότι, από τη μια πλευρά οι ελληνικές Αρχές θα είναι ελεύθερες να κάνουν τις επιλογές τους και, από την άλλη, ότι οι δεσμεύσεις που έχει αναλάβει η Ελλάδα θα υλοποιούνται. Σε ό,τι αφορά το ερώτημά σας περί καθαρής εξόδου ή ασφαλούς εξόδου, προτιμώ να χρησιμοποιήσω τον όρο επιτυχής ολοκλήρωση. Η Ελλάδα δεν βγαίνει από κάπου, ολοκληρώνει το πρόγραμμα»*.

Οταν ο Μοσκοβισί -που είναι «φίλος της Ελλάδας» και διακρίνεται για τη... γαλατική του αβρότητα- μιλά μ' αυτόν τον τρόπο, δεν είναι δύσκολο να διακρίνει κανείς το βασικό περίγραμμα της μεταμνημονιακής περιόδου: θα είναι επί της ουσίας ίδια με τη μνημονιακή.

Ο Μοσκοβισί είναι κατηγορηματικός: *«Η Ελλάδα δεν βγαίνει από κάπου, ολοκληρώνει το πρόγραμμα»*. Δηλαδή, τα Μνημόνια δεν ήταν μια «κατάσταση εξαίρεσης», αλλά ένα πρόγραμμα οκταετούς διάρκειας, που διαμόρφωσε μια κατάσταση (δημοσιονομική, κοινωνική, εργασιακή), η οποία πρέπει να διατηρηθεί ως κόρη οφθαλμού, με την ευθύνη πλέον των ελληνικών Αρχών και υπό την εποπτεία ενός μηχανισμού επιτήρησης, η μορφή και η σύνθεση του οποίου είναι αυτή την περίοδο υπό συζήτηση.

Ο μηχανισμός εποπτείας θα έχει ως αποστολή την εξασφάλιση της «μη επιστροφής». Γι' αυτό και ο υφυπουργός Πιτσιόρλας (διαβάστε τη δήλωσή του στη σελίδα 16) συμβουλεύει να μην «εμφανίσουμε αναθεωρητικές τάσεις» και να μην «αρχίσουμε να λέμε ευχάριστα πράγματα», γιατί θα τα πάρουν στο κρανίο οι «εταίροι» και θα φτιάξουν πολύ σφιχτή τη λαιμαριά της μεταμνημονιακής εποπτείας!

Εμείς θα βάζουμε τους στόχους («οι δεσμεύσεις που έχει αναλάβει η Ελλάδα») και εσείς είστε ελεύθεροι να κάνετε τις επιλογές με τις οποίες θα πετύχετε αυτούς τους στόχους, λέει ο Μοσκοβισί. Πρόκειται για μια αντίληψη περί ελευθερίας που θυμίζει τη γνωστή φαλλοκρατική ρήση: «Οταν δεν μπορείς ν' αποφύγεις τον βιασμό, απόλαυσέ τον»!

Τα πράγματα είναι ξεκάθαρα. Για όποιον θέλει να τα δει. Φυσικά, η προπαγάνδα θα δοκιμάσει και πάλι να κάνει το μαύρο άσπρο. Το πρόβλημα, όμως, δεν είναι η προπαγάνδα, αλλά η κοινωνική παράλυση.

ΚΟΝΤΡΕΣ

Βιάστηκαν - άργησαν...

«Δε θα επιδοθούμε σε κυνήγι μαγισσών». Το σύνθημα έπεσε από το Μαξίμου και το επαναλαμβάνουν σαν παπαγαλάκια τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ που εμφανίζονται στα ραδιοκάναλα (π.χ. ο γραμματέας Ρήγας). Προσθέτουν ακόμα ότι θ' αφήσουν τη Δικαιοσύνη να κάνει απερίσπαστη το καθήκον της, ενώ για τις διαδικασίες που -λόγω αρμοδιότητας- θα γίνουν στη Βουλή, υπενθυμίζουν το «τεκμήριο της αθωότητας».

Δεν ξέρουμε αν πρόκειται για σχέδιο (πρώτα τους κράζουμε γηπεδικά - μετά κατεβάζουμε τους τόνους κι αφήνουμε το πράγμα να λειτουργήσει μόνο του) ή αν τρόμαξαν και οι ίδιοι από τη σφοδρότητα της πολιτικής αντιπαράθεσης που προκάλεσαν, όμως είναι αργά για να κατεβάσουν τους τόνους. Γιατί πρώτοι αυτοί τους ανέβασαν. Δε θα μιλήσουμε για τον Καμμένο, που ανέβασε στο twitter το «Αντιλαλούνε οι φυλακές», γλεντώντας με τους πολιτικούς του αντιπάλους. Δε θα μιλήσουμε για το δίδυμο Κοντονή-Παπαγγελόπουλου και ιδιαίτερα για τον δεύτερο που αποφάνθηκε ότι πρόκειται «για το μεγαλύτερο σκάνδαλο από ιδρύσεως ελληνικού κράτους». Θα θυμίσουμε τι έγραψε ο πρωθυπουργικός φίλος και υπουργός Πολάκης: *«Να δω πού θα βρουν λαγούμι να κρυφτούν οι πρώην υπουργοί Υγείας και πρώην πρωθυπουργοί ΠΟΥ* ***ΟΠΩΣ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΜΕ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΔΕΙΞΕΙΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΚΑΝ ΜΕ ΠΟΣΑ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΩΝ ΕΥΡΩ*** *ΓΙΑ ΤΙΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΠΟΥ ΠΡΟΣΕΦΕΡΑΝ ΜΕ ΤΙΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ ΤΟΥΣ για τα υπερκέρδη της εταιρίας με την κλοπή δημόσιου χρήματος!!!!!!»* (τα κεφαλαία του Πολάκη, η έμφαση δική μας).

Οσο να 'ναι, δεν το λες «σεβασμό στο τεκμήριο της αθωότητας» αυτό. Επομένως, η επίσημη γραμμή του Μαξίμου δεν πείθει κανέναν ως προς τις προθέσεις της. Οι πρώτες δηλώσεις λειτουργούν τώρα ως υπερασπιστικό επιχείρημα των εμπλεκόμενων πρώην υπουργών, που ισχυρίζονται ότι πρόκειται για μεθόδευση της κυβέρνησης, η οποία χρησιμοποίησε την εισαγγελέα διαφθοράς (που η ίδια τοποθέτησε, αφού προηγούμενα υποχρέωσε τη Ράικου σε παραίτηση).

ΥΓ. Η «νέα γραμμή» έφτασε και στον Πολάκη, ο οποίος προσπάθησε να διορθώσει την αρχική του δήλωση, πλην όμως... Πολάκης είν' αυτός. Σε ραδιοφωνική του συνέντευξη είπε ότι τον χρηματισμό πολιτικών προσώπων «αν υπάρχει θα το εξετάσει η Δικαιοσύνη και το Ειδικό Δικαστήριο». Μόνο που η Δικαιοσύνη είναι αναρμόδια, ενώ Ειδικό Δικαστήριο αποκλείεται να υπάρξει, γιατί έχει επέλθει παραγραφή!

Χασούρα

Ο Κούλης είναι αναγκασμένος να δείξει ότι είναι πανίσχυρος αρχηγός του κόμματος που θα κερδίσει τις επόμενες εκλογές. Το ότι έχει αυτή την ανάγκη είναι εξαρχής μειονέκτημα και όχι πλεονέκτημα. Ειδικά όταν διαγράφει δευτεροκλασάτα πολιτικά στελέχη και πάντοτε για χάρη του αντιπροέδρου Μπουμπούκου, ο οποίος έχει υπάρξει (ως βουλευτής του ΛΑΟΣ και τηλεβιβλιοπώλης) χυδαίος υβριστής της ΝΔ και ειδικά του τέως πρωθυπουργού Κ. Καραμανλή και της τέως υπουργού Εξωτερικών Ντόρας Μπακογιάννη. Πρώτα διέγραψε την Κατερίνα Παπακώστα και τώρα τον Βαγγέλη Αντώναρο (που δεν είναι βουλευτής όπως η πρώτη). Οταν κάνει διαγραφές για τα... κάλλη του Μπουμπούκου, τον οποίο έχει κάνει και αντιπρόεδρο, δίνει λαβή στην προπαγάνδα των Τσιπραίων περί «ομηρίας του από την ακροδεξιά πτέρυγα της ΝΔ». Ηδη, τη Δευτέρα δυο εφημερίδες του ΣΥΡΙΖΑ κυκλοφόρησαν με θέμα την... ανάρμοστη σχέση Κούλη-Μπουμπούκου. Εθνος: «Το πραγματικό αφεντικό της Νέας Δημοκρατίας. Κυρίαρχος του κόμματος και στο απυρόβλητο ο Αδωνις Γεωργιάδης. Ο Μητσοτάκης διέγραψε τον Αντώναρο για χάρη του». ΕφΣυν: «Προστατευόμενος αντιπρόεδρος. Ασυλία στον Αδωνη Γεωργιάδη από τον Κυριάκο Μητσοτάκη. Τριγμοί στην Αξιω-

Πάγος

Πριν καλά-καλά προλάβουν να πιάσουν δουλειά τα εγχώρια παπαγαλάκια, «εξηγώντας» γιατί πρέπει να είμαστε όλοι «αισιόδοξοι», μετά την ανάληψη του γερμανικού υπουργείου Οικονομικών από στέλεχος του SPD, το οποίο «θα αλλάξει τη σκληρή γραμμή του Σόιμπλε», ήρθε ο πάγος από το Βερολίνο. «Στη συμφωνία για τον σχηματισμό κυβέρνησης συνασπισμού με τους σοσιαλδημοκράτες προστέθηκαν όλες οι αναγκαίες ασφαλιστικές δικλίδες για να συνεχιστεί η πολιτική του Βόλφγκανγκ Σόιμπλε», δήλωσε ο σημερινός υπηρεσιακός υπουργός Οικονομικών και δεξί χέρι της Μέρκελ, Πέτερ Αλτμάιερ. «Ο υπουργός Οικονομικών δε θα κάνει ό,τι θέλει. Υπάρχει μια συμφωνία ανάμεσα στα δυο κόμματα που πρέπει να τηρηθεί», δήλωσε η Μέρκελ.

Κι αν αυτά αφορούσαν τη γερμανική πολιτική σκηνή και τις επικρίσεις που δέχεται η Μέρκελ από το εσωτερικό του κόμματός της για την παραχώρηση του υπουργείου Οικονομικών στο SPD, ένας άλλος αστέρας της γερμανικής κυβέρνησης, ο υφυπουργός Οικονομικών Γενς Σπαν, φρόντισε να στείλει το μήνυμα απευθείας στους Τσιπροκαμμένους: « Δε θέλω να ανοίξουν σαμπάνιες στον Αλέξη Τσίπρα επειδή ορισμένοι πιστεύουν πως με έναν σοσιαλδημοκράτη υπουργό θα υπάρξουν ξανά περισσότερα χρέη και λιγότερες μεταρρυθμίσεις. Κάτι τέτοιο θα ζημίωνε όλους μας».

Είναι σίγουρο ότι το μήνυμα έφτασε στην Αθήνα και στο Μαξίμου. Και δόθηκαν οδηγίες στα παπαγαλάκια να «συγκρατηθούν». Γιατί έτσι και στήσουν πανηγύρια, δεν το 'χει σε τίποτα ο Σολτς να τους κάνει κάποιο χοντρό χουνέρι, για να δείξει ότι συνεχίζει την πολιτική Σόιμπλε. Οι ιμπεριαλιστές δεν επιτρέπουν να γίνονται οι δικές τους εσωτερικές πολιτικές διεργασίες και αντιπαραθέσεις αντικείμενο σπέκουλας από τις χώρες-υποτελείς.

ματική Αντιπολίτευση. Ο Κυριάκος Μητσοτάκης διέγραψε τον πρώην κυβερνητικό εκπρόσωπο Ευάγγελο Αντώναρο». Ενώ η δεξιά «Δημοκρατία» είχε πρωτοσέλιδο τίτλο «Ρήγμα στη ΝΔ λόγω Novartis», συνοδευόμενο από φωτογραφίες του Αντώναρου και του Μπουμπούκου.

Ο Κούλης έχει, λοιπόν, σε κάθε περίπτωση χασούρα, που κανείς δεν μπορεί να πει από τώρα πόσο θα του κοστίσει εκλογικά. Γιατί κανένας δεν μπορεί να πει πόσα ανάλογα περιστατικά θα μεσολαβήσουν μέχρι τις επόμενες εκλογές.

Κάρφαροι

Τον καραμανλικό (μέλος της αλήστου μνήμης ομάδας των «λοχαγών») δεν τόλμησε να τον αγγίξει ο Κούλης. Ισως γιατί ο Βλάχος είναι βουλευτής και «δικτυωμένος» καλά στη ΝΔ, σε αντίθεση με τον Αντώναρο που είναι «ελεύθερος σκοπευτής». Τι είπε ο Βλάχος; Καταρχάς, δέχτηκε ότι υπάρχει σκάνδαλο Novartis και δήλωσε ότι είναι «λάθος να αποκαλούμε τους μάρτυρες κουκουλοφόρους», θυμίζοντας ότι ήταν η ΝΔ αυτή που ψήφισε τον σχετικό νόμο. Κάνοντας ένα βήμα ακόμα, θύμισε πως «στην περίπτωση του Βατοπεδίου, όσων τα ονόματα εμπλέκονταν, έμειναν εκτός καθηκόντων, χωρίς να παραιτηθούν από τη ΝΔ ή να φύγουν από βουλευτές» και ζήτησε την παραίτηση του αντιπροέδρου Μπουμπούκου, πετώντας το μπαλάκι στον ίδιο τον Μητσοτάκη: «Είναι ένα θέμα που φαντάζομαι θα το αξιολογήσει ο πρόεδρος του κόμματος, γιατί ως γνωστόν οι αντιπρόεδροι είναι επιλογή του προέδρου. Ο κ. Μητσοτάκης έχει όλα τα στοιχεία και μπορεί να κρίνει καλύτερα από εμένα».

Αν τους «τσάκωσαν»...

Να είναι τόσο αφελείς οι τρεις προστατευόμενοι μάρτυρες του σκανδάλου Novartis ώστε να πίστεψαν ότι μπορούν να μείνουν μέχρι το τέλος κρυφά τα ονόματά τους; Κι αν οι ίδιοι είναι αφελείς, σίγουρα κάποιους συμβουλεύτηκαν, οι οποίοι σίγουροι θα τους είπαν να πάψουν να είναι αφελείς. Η κοινή λογική λέει πως ισχύει αυτό που μέσα στο μένος του αποκάλυψε ο Πολάκης. Οτι τους «τσάκωσαν» για αθέμιτο πλουτισμό, τους ζόρισαν κι αυτοί «κελάηδησαν». Σ' αυτή την περίπτωση, όμως, οι συγκεκριμένοι μάρτυρες έχουν διαπράξει αδικήματα, για τα οποία πρέπει να λογοδοτήσουν ποινικά, εισπράττοντας τα ευεργετήματα που προβλέπονται για τη «συνεργασία» (αν αποδειχτούν αληθινά και ισχυρά τα στοιχεία που κατέθεσαν). Σ' αυτή την περίπτωση, τα ονόματά τους δεν μπορούν να μείνουν κρυφά. Οπότε, η εισαγγελία που χειρίζεται την υπόθεση θα πρέπει κάποια στιγμή να ασκήσει διώξεις και κατά των προστατευόμενων μαρτύρων.

Πρέπει να θεωρείται σίγουρο ότι οι υπό κατηγορία πρώην πρωθυπουργοί και υπουργοί θα σταθούν ιδιαίτερα σ' αυτή την πλευρά, προκειμένου να αποδυναμώσουν παραπέρα τις καταθέσεις αυτών των τριών μαρτύρων. Θα λένε ότι όλη η υπόθεση είναι στημένη, με τους συγκεκριμένους μάρτυρες να καταθέτουν κατά παραγγελία για να σώσουν το τομάρι τους.

Κουτοπονηριές

Ο κ. Κιμούλης θεωρεί ότι δεν κυβερνά ο ΣΥΡΙΖΑ, αλλά οι «θεσμοί». Θεωρεί ότι «υπάρχει άλλη λύση», αλλά μιας κι αυτή η άλλη λύση δεν επιλέχτηκε, μας θέτει το... κρίσιμο ερώτημα: «Θέλουμε μια κυβέρνηση που ενδιαφέρεται όσο μπορεί για τους μη προνομιούχους, έστω κι αν δεν κυβερνά στην ουσία αυτή; 'Η θέλουμε μια κυβέρνηση που αδιαφορεί παντελώς γι' αυτούς;»!

Ο πιο χυδαίος αστικός οπορτουνισμός πασπαλισμένος με χρυσόσκονη ηθικολογίας. Χαμένος πάει ασχολούμενος με το θέατρο. Με το ταλέντο που έχει στην κατασκευή ψευτοδιλημμάτων και ψευτοδίπολων, αυτός θα έπρεπε να γίνει στέλεχος εταιρίας δημοσκοπήσεων.

Μικροί μεν, αλλά σκελετοί

Κάποιοι φρόντισαν να διοχετεύσουν στα χέρια του Μπουμπούκου το σχετικό ντοκουμέντο κι αυτός το καβάτζωσε για χρήση σε πρώτη ευκαιρία. Μόλις η βουλευτίνα του ΣΥΡΙΖΑ Αννέτα Καββαδία πήγε ν' ανοίξει το στόμα της στην Εξεταστική Επιτροπή της Βουλής για την υγεία, δεν την άφησε να πει πολλά: δεν μπορείς να μου κάνεις εμένα κριτική, γιατί όταν ήταν να ανανεώσεις τη σύμβασή σου στην ΕΡΤ το φαξ έφυγε από το γραφείο του Γιάννη Ανδριανού, που ήταν επικεφαλής στο Γραφείο Τύπου του πρωθυπουργού Κ. Καραμανλή: «παρακαλώ να προσληφθεί η κ. Αννέτα Καββαδία».

Το πιθανότερο είναι ο ίδιος ο Ανδριανός να σέρβιρε το σχετικό έγγραφο στον Γεωργιάδη. Εμάς όμως μας έκανε εντύπωση η κυνική απάντηση της Καββαδία. Αντί να πει μια δικαιολογία του τύπου «εγώ δουλειά έψαχνα, ήξερα τον Ανδριανό, με βοήθησε να πιάσω δουλειά», πήγε να δώσει ιδεολογικοπολιτική διάσταση στο ρουσφέτι: *«Ηταν η εποχή που η ΝΔ δεν είχε γίνει παράρτημα του ΛΑΟΣ και στα ηγετικά κλιμάκιά της υπήρχαν ακομπλεξάριστοι άνθρωποι και δεν είχαν πρόβλημα να αναγνωρίσουν την ποιότητα των αντιπάλων τους. Η ηγεσία της ΝΔ τότε αναγνώριζε την αξία των πολιτικών της αντιπάλων. Δεν έχω πρόβλημα να πω ότι δέχθηκα τηλεφώνημα από το γραφείου Τύπου του πρωθυπουργού ότι επιστρέφω στη ΕΡΤ»*!

ZOOM

Καπιταλισμός και σκάνδαλα

Επειδή η επικαιρότητα θα κατακλυστεί (έχει αρχίσει ήδη να κατακλύζεται) από τη μια από τις αντιπαραθέσεις και το υβρεολόγιο μεταξύ των αστικών κομμάτων και, από την άλλη, από τα διάφορα στοιχεία της ποινικής δικογραφίας και τους διαξιφισμούς ως προς την αξιολόγησή τους, πράγματα με τα οποία αναγκαστικά θα ασχοληθεί και το ρεπορτάζ της εφημερίδας μας, καλό είναι να κάνουμε από την αρχή μια «σούμα» των βασικών ιδεολογικών και πολιτικών παραμέτρων, υπό το πρίσμα των οποίων πρέπει να αντιμετωπίσουμε και το σκάνδαλο Novartis. Γιατί αν δεν έχουμε αυτόν τον μπούσουλα, θα αποπροσανατολιστούμε και θα παραδέρνουμε ανάμεσα στις θέσεις των αστικών κομμάτων, που -όπως σωστά επισημάνθηκε στο προηγούμενο φύλλο της «Κ»- δεν προσπαθούν να καθαρίσουν τον καπιταλισμό από τα σκάνδαλα, αλλά να χρησιμοποιήσουν τη σκανδαλολογία για να λύσουν τους μεταξύ τους λογαριασμούς, αφήνοντας στο απυρόβλητο τις γενεσιουργές αιτίες των σκανδάλων και το ουσιαστικό τους περιεχόμενο.

1 Συνηθίζουμε να λέμε ότι ο καπιταλισμός είναι από την κορφή μέχρι τα νύχια ένα σκάνδαλο, και δεν υπάρχει ίχνος υπερβολής σ' αυτό το αξίωμα. Πυρήνας του καπιταλισμού είναι η εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο. Μια διαδικασία εξ ορισμού κοινωνικά ανήθικη. Παραπέρα, το κυνήγι του μέγιστου κέρδους οδηγεί σε κάθε είδους τερατουργήματα ενάντια στη φύση και την κοινωνία. Θα περιοριστούμε να θυμίσουμε μόνο το διαρκές διατροφικό σκάνδαλο, με πτυχές του οποίου τόσο έχει ασχοληθεί η εφημερίδα μας. Ενώ κάθε τρεις και λίγο αποκαλύπτεται ότι το κυνήγι του κέρδους οδηγεί σε εγκληματικές ενέργειες, οι ευρωπαϊκές και εθνικές αρχές ασχολούνται μόνο με το πώς θα κουκουλώσουν τα σκάνδαλα και πώς θα καθησυχάσουν τους λαούς, για να μην πέσει η κατανάλωση σε συγκεκριμένους κλάδους παραγωγής τροφίμων. Κι ενώ έχουν αποκαλυφθεί τόσα και τόσα, το σύστημα ελέγχου στην ΕΕ εξακολουθεί να στηρίζεται στον... «αυτοέλεγχο των επιχειρήσεων»! Είναι από τις πιο χαρακτηριστικές περιπτώσεις που δείχνουν πόση αξία έχουν οι διακηρύξεις περί «κάθαρσης», «τιμωρίας των ενόχων» κτλ κτλ.

2 Οι καπιταλιστικές επιχειρήσεις δεν έχουν πελάτες μόνο ιδιώτες, αλλά και κράτη και κρατικές επιχειρήσεις. Οι καπιταλιστικές επιχειρήσεις οικοδομούνται πάνω σε αυθαιρεσίες (πολεοδομικές, περιβαλλοντικές, φορολογικές κ.ά.), για τον έλεγχο των οποίων είναι αρμόδια τα κράτη. Οι καπιταλιστικές επιχειρήσεις βρίσκονται σε ανταγωνισμό μεταξύ τους, όχι μόνο για την κατάκτηση αγορών, αλλά και για τη μείωση των στοιχείων κόστους (π.χ. η οικοδόμηση ενός εργοστάσιου με παραβίαση οικοδομικών και πολεοδομικών όρων ρίχνει το κόστος κατασκευής).

Αν συνδυάσουμε τους τρεις παράγοντες που περιληπτικά αναφέρθηκαν παραπάνω, θα καταλάβουμε πρώτον τη λειτουργία της μίζας και δεύτερο το μηχανισμό της αποκάλυψης κάποιων σκανδάλων, που οφείλεται σχεδόν πάντοτε στη λειτουργία του καπιταλιστικού ανταγωνισμού. Ο κρατικός ΟΤΕ κατάντησε να αγοράζει μονοπωλιακά εξοπλισμό από τη Siemens. Για να επιτευχθεί αυτός ο στόχος το γερμανικό μονοπώλιο μοίραζε μίζες, όχι μόνο και όχι τόσο σε υπηρεσιακούς παράγοντες, όσο κυρίως σε στελέχη των πολιτικών κομμάτων εξουσίας. Αλλες φορές μίζες δίνονται μόνο και μόνο για να αυξηθεί το τίμημα μιας κρατικής προμήθειας. 'Η ακόμα και για να δοθεί μια μεγαλύτερη τιμή σε κάποια προϊόντα, επειδή υπάρχει ένας τρόπος τιμολόγησης με μέσες τιμές σε διάφορα κράτη, με αποτέλεσμα η αύξηση της τιμής στην Ελλάδα να σπρώχνει προς τα πάνω τον μέσο όρο, όπως γινόταν στην περίπτωση της Novartis.

Εκείνο στο οποίο συχνά δε δίνεται η δέουσα σημασία είναι πως δεν υπάρχουν «έντιμες» και «ανέντιμες» καπιταλιστικές επιχειρήσεις. Οι μίζες δε θεωρούνται -μιλώντας γενικά- «αθέμιτος ανταγωνισμός» στον αγγελικό κόσμο του κεφαλαίου, ανεξάρτητα από τη μπουρδολογία περί «ηθικού επιχειρείν», «εταιρικής κοινωνικής ευθύνης» και τα παρόμοια, με την οποία ταΐζουν τον «λαουτζίκο». Ο διαχωρισμός που κάνουν μεταξύ τους οι ίδιες οι καπιταλιστικές επιχειρήσεις είναι μεταξύ ικανών και λιγότερων ικανών, δυνατών και αδύναμων, δικτυωμένων μέχρι το ανώτατο πολιτικό επίπεδο και λιγότερο δικτυωμένων επιχειρήσεων. Ο «ισχυρός άντρας» της Novartis στην Ελλάδα ήταν ταυτόχρονα και πρόεδρος στο συνδικάτο των φαρμακοβιομήχανων και φαρμακοεισαγωγέων (ΣΦΕΕ). Λέτε να μην ήξεραν για τις μίζες; Ο ίδιος βρέθηκε εκτός εταιρίας όταν η δουλειά «παραβρόμισε» και η εταιρία προετοιμαζόταν γι' αυτό που θα ακολουθούσε. Γενικά στην Ευρώπη λειτουργεί σχετικά καλά η «ομερτά» ανάμεσα στα στελέχη των καπιταλιστικών επιχειρήσεων. Υπάρχει φυσικά ο ανταγωνισμός, υπάρχει όμως και ο ρεαλισμός. Κάποιοι τα καταφέρνουν καλύτερα (συνήθως γιατί διαθέτουν περισσότερα λεφτά) στα λαδώματα κρατικών παραγόντων. Αυτοί παίρνουν και τις μεγάλες δουλειές, χωρίς οι άλλοι να τους καταγγέλλουν (πλην σπάνιων εξαιρέσεων), γιατί και αυτοί κάνουν την ίδια δουλειά (σε μικρότερη κλίμακα ή σε χαμηλότερο πολιτικό επίπεδο) και δε θέλουν να χαλάσουν τον τρόπο με τον οποίο λειτουργεί η «αγορά».

Γενικά πρέπει να έχουμε υπόψη μας ότι τα «δωράκια» στο πολιτικό προσωπικό είναι απαραίτητο συνοδευτικό της λειτουργίας του καπιταλισμού. Ο καπιταλισμός δεν μπορεί να λειτουργήσει χωρίς το κράτος, το κράτος διοικείται από τα αστικά κόμματα και οι επαγγελματίες της αστικής πολιτικής δεν μπορούν να περιορίζονται μόνο στο νόμιμο μισθό τους, ο οποίος είναι μεν ψηλός σε σχέση με τους εργατικούς μισθούς, όμως απέχει από το μισθό που παίρνουν οι μανατζαραίοι των καπιταλιστικών επιχειρήσεων, ακόμα και των κρατικών καπιταλιστικών επιχειρήσεων. Η μίζα, λοιπόν, είναι εγγενές στοιχείο του καπιταλισμού. Θα ήταν και νόμιμο, αν δεν υπήρχε η ανάγκη να ντύνονται οι αστοί πολιτικοί με τον μανδύα του ήθους, των ανθρώπων που με ανιδιοτέλεια υπηρετούν το κοινωνικό σύνολο. Ας σκεφτούμε τον όρο «λόμπινγκ», που μας ήρθε από τις ΗΠΑ. Οι «λομπίστες» είναι άνθρωποι που για λογαριασμό εταιριών αναλαμβάνουν να αγοράσουν ψήφους βουλευτών και γερουσιαστών ή να λαδώσουν υπουργούς και ανώτατους κρατικούς παράγοντες. Φυσικά, δεν μιλούν για λάδωμα. Επισήμως, χρησιμοποιούν την... πειθώ. Παρουσιάζουν στους πολιτικούς τα προτερήματα της τάδε νομοθετικής ρύθμισης (η οποία... εντελώς συμπτωματικά βολεύει μια επιχείρηση ή έναν κλάδο) και τους «πείθουν» να την ψηφίσουν. Οι «λομπίστες» στις Βρυξέλλες κάνουν την ίδια δουλειά με τους ευρωβουλευτές, τους κομισάριους, τους τεχνοκράτες της Κομισιόν. Είδατε ποτέ να αναλαμβάνεται καμιά εκστρατεία ενάντια στο «λόμπινγκ»; Στις χώρες του μονοπωλιακού καπιταλισμού τα μονοπώλια τοποθετούν στελέχη τους σε θέσεις υπουργών και διοικητών κρατικών οργανισμών, χωρίς να προκύπτει κάποιο ασυμβίβαστο (δε γίνεται καν συζήτηση για κάτι τέτοιο). Και βέβαια, το σύστημα της μίζας δεν μπορεί να λειτουργήσει σωστά χωρίς τα «πλυντήρια», που είναι οι τράπεζες, οι ενδιάμεσοι και το δίκτυο των λεγόμενων υπεράκτιων επιχειρήσεων.

3 Δεν πρέπει, επίσης, να διαφύγει της προσοχής μας ότι τα περισσότερα από τα μεγάλα σκάνδαλα που αφορούν τη μιζαδόρικη δράση ευρωπαϊκών μονοπωλίων αποκαλύφθηκαν στις ΗΠΑ. Η Siemens με τα λεγόμενα «μαύρα ταμεία», η Volkswagen με τα πειραγμένα τσιπάκια εκπομπής ρύπων στους ντιζελοκινητήρες (ακολούθησαν όλες σχεδόν οι υπόλοιπες ευρωπαϊκές αυτοκινητοβιομηχανίες που έκαναν την ίδια μαϊμουδιά), τώρα η Novartis.

Δε χρειάζεται να εξηγήσουμε ότι πρόκειται για την άμυνα των αμερικάνικων μονοπωλίων που βλέπουν την εσωτερική τους αγορά να κατακλύζεται από ευρωπαϊκά προϊόντα σε τομείς που κάποτε οι ΗΠΑ βρίσκονταν στην πρωτοπορία (αυτοκίνητα, ηλεκτρικές συσκευές, φάρμακα και προϊόντα της χημικής βιομηχανίας). Και τα αμερικάνικα μονοπώλια και το κράτος έχουν επενδύσει πολλά στο κυνήγι του «αθέμιτου ανταγωνισμού» από τα ευρωπαϊκά μονοπώλια. Υπάρχει ένας ολόκληρος μηχανισμός, που ξεκινά από το FBI και το IRS (οικονομική αστυνομία), περνάει από την πανίσχυρη Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς και φτάνει μέχρι μεγάλες δικηγορικές φίρμες που χρησιμοποιούν ιδιωτικούς ντετέκτιβ.

Πριν από ένα χρόνο, σε ένα ρεπορτάζ της εφημερίδας μας, αναφέρονταν τα εξής: *«Οταν στις ΗΠΑ ανοίγει μια τέτοια υπόθεση, οι ανταγωνίστριες εταιρίες που κινούν τα νήματα ενεργοποιούν δικηγορικές φίρμες και γραφεία ντετέκτιβ προκειμένου να βρουν μάρτυρες. Στην περίπτωση της Novartis, η οποία στις ΗΠΑ φαίνεται πως είχε θωρακίσει την «αφανή» της δράση, ξαμολύθηκαν να βρουν μάρτυρες σε χώρες όπως η Πολωνία, η Ρουμανία, η Ουγγαρία και η Ελλάδα. Σ' αυτούς τους μάρτυρες τάζουν "παρά με ουρά", που θα βγει από το πρόστιμο που θα πληρώσει η ερευνώμενη εταιρία. Ετσι, δύο Ελληνες, στελέχη της Novartis εδώ, βρέθηκαν να καταθέτουν στις αμερικάνικες και όχι στις ελληνικές αρχές! Αν σκεφτούμε ότι η Novartis απειλείται με πρόστιμο εκατοντάδων εκατομμυρίων δολαρίων, αντιλαμβάνεστε ποιο είναι το κίνητρο των "πληροφοριοδοτών" (whistleblowers στην αμε-*

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ ΣΕΛΙΔΑ

Καπιταλισμός και σκάνδαλα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ ΣΕΛΙΔΑ

ρικάνικη δικαστική αργκό)» (Κόντρα, αρ. φύλλου 900, 14.1.2017).

Ερχεται τώρα ο πρώην υπουργός Μάριος Σαλμάς, ένας από τους εμπλεκόμενους στη δικογραφία του σκανδάλου Novartis και επιβεβαιώνει τα παραπάνω εξ ιδίας εμπειρίας. Συνεργάστηκε με αμερικάνικο δικηγορικό γραφείο που συνεργαζόταν με ελληνικό δικηγορικό γραφείο και έψαχνε μάρτυρες για την υπόθεση. Κάπως έτσι βρέθηκαν οι δύο whistleblowers (τον αγγλικό όρο χρησιμοποίησε και ο Σαλμάς, που σίγουρα δε λέει όλη την αλήθεια), που κατέθεσαν στο FBI και τέθηκαν «υπό προστασίαν» στις ΗΠΑ και κάπως έτσι πρέπει να βρέθηκαν και οι τρεις «προστατευόμενοι μάρτυρες» της ελληνικής δικογραφίας (γι' αυτό του «ξέφυγε» του «πολλά βαρύ» Πολάκη κι έτρεχαν μετά όλοι μαζί οι συριζαίοι να το «μαζέψουν»).

4 Οι φαρμακοβιομηχανίες, ένας από τους πιο βρόμικους κλάδους της χημικής βιομηχανίας (αρκεί να θυμηθούμε πόσες δραστικές ουσίες έχουν κλέψει από αυτόχθονες πληθυσμούς σε χώρες της Ασίας, της Αφρικής και της Λατινικής Αμερικής, τις πατεντάρισαν και τις έκαναν κεφαλαιοκρατική ιδιοκτησία), έχουν το δικό τους modus operandi, που περιλαμβάνει μίζες σε ένα ευρύ κύκλωμα, που ξεκινάει από γιατρούς, περνάει από διοικητές κρατικών οργανισμών (νοσοκομείων, επιτροπών υπουργείων κ.ά.) και φτάνει μέχρι υπουργούς.

5 Τα «λαδώματα» σπάνια αποκαλύπτονται. Το σύστημα αυτοπροστατεύεται. Τα «λαδώματα» δεν είναι η εξαίρεση αλλά ο κανόνας. Εξαίρεση είναι η αποκάλυψη κάποιων «λαδωμάτων», που παίρνουν αμέσως το χαρακτηρισμό του σκανδάλου, είτε αναφέρονται σε διοικητικό προσωπικό (ή γιατρούς στην περίπτωση των φαρμακοβιομηχανιών) είτε αναφέρονται -σπανιότερα- σε πολιτικά πρόσωπα.

Πρέπει να σημειωθεί ακόμα, ότι τα «λαδώματα» τις περισσότερες φορές δεν αποδεικνύονται με αδιάσειστο τρόπο, με αποτέλεσμα και αυτοί που κάποια στιγμή κατηγορήθηκαν να απαλλαγούν ποινικά. Και τότε ισχύει το «δόγμα Τζέκου» (τον θυμόσαστε, ασφαλώς, τον προπονητή του στίβου που χαρακτηρίστηκε «μετρ της ντόπας»): «Ντοπαρισμένος είναι μόνον αυτός που πιάστηκε ντοπαρισμένος»! Οποιος δεν πιάστηκε να δίνει ή να παίρνει μίζες είναι καθαρός και όσα περί του αντιθέτου ακούγονται είναι «λαϊκίστικη σπερμολογία»!

Θυμηθείτε το σκάνδαλο των δομημένων ομολόγων και πώς κατάφεραν να τη βγάλουν καθαρή όλοι οι κατηγορούμενοι, ενώ κανένα πολιτικό πρόσωπο δεν τους έκανε παρέα στις δικαστικές τους περιπέτειες με το αίσιο τέλος. Θυμηθείτε την εξέλιξη του σκανδάλου του Βατοπεδίου: στο τέλος όλοι αθώοι. Οχι μόνο τα πολιτικά πρόσωπα, αλλά και τα μη πολιτικά. Δεν υπήρξε σκάνδαλο είπε το δικαστήριο! Και μετά, «έβγαλαν γλώσσα» όλοι, με πρώτο και καλύτερο τον Καραμανλή. Πλήρωσαν βέβαια κάποιο πολιτικό κόστος, αλλά αυτό ανήκει στους... κινδύνους του επαγγέλματος.

6 Οταν -για οποιονδήποτε λόγο- ξεσπά ένα σκάνδαλο, δηλαδή αποκαλύπτεται η «αφανής» δράση κάποιων καπιταλιστικών επιχειρήσεων, οι κυβερνήσεις και οι κρατικοί κατασταλτικοί μηχανισμοί πρέπει να κινηθούν σε δύο επίπεδα. Πρώτο, να επαναφέρουν τις ισορροπίες ανάμεσα στις καπιταλιστικές επιχειρήσεις, που αναγκαστικά διαταράσσονται. Δεύτερο, να καλλιεργήσει στο λαό την ψευδαίσθηση ότι οι παρανομίες πατάσσονται, ότι οι διωκτικοί μηχανισμοί δουλεύουν.

Βέβαια, υπάρχει το «αγκάθι» των πολιτικών προσώπων, τα οποία προστατεύονται από τον περιβόητο νόμο περί ευθύνης υπουργών. Αυτός ο νόμος, όπως μας θύμισε πρόσφατα ο Βενιζέλος, ισχύει σχεδόν από καταβολής ελληνικού κράτους. Γι' αυτό και συνήθως καταβάλλεται προσπάθεια να απεμπλακούν έγκαιρα τα πολιτικά πρόσωπα, για να μη χρειαστεί να οχυρωθούν πίσω από την παραγραφή που συνήθως έχει επέλθει βάσει του νόμου περί ευθύνης υπουργών. Οι πιο «ψύχραιμοι» από τους αστούς πολιτικούς συμβουλεύουν να αποδίδεται στους υπουργούς «πολιτική και όχι ποινική ευθύνη», για να προστατεύεται το πολιτικό σύστημα. «Εναν πρωθυπουργό τον στέλνεις σπίτι του, όχι στο Ειδικό Δικαστήριο», διεμήνυε μέσω «συνομιλητών του» ο Καραμανλής ο πρεσβύτερος, όταν οι Μητσοτάκης-Φλωράκης-Κύρκος παρέπεμπαν τον Ανδρέα Παπανδρέου στο Ειδικό Δικαστήριο.

Υπάρχει, όμως, και ο πολιτικός ανταγωνισμός. Οταν επί της ουσίας της ακολουθούμενης πολιτικής δεν υπάρχει διαφωνία ανάμεσα στα αστικά κόμματα, τότε η σκανδαλολογία προσφέρει ένα εργαλείο για την πολιτική αντιπαράθεση. Κι όταν ένα κυβερνών κόμμα χάνει σε όλα τα επίπεδα, θα επιλέξει τη σκανδαλολογία ως όπλο ενάντια στους αντιπάλους του, όπως κάνει τώρα ο ΣΥΡΙΖΑ. Δεν έχει σημασία η ποινική κατάληξη της υπόθεσης. Σημασία έχουν τα πολιτικά οφέλη που θα αντληθούν μέχρι να ολοκληρωθεί η ποινική διαδικασία. Φυσικά, οι καπιταλιστικές επιχειρήσεις θα συνεχίσουν το ίδιο βιολί (με λίγο μεγαλύτερη προσοχή σε πρώτη φάση), γιατί δε βρίσκονται αυτές στο στόχαστρο.

Πέτρος Γιώτης

Νέο «ξεβράκωμα» της Εργάνης από τα στοιχεία της Διεύθυνσης Μελετών του ΕΦΚΑ

Αυτές τις μέρες, η Διεύθυνση Μελετών του ΕΦΚΑ (πρώην Διεύθυνση Αναλογιστικών Μελετών και Στατιστικής του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ) δημοσιοποίησε τα στοιχεία απασχόλησης για τον Απρίλη και Μάη του 2017. Η Διεύθυνση αυτή επεξεργάζεται δύο εκατομμύρια Αναλυτικές Περιοδικές Δηλώσεις και παρουσιάζει στοιχεία για την πλήρη και τη μερική απασχόληση, για τον ασφαλιστέο μέσο μισθό και το ασφαλιστέο μέσο μεροκάματο στην πλήρη και μερική απασχόληση, για τις ασφαλιστέες ημέρες ασφάλισης στην πλήρη και μερική απασχόληση κτλ.

Το Πληροφοριακό Σύστημα Εργάνη, που παρουσιάζει στοιχεία μόνο για την πλήρη και μερική απασχόληση και που άρχισε να λειτουργεί από τα μέσα του 2013, φτιάχτηκε με προφανή σκοπό να απαξιωθεί η Διεύθυνση Αναλογιστικών Μελετών και Στατιστικής του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, γιατί τα στοιχεία της αποτυπώνουν την πραγματική κατάσταση όσον αφορά τους ασφαλισμένους, εργάτες και εργαζόμενους που παρέχουν εξαρτημένη εργασία.

Η υπουργός Εργασίας των Τσιπροκαμμένων εφαρμόζει την τακτική του προκατόχου της Βρούτση, να πνίγει δηλαδή τα στοιχεία της Διεύθυνσης Μελετών του ΕΦΚΑ, μη εκδίδοντας ούτε ένα Δελτίο Τύπου, προφανώς γιατί τα στοιχεία της Διεύθυνσης αυτής επιβεβαιώνουν ότι ακόμη και στην περίοδο της βαθιάς καπιταλιστικής κρίσης που πλήττει τη χώρα μας, είναι ικανοποιητικός ο αριθμός των ασφαλισμένων. Αν δε οι εισφορές εισπράττονταν στην ολότητά τους και έγκαιρα, δε θα υπήρχε λόγος να χαρατσώνονται συνέχεια τα αποθέματα των ασφαλιστικών ταμείων και να περικόπτονται οι συντάξεις.

Οπως έχουμε ξαναγράψει, η Διεύθυνση Μελετών στην αρχή δημοσιοποιούσε στοιχεία για την απασχόληση μετά την πάροδο ενός έτους. Τώρα η καθυστέρηση έχει πέσει στους οκτώ μήνες. Σίγουρα, ο κύριος λόγος γι' αυτή την καθυστέρηση είναι ο μεγάλος όγκος δουλΕιάς που έχουν οι υπάλληλοι που είναι επιφορτισμένοι με την επεξεργασία των στοιχείων των Αναλυτικών Περιοδικών Δηλώσεων. Υπάρχει όμως και ένα άλλο ζήτημα που πρέπει να διερευνηθεί. Πόσες ήταν οι οργανικές θέσεις το 2004, όταν άρχισε η Διεύθυνση να επεξεργάζεται τα στοιχεία, πόσες είχαν πληρωθεί τότε και πόσες θέσεις έχει τώρα η Διεύθυνση;

Τη Δευτέρα 5 Φλεβάρη, υποβάλαμε αίτηση στην προϊσταμένη της Διεύθυνσης Μελετών κ. Τζάκα και ζητήσαμε να μας δώσει αυτά τα στοιχεία. Μας δήλωσε ότι διαβίβασε την αίτησή μας στον Διοικητή του ΕΦΚΑ προκειμένου να την χρεώσει και να τη στείλει στο πρωτόκολλο για να πάρει αριθμό. Την Τετάρτη 14 Φλεβάρη, επικοινωνήσαμε με την υπηρεσία πρωτοκόλλου του Διοικητή και μας ενημέρωσαν ότι η αίτησή μας δεν είχε σταλεί ακόμα. Προφανώς, υπάρχει δυστοκία από την πλευρά του Διοικητή, γιατί τα στοιχεία που ζητάμε καίνε τόσο τη διοίκηση του ΕΦΚΑ όσο και την υπουργό Εργασίας.

Συγκρίνοντας τα στοιχεία της Διεύθυνσης Μελετών του ΕΦΚΑ με αυτά της Εργάνης φαίνεται καθαρά πού υπάρχει αξιοπιστία και πού όχι. Γίνεται αντιληπτό, λοιπόν, γιατί οι πολιτικές ηγεσίες του υπουργείου Εργασίας έχουν «θάψει» τη Διεύθυνση Μελετών και τα στοιχεία της και προβάλλουν μόνο την αναξιόπιστη Εργάνη. Η Εργάνη δε δίνει στοιχεία γα το το μέσο ασφαλιστέο μεροκάματο και τον μέσο ασφαλιστέο μισθό στην πλήρη και μερική απασχόληση, ενώ υποεκτιμά όλες τις μορφές απασχόλησης, (πλήρη και μερική).

Για παράδειγμα, το 2016, σύμφωνα με τη Διεύθυνση Μελετών, η πλήρης απασχόληση ήταν 1.393.089, η μερική 606.306 και η συνολική 1.999.395, ενώ σύμφωνα με το Σύστημα Εργάνη ήταν 1.319.705, 382.729 και 1.702.444 αντίστοιχα.

Για το 2017, από τα στοιχεία της Διεύθυνσης Μελετών για το μέσο όρο του πρώτου τριμήνου και το μέσο όρο του πρώτου πενταμήνου διαπιστώνουμε ότι η μερική απασχόληση αυξήθηκε κατά 23.000, ενώ η πλήρης απασχόληση αυξήθηκε κατά 129.000 περίπου. Αν συγκρίνουμε τα στοιχεία της Διεύθυνσης Μελετών για το πρώτο πεντάμηνο του 2017 με τα στοιχεία της Εργάνης, διαπιστώνουμε ότι υπάρχει μεγάλη απόκλιση, τόσο στη μερική όσο και στη συνολική απασχόληση.

Υπάρχει όμως μια ακόμη σημαντική διαφορά. Σύμφωνα με τη Διεύθυνση Μελετών, τα στοιχεία της αφορούν ασφαλισμένους και όχι απλά εργαζόμενους, όπως σύμφωνα με την Εργάνη. Ακόμα, η Εργάνη δεν π[παρουσιάζει στοιχεία για τον ασφαλιστέο μισθό και μεροκάματο, προφανώς γιατί οι κυβερνήσεις θέλουν να προβάλλουν τον ισχυρισμό ότι τα έσοδα των ασφαλιστικών ταμείων είναι πολύ μικρότερα.

Τέλος, η μερική απασχόληση, όπως εμφανίζεται από τη Διεύθυνση Μελετών είναι φουσκωμένη, γιατί οι καπιταλιστές ασφαλίζουν δεκάδες χιλιάδες εργαζόμενους για μερική απασχόληση, ενώ αυτοί δουλεύουν και πάνω από οκτώ ώρες την ημέρα. Στοιχεία για τον ακριβή αριθμό αυτής της κατηγορίας ασφαλισμένων, φυσικά, δεν έχουμε.

Από τον «εκλεκτό» του Σκουρλέτη και των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ Ν. Ντίτορα

Οργιο παρανομιών σε βάρος δημοσίων υπαλλήλων

Το φαινόμενο δεν είναι καινούργιο. Οι κυβερνήσεις όλων των χρωμάτων φροντίζουν να τοποθετούν προϊσταμένους στις Γενικές Διευθύνσεις και στις Διευθύνσεις βασικά των υπουργείων δικούς τους ανθρώπους, είτε βάσει νόμων είτε και έξω από τις διατάξεις που νομοθετούσαν. Φρόντιζαν να εισάγουν διατάξεις, όπως π.χ. η συνέντευξη, προκειμένου να εξασφαλίζουν τη στελέχωση των «θέσεων ευθύνης» από ανθρώπους της απόλυτης εμπιστοσύνης τους, προκειμένου οι δικοί τους άνθρωποι να υπογράφουν και να εκτελούν πιστά τις εντολές τους, χωρίς την παραμικρή ένσταση. Το κυριότερο: να εφαρμόζουν πιστά ακόμα και τις προφορικές εντολές τους. Στην ίδια γραμμή κινούνται οι περιφερειάρχες και οι γενικοί γραμματείς των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων, που τώρα ονομάζονται συντονιστές.

Παρατηρείται ακόμα το φαινόμενο πολλές φορές να μην εφαρμόζουν τις διατάξεις των νόμων που ψηφίζονταν προκειμένου να γίνει η επιλογή των στελεχών-yesmen που θα επανδρώσουν αυτές τις νευραλγικές θέσεις. Αυτή την πρακτική τη συνεχίζουν τόσο η κυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων όσο και οι περιφερειάρχες και οι συντονιστές των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων.

Ο συντονιστής της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Θεσσαλίας-Στερεάς Ελλάδας Ν. Ντίτορας με τις παράνομες αποφάσεις του ξεπέρασε κάθε όριο. Υποβάθμισε τρεις γενικούς διευθυντές, εκ των οποίων ο ένας, ο Η. Τσέλιγκας, είχε ήδη συνταξιοδοτηθεί, υποβάθμισε και μετακίνησε προϊσταμένους Διευθύνσεων και Τμημάτων σε όλες τις Διευθύνσεις που υπάγονται στην Αποκεντρωμένη Διοίκηση Θεσσαλίας και Στερεάς Ελλάδας. Μόνο στις Διευθύνσεις Δασών οι υποβαθμισμένοι και οι μετακινηθέντες ανέρχονται σε δεκάδες (προς το παρόν δεν έχουμε στοιχεία για τις μετακινήσεις και τις υποβαθμίσεις σε άλλες Διευθύνσεις).

Τον Ν. Ντίτορα τον διόρισε ως συντονιστή ο υπουργός Εσωτερικών Π. Σκουρλέτης με απόφασή του στις 15 Μάη του 2017 (ΦΕΚ Β/26.5.2017). Ο Σκουρλέτης τον διόρισε στη νευραλγική αυτή θέση, μολονότι αυτός έδρασε για χρόνια συνδικαλιστικά στο χώρο του ΠΑΣΟΚ (ή μήπως ακριβώς γι' αυτό;). Γενικός γραμματέας της Αποκεντρωμένης Διοίκησης, μέχρι την ημέρα που ανέλαβε ο Ν. Ντίτορας, ήταν ο Η. Τσέλιγκας. Προφανώς, ο Σκουρλέτης εκτίμησε ότι ο Ν. Ντίτορας -και όχι ο Η. Τσέλιγκας- είναι αποφασισμένος να εφαρμόσει όλες τις εντολές του. Οτι δεν έχει κανέναν ενδοιασμό να δράσει παράνομα και να φτάσει στο σημείο να υποβαθμίσει και να μετακινήσει μαζικά προϊσταμένους των Διευθύνσεων που υπάγονται στην Αποκεντρωμένη Διοίκηση.

Ο Η. Τσέλιγκας, όπως ήταν φυσικό προσέφυγε στις 26 Ιούνη του 2017 στο υπουργείο Εσωτερικών κατά της απόφασης του Ν. Ντίτορα, με την οποία τον είχε υποβιβάσει από γενικό διευθυντή. Ο Σκουρλέτης μέσα σε δύο μήνες αποφάσισε ότι η απόφαση του Ν. Ντίτορα είναι παράνομη. Η απόφαση αυτή ήταν ιδιαίτερα προκλητική και, εκτός των άλλων, εξυπηρετούσε και προσωπικά συμφέροντα του Ν. Ντίτορα. Συγκεκριμένα, αυτός είχε προσφύγει το 2014 στο Διοικητικό Εφετείο Λάρισας κατά της απόφασης της τότε γενικής γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης, με την οποία ο Η. Τσέλιγκας διοριζόταν γενικός διευθυντής Δασών και Αγροτικών Υποθέσεων. Ο Ντίτορας, εκτός από την αίτηση ακύρωσης της απόφασης, είχε καταθέσει και αίτηση αναστολής, την οποία απέρριψε το Διοικητικό Εφετείο (η απόφαση για την αίτηση ακύρωσης εκκρεμεί).

Παραπέρα, ο κατάφορα αδικηθείς Η. Τσέλιγκας κατέθεσε και μηνυτήρια αναφορά κατά του Ν. Ντίτορα. Βρίσκεται σε εξέλιξη η προκαταρκτική εξέταση που παρήγγειλε ο εισαγγελέας κατά του Ν. Ντίτορα και ανάμεσα στους κληθέντες να καταθέσουν ως μάρτυρες είναι και συνδικαλιστικά στελέχη από την ΠΕΔΔΥ και το ΓΕΩΤΕΕ.

Ομως, για τις παράνομες αποφάσεις μετακίνησης και υποβάθμισης δεκάδων προϊσταμένων και υπαλλήλων της Αποκεντρωμένης Διοίκησης ο Π. Σκουρλέτης σιωπά, γιατί έχουν τη συγκατάθεσή του. Αυτή την πρακτική εφαρμόζουν και οι υπουργοί της κυβέρνησης των Τσιπροκαμμένων.

Στις 27 Φλεβάρη του 2016 δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ ο νόμος 4369, με τον βαρύγδουπο τίτλο «Εθνικό Μητρώο Επιτελικών Στελεχών Δημόσιας Διοίκησης». Στόχος του υποτίθεται ότι είναι να στελεχώσει τη διοίκηση με αξιοκρατικά στοιχεία. Στο άρθρο 29 περιγράφονται τα κριτήρια επιλογής των προϊσταμένων Γενικής Διεύθυνσης, Διεύθυνσης και Τμήματος, ενώ στο άρθρο 30 ορίζεται τι θα γίνει με τους υπηρετούντες προϊσταμένους μέχρι να εκλεγούν οι νέοι.

Παραθέτουμε τη σχετική διάταξη του άρθρου 30 του νόμου 4369 του 2016:

«Αρθρο 30

1. Από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου:

*α) **Εως την επιλογή προϊσταμένων οργανικών μονάδων σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου** ή ειδικών διατάξεων καθήκοντα προϊσταμένων **εξακολουθούν να ασκούν οι κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου προϊστάμενοι**.*

*β) **Η θητεία** των ανωτέρω προϊσταμένων **λήγει αυτοδικαίως** με την επιλογή και τοποθέτηση προϊσταμένων **σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου**»* (οι εμφάσεις δικές μας).

Αναφορικά με τα κριτήρια του νόμου 4369 ως προς την επιλογή των προϊσταμένων δε θα προσθέσουμε τίποτα περισσότερο απ' αυτό που αναφέραμε παραπάνω. Εκείνο που θέλουμε να υπογραμμίσουμε είναι ότι ο Ντίτορας προχώρησε τον Αύγουστο του 2017 στο μαζικό ξεχαρβάλωμα της δημόσιας διοίκησης με τις μαζικές μετακινήσεις και υποβαθμίσεις προϊσταμένων, **αγνοώντας προκλητικά τα άρθρα 29 και 30 του νόμου 4369**.

Το μόνο επιχείρημα που προέβαλε γι' αυτές τις ανατροπές είναι ότι οι αποφάσεις της προηγούμενης γενικής γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Θεσσαλίας-Στερεάς Ελλάδας, Κ. Γερακούδη, δεν ήταν σύννομες. Αυτό είναι αλήθεια, αλλά δεν του έδινε το δικαίωμα να αγνοήσει το νόμο 4369/2016 και να προχωρήσει στις βίαιες ανατροπές των προϊσταμένων. Το ότι ο Ντίτορας αγνόησε το νόμο αποδεικνύεται από μια σειρά στοιχεία. Στα κείμενα των αποφάσεων με τις οποίες έγιναν οι ανατροπές δε γίνεται καμία αναφορά στο νόμο 4369/2016, ενώ δεν έγιναν καν οι διαδικασίες επιλογής των προϊσταμένων.

Σύμφωνα με πληροφορίες μας, το Διοικητικό Εφετείο Βόλου εκδίκασε προσφυγή καρατομηθείσας από τον Ντίτορα προϊσταμένης και έκρινε ότι η απόφασή του είναι παράνομη, γιατί αγνόησε τις διατάξεις του νόμου 4369 για τον τρόπο επιλογής των προϊσταμένων. Αυτή την απόφαση σύντομα θα την έχουμε στα χέρια μας και θα τη δημοσιοποιήσουμε.

Εχουμε όμως την απόφαση Α10/2018 του Διοικητικού Εφετείου Τρίπολης, με την οποία δικαιώθηκε μόνιμος υπάλληλος της ΔΑΟΚΑ Περιφερειακής Ενότητας, που είχε υποβαθμιστεί από Αναπληρωτής Προϊστάμενος Τμήματος σε απλό εισηγητή, μετά από απόφαση του περιφερειάρχη Π. Τατούλη στις 13 Γενάρη του 2017. Την απόφαση αυτή θα την ανεβάσουμε στην ιστοσελίδα της εφημερίδας μας (www.eksegersi.gr). Οπως μάθαμε, το σκεπτικό της απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Βόλου είναι ταυτόσημο, με κύριο επιχείρημα ότι δεν εφαρμόστηκε η παράγραφος 1 του άρθρου 30 του νόμου 4369/2016.

Παραθέτουμε απόσπασμα της απόφασης Α10/2018 του Διοικητικού Εφετείου Τρίπολης:

«Προβάλλεται ειδικότερα με την υπό κρίση αίτηση ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε κατά παράβαση νόμου, ήτοι της εφαρμοστέας στην προκειμένη περίπτωση μεταβατικής διάταξης του άρθρου 30 παρ.1 περίπτ. α' του Ν.4369/2016, σύμφωνα με την οποία η ίδια έπρεπε να παραμείνει στη θέση στην οποία υπηρετούσε ...

*7. Επειδή ο λόγος αυτός προβάλλεται βασίμως, διότι, εφόσον η αιτούσα είχε τοποθετηθεί Αναπληρώτρια Προϊσταμένη Τμήματος ήδη από το 2012 (...) **έπρεπε έως την επιλογή νέων προϊσταμένων από αρμόδια υπηρεσιακά συμβούλια**, που θα συγκροτούνταν με βάση τις διατάξεις του ν. 4369/2016 **να συνεχίσει να ασκεί καθήκοντα Αναπληρώτριας Προϊσταμένης Τμήματος**, εκτός εάν στο πρόσωπό της συνέτρεχε ειδικός λόγος αποκλεισμού. Τέτοια όμως αιτιολογία δεν περιλαμβάνεται στην προσβαλλόμενη πράξη, η οποία κατά συνέπεια εκδόθηκε κατά παράβαση κατ' ουσίαν διάταξης νόμου, ήτοι του άρθρου 30 του ν. 4369/2016 (...) Κατόπιν αυτών και επειδή παρέλκει η εξέταση των λοιπών λόγων ακυρώσεως, **η υπό κρίση αίτηση πρέπει να γίνει δεκτή και να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη πράξη κατά το μέρος που αφορά την αιτούσα**»* (οι εμφάσεις δικές μας).

Η απόφαση του Π. Τατούλη κρίθηκε παράνομη και είναι υποχρεωμένος να επαναφέρει στη θέση της την υπάλληλο που είχε υποβιβάσει.

Το ίδιο ισχύει και για τις αποφάσεις του συντονιστή Ντίτορα στην Αποκεντρωμένη Διοίκηση Θεσσαλίας - Στερεάς Ελλάδας. Γιατί ήδη, όπως αναφέραμε, το Διοικητικό Εφετείο Βόλου έκανε δεκτή την αίτηση ακύρωσης παράνομης απόφασής του, ενώ όλες οι παράνομες αποφάσεις του πάσχουν για τον ίδιο λόγο (παραβίασαν την παρ. 1 του άρθρου 30 του νόμου 4369/2016). Αιτήσεις ακύρωσης όλων των παράνομων αποφάσεων του Ντίτορα έχουν υποβληθεί σε διάφορα Διοικητικά Εφετεία και είναι σίγουρο ότι θα γίνουν δεκτές και οι αποφάσεις του Ντίτορα θα ακυρωθούν.

Ο εξόφθαλμα αδικηθείς Η. Τσέλιγκας ζήτησε, μέσω «Ιεραρχικών Προσφυγών», και την πειθαρχική δίωξη του Ν. Ντίτορα. Ομως ο υπουργός Εσωτερικών Π. Σκουρλέτης κωφεύει και τον διατηρεί στη θέση του, προφανώς γιατί εξυπηρετεί την πολιτική της κυβέρνησης των Τσιπροκαμμένων και γιατί δε θέλει ν' ανοίξει τέτοιες «δουλειές», δεδομένου ότι συνάδελφοί του υπουργοί παραβιάζουν τις διατάξεις του νόμου 4369, προκειμένου να τοποθετήσουν στις νευραλγικές θέσεις των υπουργείων ανθρώπους που έχουν το ιδιαίτερο προσόν να λένε «ναι» σε όλες τις παράνομες εντολές των υπουργών. Για παράδειγμα αναφέρουμε το υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας, όπου τοποθετήθηκαν προϊστάμενοι στις Διευθύνσεις και στα Τμήματα της Γενικής Διεύθυνσης Δασών και Δασικού Περιβάλλοντος άνθρωποι της αρεσκείας της πολιτικής ηγεσίας, με την παραβίαση και προκλητική αγνόηση του νόμου 4369/2016.

Απαιτούμε να καταργηθούν εδώ και τώρα οι αποφάσεις του συντονιστή της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Θεσσαλίας και Στερεάς Ελλάδας Ν. Ντίτορα και του περιφερειάρχη Πελοποννήσου Π. Τατούλη και να «ξηλωθεί» ο συντονιστής Ν. Ντίτορας.

Παιχνίδια εθνικισμών και πολεμοκαπηλείας

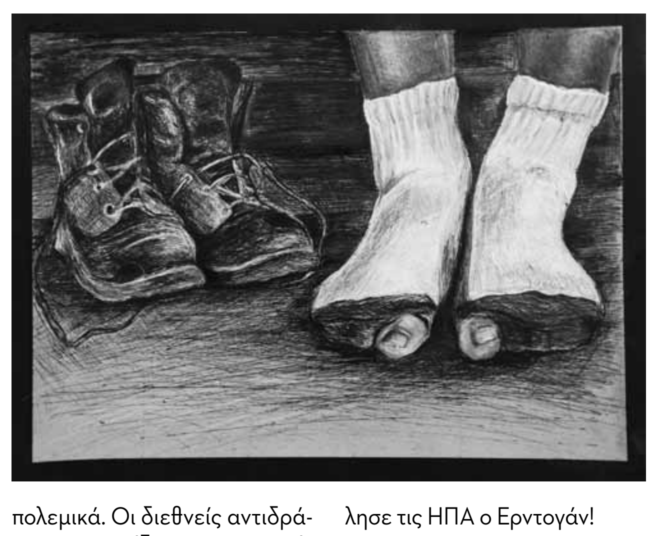

Την περασμένη βδομάδα, ο Ερντογάν πραγματοποίησε επίσκεψη στην Ιταλία, όπου συναντήθηκε με τον πρόεδρο Ματαρέλα και τον πρωθυπουργό Τζεντιλόνι. Επιστρέφοντας στην Αγκυρα, αποκάλυψε το σκοπό της επίσκεψής του: *«Εκφράσαμε τις ανησυχίες μας για την Eni. Οι ερευνητικές εργασίες για φυσικό αέριο στην περιοχή συνιστούν **απειλή** για τη Βόρεια Κύπρο και εμάς»*.

Μια μέρα μετά, η ιταλική Eni επιβεβαίωσε με επίσημη ανακοίνωσή της αυτό που ήταν ήδη γνωστό και είχε προκαλέσει την επίσκεψη του Ερντογάν στη Ρώμη. Οτι η γεώτρηση στο στόχο «Καλυψώ 1» στο Οικόπεδο 6 της κυπριακής ΑΟΖ, το οποίο εκμεταλλεύεται η Eni σε κοινοπραξία με τη γαλλική Total, έδειξε «μία υποσχόμενη ανακάλυψη αερίου και επιβεβαιώνει την επέκταση του μοντέλου Zohr στην κυπριακή ΑΟΖ». Δεν ξέρουμε πόσο βέβαιος είναι ο ισχυρισμός της Eni (καμιά φορά τέτοιες ανακοινώσεις γίνονται για λόγους χρηματιστηριακής σπέκουλας), όμως το τουρκικό καθεστώς δεν υπήρχε περίπτωση ν' αφήσει τα πράγματα στην τύχη τους. Θεωρεί πως έχει δικαιώματα στην κυπριακή ΑΟΖ (η de facto νομιμοποίηση της κατοχής επί 44 χρόνια του το επιτρέπει) και απαιτεί αυτά τα δικαιώματα να του αναγνωριστούν, ανεξάρτητα από την πορεία επίλυσης του Κυπριακού.

Ο Ερντογάν προφανώς «έφαγε πόρτα» στη Ρώμη από το ανώτατο πολιτειακό δίδυμο. Γι' αυτό και αποφάσισε να απαντήσει εφαρμόζοντας την «πολιτική των κανονιοφόρων». Ο αρχηγός του τουρκικού ΓΕΕΘΑ στρατηγός Χουλουσί Ακάρ προειδοποίησε από τη Σμύρνη ότι η Τουρκία έχει τη στρατιωτική ισχύ να διεξάγει ταυτόχρονα στρατιωτική εισβολή στη Συρία και ναυτικές επιχειρήσεις στο Αιγαίο και σε όποιες θάλασσες χρειάζεται να υπερασπιστεί τα συμφέροντά της. Και αμ' έπος αμ' έργον. Μόλις το πλοίο-γεωτρύπανο Saipem 12000, αγνοώντας την τουρκική προειδοποίηση, άρχισε να πλέει προς το Οικόπεδο 3 (στη νοτιοανατολική πλευρά της κυπριακής ΑΟΖ), για να κάνει και εκεί γεωτρήσεις προσδοκώντας να έχει αποτελέσματα όπως στην «Καλυψώ 1», περικυκλώθηκε από στολίσκο τουρκικών πολεμικών σκαφών (δύο φρεγάτες, δύο κορβέτες και δύο υποβρύχια). Τα τουρκικά πολεμικά βρίσκονταν στην περιοχή καθώς η Τουρκία με δύο NAVTEX είχε φροντίσει να δεσμεύσει ολόκληρο το νότιο τμήμα της κυπριακής ΑΟΖ για ασκήσεις μέχρι τις 22 Φλεβάρη.

Μέχρι αυτή τη στιγμή, το ιταλικό πλοίο-γεωτρύπανο είναι αποκλεισμένο από τα τουρκικά πολεμικά. Οι διεθνείς αντιδράσεις περιορίζονται στη... «σύσταση ψυχραιμίας», η Ιταλία στέλνει μια φρεγάτα η οποία συνέβη να βρίσκεται στην περιοχή συμμετέχοντας σε νατοϊκή άσκηση. Τη στέλνει περισσότερο για λόγους γοήτρου, πράγμα που αποδεικνύεται από το ότι η Eni δηλώνει ότι θα αποχωρήσει, αν μέχρι τις 22 Φλεβάρη δεν υπάρξει απεμπλοκή των τουρκικών πολεμικών. Ο Αναστασιάδης δηλώνει ότι δεν υπάρχει κανένας λόγος ανησυχίας και αναζητά διευθετήσεις στο παρασκήνιο. Ο ίδιος άλλωστε έχει δηλώσει πριν από πολύ καιρό ότι και οι Τουρκοκύπριοι δικαιούνται έσοδα από το φυσικό αέριο που τυχόν θα αντληθεί. Η προσπάθεια του Αναστασιάδη είναι να αποσυνδέσει το επεισόδιο στην κυπριακή ΑΟΖ από τα υπόλοιπα μέτωπα που έχει ανοίξει η Τουρκία, για να το διαπραγματευθεί σαν χωριστό θέμα.

Η Τουρκία απάντησε με ανακοίνωση του ΥΠΕΞ που έθεσε τέσσερα ζητήματα: α) Ολες οι δραστηριότητες στην κυπριακή ΑΟΖ είναι παράνομες. β) Η Τουρκία θα στηρίξει τους Τουρκοκύπριους που η Λευκωσία αγνοεί ως συνδικαιούχους των πόρων του νησιού. γ) Εφόσον συμβεί οτιδήποτε, η ευθύνη θα βαρύνει τη Λευκωσία. δ) Οι ενεργειακές επιχειρήσεις τρίτων χωρών πρέπει να αποφεύγουν να στηρίζουν με τη συμμετοχή τους τη μη εποικοδομητική στάση της ελληνοκυπριακής πλευράς.

Ο Ερντογάν θέτει όλα τα ζητήματα πακέτο, καθώς σε ένα κλίμα έντασης ετοιμάζεται να υποδεχτεί τον αμερικανό υπουργό Εξωτερικών Ρεξ Τίλερσον. Η Τουρκία βρίσκεται σε κόντρα με τις ΗΠΑ από τότε που οι τελευταίες άρχισαν να ενισχύουν με όπλα και στρατιωτικούς συμβούλους τους... αντιεξουσιαστές Κούρδους της Συρίας. Η ρητορική του Ερντογάν, λίγο πριν την επίσκεψη Τίλερσον, χτύπησε κόκκινο: «Μάς ζητάνε να παραδοθούμε στους τρομοκράτες. Το ΝΑΤΟ δεν είναι ίσο με τις ΗΠΑ. Στο ΝΑΤΟ κάθε χώρα είναι ίση με τις ΗΠΑ» κτλ. κτλ. Μέχρι και με «οθωμανικό χαστούκι» απείλησε τις ΗΠΑ ο Ερντογάν!

Λόγια, θα πείτε. Ρητορική συνηθισμένη από την τουρκική πολιτική ηγεσία, ιδιαίτερα όταν στριμώχνεται και αμφισβητείται από την αντιπολίτευση ο «πατριωτισμός» της. Ομως, πέρα από τη ρητορική, είναι γεγονός ότι ο τουρκικός στρατός δεν κάνει περίπατο στο Αφρίν. Εξοπλισμένοι με αμερικανικά όπλα, εκπαιδευμένοι και εμπειροπόλεμοι πλέον, οι κούρδοι μαχητές είναι σε θέση να προβάλλουν ουσιαστική άμυνα και να προκαλέσουν μεγάλη φθορά στον τουρκικό στρατό, που μάλλον σχεδίαζε μια επιχείρηση-αστραπή η οποία δεν του βγήκε και τώρα αντιμετωπίζει τον κίνδυνο μιας μακρόχρονης αιμορραγίας.

Σ' αυτό το κλίμα υπήρχε περίπτωση να μη γίνει «κάτι» και στο Αιγαίο; Ο Ερντογάν είχε προειδοποιήσει και γι' αυτό, κάνοντας το Αιγαίο πακέτο με την κυπριακή ΑΟΖ, σε ομιλία του στην κοινοβουλευτική ομάδα του ΑΚΡ: «Κανείς να μη νομίζει ότι μας διαφεύγουν οι ευκαιριακές πρωτοβουλίες σε σχέση με τις βραχονησίδες στο Αιγαίο και οι έρευνες φυσικού αερίου στα ανοιχτά της Κύπρου. Από εδώ προειδοποιούμε όσους ξεπερνούν τα όριά τους στην Κύπρο και το Αιγαίο να μην κάνουν λάθος υπολογισμούς». «Υπερεκτιμούν, τις δυνατότητές τους, στο Αιγαίο και την Κύπρο», πρόσθεσε, για να καταλήξει: «Οι μαγκιές τους είναι μέχρι να δουν τα αεροσκάφη, το στρατό και τον στόλο μας».

Ηταν φανερό ότι ενόψει της επίσκεψης Τίλερσον η τουρκική ηγεσία άνοιξε όλη τη βεντάλια των μετώπων (Συρία, Κύπρος, Αιγαίο), για να τα διαπραγματευθεί πακέτο και να μετρήσει στο τέλος κέρδη και ζημιές. Χρειαζόταν, λοιπόν, και ένα ελεγχόμενο επεισόδιο στο Αιγαίο. Οχι στον αέρα, αλλά στη θάλασσα, αφού εκείνο που θέτει είναι ζήτημα συνεκμετάλλευσης του φυσικού πλούτου που ενδεχομένως θα βρεθεί στο μέλλον στο Αιγαίο. Η ιστορία με τις βραχονησίδες και τις «γκρίζες ζώνες» αυτό ακριβώς υπηρετεί. Να θεωρηθεί η ΑΟΖ του Αιγαίου κοινή περιουσία Ελλάδας και Τουρκίας και να μοιραστεί μέσω κάποιας μορφής διαιτησίας (αμερικανικής, προφανώς, καθώς οι ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές έχουν αναγνωρίσει την αμερικάνικη ηγεμονία στα γεωπολιτικά ζητήματα της Μεσογείου και ιδιαίτερα τα ενεργειακά).

Δεν έχει σημασία ποια είναι η αλήθεια για το διεμβολισμό του ελληνικού σκάφους του Λιμενικού από τουρκική ακταιωρό. Κάθε πλευρά δίνει τη δική της περιγραφή των γεγονότων. Ρωτάμε όμως: τι ακριβώς συμφωνήθηκε τη βραδιά της κρίσης των Ιμίων (τότε που ο Σημίτης ευχαρίστησε την κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών); Μήπως συμφωνήθηκε να μην πλησιάζουν ελληνικά πολεμικά στην περιοχή; Ο Ερντογάν, πάντως, το πήγε πολύ πιο πέρα, καθώς το τουρκικό ΥΠΕΞ ανακοίνωσε ότι τα Ιμια (Καρντάκ) ανήκουν στην Τουρκία! Ο Ερντογάν «έκλεισε» το θέμα με μια ακόμα προκλητική δήλωση: «Από τη αρχή είχαμε πει στην ελληνική πλευρά να μην κάνει τέτοια πράγματα και να μην μας βάλει σε μπελάδες. Να σταματήσουμε τις αψιμαχίες σε θάλασσα και αέρα. Οταν δεν σταμάτησαν, οι στρατιώτες μας έκαναν το καθήκον τους. Τέτοια πράγματα συνέβησαν χθες το βράδυ. Τελείωσε χωρίς προβλήματα».

Τη στιγμή που γραφόταν αυτό το άρθρο, από ελληνικής πλευράς διέρρεε η πληροφορία ότι υπάρχει αποκλιμάκωση στην περιοχή των Ιμίων. Ο δε Καμμένος... διεθνοποιούσε το θέμα στις Βρυξέλλες, δηλώνοντας ότι η Τουρκία χτύπησε ευρωπαϊκό και όχι ελληνικό σκάφος. Φανταζόμαστε τα κρυφά χάχανα των ομολόγων του. Φυσικά, τη «λύση» καλείται να δώσει ο Τίλερσον, ο οποίος θα έχει μαζί του στην Αγκυρα και τον αμερικανό πρέσβη στην Αθήνα Τζέφρι Πάιατ, που είναι υψηλόβαθμο στέλεχος στην ιεραρχία του Στέιτ Ντιπάρμεντ (πριν τοποθετηθεί στην Αθήνα ήταν πρέσβης στην Ουκρανία). Περιττεύει να θυμίσουμε ότι -κατά την πάγια τακτική τους- οι Αμερικανοί τήρησαν στάση ίσων αποστάσεων. Ετσι ενισχύουν τον κυριαρχικό μεσολαβητικό τους ρόλο.

Στην Ελλάδα οι σειρήνες του εθνικισμού χτύπησαν απ' όλες τις αστικές πολιτικές κατευθύνσεις, την ίδια ώρα που στο παρασκήνιο ζητούσαν τη μεσολάβηση του ΝΑΤΟ και της ΕΕ (εισέπραξαν τελικά μια δήλωση καταδίκης της Τουρκίας από τον Γιούνκερ). Ο λαός πρέπει να τρέφεται με εθνικιστικές μπούρδες (για να δένεται καλύτερα στο άρμα της αστικής πολιτικής) και η κρατική πολιτική να προσδένεται όλο και πιο δυνατά στο άρμα της ιμπεριαλιστικής πολιτικής (νατοϊκής και ευρωενωσίτικης).

Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής

Στρατηγική συρρίκνωσης των δαπανών

Την περασμένη Δευτέρα 12 Φλεβάρη, κατατέθηκε στη Βουλή το νομοσχέδιο «Ίδρυση Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής και άλλες διατάξεις». Το νομοσχέδιο αποτελεί βήμα για τη συγκρότηση του Ενιαίου Χώρου Ανώτατης Εκπαίδευσης και Ερευνας, όπως υποδεικνύει ο ΟΟΣΑ στην έκθεσή του για το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα.

Η συγκρότηση του Ενιαίου Χώρου, με παντρολογήματα ανάμεσα σε ΤΕΙ (π.χ. Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής κατόπιν συγχώνευσης των ΤΕΙ Αθήνας και Πειραιά) ή ανάμεσα σε Πανεπιστήμια και ΤΕΙ, μέσα στο πλαίσιο της σκληρής δημοσιονομικής πειθαρχίας και των Μνημονίων διαρκείας, δεν έχει στόχο τη διαμόρφωση υψηλών ακαδημαϊκών κριτηρίων, όπως ισχυρίζεται το υπουργείο Παιδείας και πασχίζει να αποδείξει η αιτιολογική έκθεση του σχεδίου νόμου, αλλά τη συρρίκνωση των δαπανών. Αλλωστε, είναι αδύνατον να πιστέψουμε ότι ο ιμπεριαλιστικός οργανισμός, ο ΟΟΣΑ, έχει μεγάλη αγωνία για τη διαμόρφωση υψηλών ακαδημαϊκών κριτηρίων σε τέτοιου είδους ενοποιήσεις. Η «αναδιάταξη του ακαδημαϊκού χάρτη» η «ακόμα μεγαλύτερη ενοποίηση του τριτοβάθμιου εκπαιδευτικού τομέα» για τον ΟΟΣΑ αποτελούν αδήριτη ανάγκη στις συνθήκες της κρίσης και της σκληρής επιτροπείας που προβλέπουν τα Μνημόνια.

Την κατεύθυνση αυτή έσπευσαν να υιοθετήσουν οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ και το υπουργείο Παιδείας (τριετές σχέδιο υπουργείου Παιδείας) και υλοποιούν τώρα με την ίδρυση του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής, ενώ προχωρούν, όπως συνεχώς αναφέρει ο Γαβρόγλου, και οι διεργασίες όσον αφορά το Ιόνιο Πανεπιστήμιο και το ΤΕΙ Ιονίων Νήσων, το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων και το ΤΕΙ Ηπείρου, το Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας και το ΤΕΙ Θεσσαλίας και το ΤΕΙ Στερεάς Ελλάδας, το Πανεπιστήμιο Δυτικής Μακεδονίας και το ΤΕΙ Δυτικής Μακεδονίας. Αντίστοιχες πρακτικές έχουμε στην Κρήτη και εσχάτως στην Πάτρα.

Η πληθώρα των Τμημάτων (κυρίως των ΤΕΙ) που δημιουργήθηκε όλα τα προηγούμενα χρόνια, με στόχο να ικανοποιηθούν μικροκομματικά, πελατειακά συμφέροντα και να μειωθεί δραστικά η τάση της νεολαίας της εργαζόμενης κοινωνίας για πανεπιστημιακή εκπαίδευση (και όχι γιατί αυτό απαιτούσε το επίπεδο ανάπτυξης του ελληνικού καπιταλισμού), αποτελεί τώρα τροχοπέδη στην απαίτηση του κεφαλαίου για περικοπή των δαπανών.

Ετσι, οι «συγχωνεύσεις-συνέργειες-συνεργασίες» ανάμεσα σε Πανεπιστήμια και ΤΕΙ, αποτελούν ένα συγκαλυμμένο νέο «σχέδιο Αθηνά», εξασφαλίζοντας στο αστικό κράτος σημαντική μείωση της κρατικής δαπάνης για την τριτοβάθμια εκπαίδευση, αφού οι σημαντικότατες ελλείψεις σε υποδομές, υλικοτεχνική υποδομή, λειτουργικές δαπάνες και προσωπικό θα καλυφθούν με αλληλοκαλύψεις, ενώ σε δεύτερη φάση θα έχουμε και μείωση του αριθμού των φοιτητών.

Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής

Σύμφωνα με το σχέδιο νόμου, ιδρύεται το Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής με έδρα το Αιγάλεω. Τα ΤΕΙ Αθήνας και Πειραιά «συγχωνεύονται δια απορροφήσεως από το Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, αυτοδικαίως από την ίδρυσή του, χωρίς άλλη διαδικασία και κατά παρέκκλιση κάθε άλλης ισχύουσας διάταξης».

Μόνο 26 Τμήματα από τα 42 που διαθέτουν σήμερα και τα δυο ΤΕΙ μαζί θα έχει το νέο Πανεπιστήμιο.

Οσα ισχυριστήκαμε παραπάνω επαληθεύονται στην αιτιολογική έκθεση του σχεδίου νόμου. Διαβάζουμε: «*Το γεγονός ότι το νέο ίδρυμα θεραπεύει ένα ευρύ φάσμα των επιστημών και των τεχνών προσδίδει σε αυτό ένα συγκριτικό πλεονέκτημα... και μάλιστα με είκοσι έξι (26) αυτοδύναμα ακαδημαϊκά Τμήματα, αντί των σαράντα δύο (42) Τμημάτων και εισαγωγικών κατευθύνσεων των δύο απορροφώμενων ιδρυμάτων,* ***οδηγώντας έτσι παράλληλα και σε σημαντικές οικονομίες κλίμακας τόσο σε ακαδημαϊκό, διοικητικό και υλικοτεχνικό επίπεδο, με σημαντικά οφέλη στην εξοικονόμηση και αποτελεσματική και αποδοτική διαχείριση των πόρων***».

Και παρακάτω: «***Το συγκεκριμένο εγχείρημα έρχεται σε πλήρη συμφωνία με τον στόχο του Ενιαίου Χώρου της Ανώτατης Εκπαίδευσης και της Ερευνας***. *Συνιστά αποτελεσματική και δημιουργική λύση με αυξημένα εχέγγυα επιτυχούς υλοποίησης, καθώς* ***εκμεταλλευόμενο το προσωπικό, την τεχνογνωσία, τις υποδομές, κ.ο.κ. δύο ήδη υπαρχόντων δομών της Ανώτατης Εκπαίδευσης δημιουργεί μια νέα δομή*** *με νέους συγκεκριμένους στόχους και νέες προοπτικές* ***που ανταποκρίνονται στις υφιστάμενες σήμερα ανάγκες***» (οι εμφάσεις δικές μας).

Οσον αφορά τα αναγραφόμενα περί νέων στόχων και προοπτικών, θεωρούμε ότι δεν αξίζουν κανέναν σχολιασμό, δεδομένης της τραγικής κατάστασης της ελληνικής καπιταλιστικής οικονομίας και της τεράστιας ανεργίας των νέων πτυχιούχων.

Τα γνωστικά πεδία του Πανεπιστήμιου Δυτικής Αττικής θα είναι πέντε:

α) Κοινωνικές, Διοικητικές και Οικονομικές Επιστήμες,

β) Επιστήμες Μηχανικού,

γ) Επιστήμες Τροφίμων,

δ) Επιστήμες Υγείας και Πρόνοιας,

ε) Καλλιτεχνικές Σπουδές.

Στο Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής θα λειτουργούν 5 Σχολές:

α) Η Σχολή Μηχανικών, η οποία συγκροτείται από τα Τμήματα: 1) Ηλεκτρολόγων και Ηλεκτρονικών Μηχανικών 2) Μηχανικών Βιοϊατρικής 3) Μηχανικών Βιομηχανικής Σχεδίασης και Παραγωγής 4) Μηχανικών Πληροφορικής και Υπολογιστών 5) Μηχανικών Τοπογραφίας και Γεωπληροφορικής 6) Μηχανολόγων Μηχανικών 7) Ναυπηγών Μηχανικών 8) Πολιτικών Μηχανικών.

β) Η Σχολή Διοικητικών, Οικονομικών και Κοινωνικών Επιστημών, η οποία συγκροτείται από τα Τμήματα: 1) Αρχειονομίας, Βιβλιοθηκονομίας και Συστημάτων Πληροφόρησης 2) Διοίκησης Επιχειρήσεων 3) Διοίκησης Τουρισμού 4) Κοινωνικής Εργασίας 5) Λογιστικής και Χρηματοοικονομικής 6) Αγωγής και Φροντίδας στην Πρώιμη Παιδική Ηλικία.

γ) Η Σχολή Εφαρμοσμένων Τεχνών και Πολιτισμού, η οποία συγκροτείται από τα Τμήματα: 1) Γραφιστικής και Οπτικής Επικοινωνίας 2) Εσωτερικής Αρχιτεκτονικής 3) Συντήρησης Αρχαιοτήτων και Εργων Τέχνης 4) Φωτογραφίας και Οπτικοακουστικών Τεχνών.

δ) Η Σχολή Επιστημών Υγείας και Πρόνοιας, η οποία συγκροτείται από τα Τμήματα: 1) Βιοϊατρικών Επιστημών 2) Δημόσιας και Κοινοτικής Υγείας 3) Εργοθεραπείας 4) Μαιευτικής 5) Νοσηλευτικής 6) Φυσικοθεραπείας.

ε) Η Σχολή Επιστημών Τροφίμων, η οποία συγκροτείται από τα Τμήματα: 1) Επιστήμης και Τεχνολογίας Τροφίμων 2) Επιστημών Οίνου, Αμπέλου και Ποτών.

Ο πρώτος κύκλος σπουδών των Τμημάτων διαρκεί 8 ακαδημαϊκά εξάμηνα και περιλαμβάνει μαθήματα που αντιστοιχούν σε 240 πιστωτικές μονάδες.

Οι αρμοδιότητες της Συγκλήτου [όπως είναι γνωστό, ο Γαβρόγλου «αναβάθμισε» πρόσφατα τις διοικήσεις των ΤΕΙ σε Συγκλήτους. Προηγούμενο βήμα «ανωτατοποίησης» υπήρξε η μετονομασία των ΤΕΙ συλλήβδην σε ΑΤΕΙ (Ανώτατα Τεχνολογικά Ιδρύματα)] **ασκούνται από 11μελή Διοικούσα Επιτροπή**.

Η προκήρυξη των εκλογών για την ανάδειξη των μονοπρόσωπων οργάνων του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής γίνεται από τον Πρόεδρο της Διοικούσας Επιτροπής έως τις 30-9-2018.

Την 31η-12-2018 λήγει αυτοδικαίως η θητεία όλων των προσωρινών οργάνων διοίκησης και τα νέα εκλεγμένα όργανα αναλαμβάνουν την 1η-1-2019.

Τα μέλη ΔΕΠ των συγχωνευόμενων ΤΕΙ αποκτούν τους ακαδημαϊκούς τίτλους των μελών ΔΕΠ του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής κατ' αντιστοίχιση των κατεχόμενων θέσεων (α΄ βαθμίδας, αναπληρωτές, επίκουροι, υπηρετούντες λέκτορες).

Οσοι κατέχουν προσωποπαγή θέση μέλους ΔΕΠ ΤΕΙ, εντάσσονται σε αντίστοιχης βαθμίδας προσωποπαγή θέση μέλους ΔΕΠ Πανεπιστημίου.

Οι Αναπληρωτές Καθηγητές και Επίκουροι Καθηγητές οι οποίοι κατέχουν τακτική θέση μέλους ΔΕΠ ΤΕΙ εντάσσονται επίσης σε προσωποπαγείς θέσεις, οι οποίες μετατρέπονται σε τακτικές, ύστερα από αίτησή τους και η πράξη μετατροπής εκδίδεται χωρίς τήρηση άλλης διαδικασίας.

Οι καθηγητές α΄ βαθμίδας «για την άρση οποιασδήποτε αμφισβήτησης σχετικά με την πλήρη εφαρμογή της αρχής της ισότητας», όπως σημειώνεται στην αιτιολογική έκθεση, θα υποβληθούν σε κρίση από ειδικά εκλεκτορικά σώματα αποτελούμενα από καθηγητές Πανεπιστημίου και ανάλογα με την κρίση θα τοποθετούνται σε τακτικές ή θα παραμένουν σε προσωποπαγείς θέσεις με δυνατότητα μετατροπής (σ.σ. η πρόβλεψη αυτή μπήκε προφανώς ως αντιστάθμισμα στις αντιδράσεις των Πανεπιστημίων και των πανεπιστημιακών).

Οι υπηρετούντες λέκτορες (πρώην καθηγητές εφαρμογών), που δεν κατέχουν διδακτορικό τίτλο, δεν εντάσσονται στην κατηγορία λεκτόρων Πανεπιστημίου, αλλά στην κατηγορία λεκτόρων εφαρμογών. Οταν αποκτήσουν διδακτορικό μπορούν να ζητήσουν μετατροπή της θέσης τους.

Τα μέλη ΔΕΠ που παραμένουν σε προσωποπαγείς θέσεις διατηρούν το μισθολογικό καθεστώς της θέσης που κατέχουν κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος. Οσοι εντάσσονται σε τακτικές θέσεις υπάγονται στο μισθολογικό καθεστώς μέλους ΔΕΠ Πανεπιστημίου από 1η-1-2019.

Τα μέλη ΕΔΙΠ και ΕΤΕΠ εντάσσονται σε Τμήματα/Σχολές του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής, με την ίδια εργασιακή σχέση που κατέχουν (τακτική θέση ή προσωποπαγή) και υποβάλλονται στο ακαδημαϊκό καθεστώς των μελών ΕΔΙΠ και ΕΤΕΠ Πανεπιστημίου, καθώς και στο αντίστοιχο μισθολογικό καθεστώς. Η μισθολογική προσαρμογή επέρχεται την 1η-1-2019.

Το μόνιμο και με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου διοικητικό προσωπικό που υπηρετεί στα συγχωνευόμενα ΤΕΙ, μεταφέρεται αυτοδικαίως στο Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής με την ίδια εργασιακή σχέση που κατέχει (οργανική θέση ή προσωποπαγή) και στην ίδια κατηγορία, κλάδο, βαθμό και ειδικότητα.

Προσωπικό των συγχωνευόμενων ΤΕΙ με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου, επιστημονικοί συνεργάτες και εργαστηριακοί συνεργάτες, ακαδημαϊκοί υπότροφοι, καθώς και λοιπές κατηγορίες έκτακτου προσωπικού μεταφέρονται στο Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής με το ίδιο καθεστώς, τους ίδιους όρους και την ίδια διάρκεια. Το ίδιο ισχύει και για τις συναφθείσες συμβάσεις έργου.

Συμπέρασμα: Πρόκειται για συρραφή ιδρυμάτων, με δραστικές συγχωνεύσεις-καταργήσεις τμημάτων, με προσωπικό που δεν είναι βέβαιο εάν διαθέτει στο σύνολό του τα ακαδημαϊκά προσόντα, με διατήρηση των εργασιακών σχέσεων, συμπεριλαμβανομένων των ελαστικών μορφών εργασίας. Και βέβαια με μύρια προβλήματα που δημιουργούνται από την ύπαρξη Σχολών/Τμημάτων πανεπιστημιακού επιπέδου με δυο διαφορετικές διάρκειες σπουδών (π.χ. Πολυτεχνεία με πενταετείς σπουδές, που μάλιστα χορηγούν πτυχίο επιπέδου μάστερ και Σχολή Μηχανικών του Πανεπιστήμιου Δυτικής Αττικής με διάρκεια φοίτησης 4 έτη).

Οι εγγεγραμμένοι φοιτητές, δηλαδή όσοι κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου δεν έχουν ολοκληρώσει όλες τις απαιτούμενες από το πρόγραμμα σπουδών υποχρεώσεις για τη λήψη πτυχίου, των Τμημάτων των συγχωνευόμενων ΤΕΙ εντάσσονται αυτοδίκαια στα Τμήματα του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής.

Τα προπτυχιακά μαθήματα Τμημάτων των συγχωνευόμενων ΤΕΙ συνεχίζονται σύμφωνα με το καθορισμένο πρόγραμμα σπουδών έως την ολοκλήρωση των εξαμήνων και των εξετάσεων για το ακαδημαϊκό έτος 2017-2018. Τα προπτυχιακά προγράμματα σπουδών των Τμημάτων του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής εφαρμόζονται από το χειμερινό εξάμηνο του ακαδημαϊκού έτους 2018-2019.

Με πράξη του Προέδρου Τμήματος, ύστερα από σχετική απόφαση της Συνέλευσης Τμήματος, γίνεται αντιστοίχιση μαθημάτων του προγράμματος σπουδών των Τμημάτων των συγχωνευόμενων ΤΕΙ με μαθήματα του προγράμματος σπουδών των Τμημάτων του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής και καθορίζονται:

α) τα μαθήματα που υπολείπονται για τη λήψη πτυχίου Τμήματος ΤΕΙ, οπότε και ορίζεται ο αντίστοιχος αριθμός μαθημάτων που πρέπει να ολοκληρώσει επιτυχώς ο φοιτητής, μεταξύ των μαθημάτων που προσφέρονται από τα Τμήματα του Πανεπιστημίου, πλέον της πρακτικής άσκησης και

β) τα επιπλέον μαθήματα, θεωρητικού χαρακτήρα, τα οποία οφείλει να παρακολουθήσει επιτυχώς ο φοιτητής για την ολοκλήρωση του πρώτου κύκλου σπουδών Τμήματος Πανεπιστημίου και τη λήψη του πτυχίου πανεπιστημιακής εκπαίδευσης.

Σε περίπτωση που κάποιος φοιτητής επιθυμεί να ολοκληρώσει τον πρώτο κύκλο σπουδών Τμήματος ΤΕΙ υποβάλει σχετική υπεύθυνη δήλωση στη γραμματεία του Τμήματος έως την 30η Σεπτεμβρίου 2018, η οποία δεν ανακαλείται.

Οι φοιτητές που κατά την έναρξη του ακαδημαϊκού έτους 2018- 2019 έχουν υπερβεί τη διάρκεια των εξαμήνων που απαιτούνται για τη λήψη του τίτλου σπουδών, σύμφωνα με το ενδεικτικό πρόγραμμα σπουδών, προσαυξανόμενη κατά τέσσερα (4) εξάμηνα, έχουν μόνο το δικαίωμα να ολοκληρώσουν τον πρώτο κύκλο σπουδών Τμήματος ΤΕΙ.

Προγράμματα Μεταπτυχιακών Σπουδών των Τμημάτων των δυο ΤΕΙ συνεχίζονται έως την ολοκλήρωση του προγράμματος από εγγεγραμμένους φοιτητές και στους αποφοίτους τους απονέμεται μεταπτυχιακό δίπλωμα ειδίκευσης Τμήματος ΤΕΙ.

Ο αριθμός των φοιτητών που εντάσσονται στα νέα Τμήματα και η εκπαιδευτική κατάστασή τους καθορίζεται με πράξη του Προέδρου της Διοικούσας Επιτροπής ή του Πρύτανη.

Δομές Διετούς Επαγγελματικής Εκπαίδευσης

Το σχέδιο νόμου εισάγει και τις διατάξεις με τις οποίες στα ΑΕΙ ιδρύονται Κέντρα Επαγγελματικής Εκπαίδευσης (ΚΕΕ) διετούς διάρκειας για αποφοίτους των ΕΠΑΛ. Πρόκειται για πλευρά του λεγόμενου επιχειρηματικού πανεπιστήμιου, που εκπονεί προγράμματα όλων των τύπων και για όλα τα βαλάντια.

Οι ανάγκες της καπιταλιστικής αγοράς θα καθορίσουν και τους τομείς και το περιεχόμενο των διετών αυτών προγραμμάτων σπουδών. Το νομοσχέδιο αναφέρει χαρακτηριστικά ότι στην πρόταση ίδρυσης κάθε ΚΕΕ πρέπει να αναγράφεται «η σκοπιμότητα ίδρυσής του σύμφωνα με τις εθνικές και περιφερειακές ανάγκες της εθνικής οικονομίας».

«Η σκοπιμότητα ίδρυσης μπορεί να τεκμηριώνεται με προτάσεις των Περιφερειακών Επιτροπών Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης, των Επιμελητηρίων και των Επιστημονικών Ενώσεων της Περιφέρειας στην οποία εδρεύει το Α.Ε.Ι., του Ο.Α.Ε.Δ., καθώς και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργείου».

Με απόφαση του υπουργού Παιδείας, ύστερα από γνώμη της Συγκλήτου, καθορίζεται ο μέγιστος αριθμός εισακτέων κατ' έτος.

Η φοίτηση παρέχεται δωρεάν. Οι εκπαιδευόμενοι επιλέγονται στο πρό-

Για τα συμφέροντα του «προέδρου»

Οι τραμπούκοι χτύπησαν και πάλι

Οι τραμπούκοι χτύπησαν και πάλι. Αυτή τη φορά στο Περιφερειακό Συμβούλιο Αττικής. Παρουσία των ανθρώπων του Μελισσανίδη (Ασλανίδης, Μπάγιεβιτς και σία), τους οποίους συνόδευαν ως φρουρά, για να μην καταλείπεται σε κανέναν η παραμικρή αμφιβολία για το ποιος κινεί τα νήματα αυτού του μαφιόζικου στρατού που εδώ και σχεδόν μια τετραετία δέρνει, υβρίζει, απειλεί, ασχημονεί, βανδαλίζει όποιον (και ό,τι) στέκεται έστω και ελάχιστα αντίθετος στα αρπακτικά-καταστροφικά σχέδια του «μεγάλου αφεντικού» στη Νέα Φιλαδέλφεια.

Δε στράφηκαν, φυσικά κατά της Δούρου και της κυβερνητικής πλειοψηφίας στο ΠΕΣΥ Αττικής. Αυτοί είναι φίλοι του «μεγάλου αφεντικού» (όσα έγιναν κατά την προεκλογική περίοδο... νερό κι αλάτι), το οποίο μάλιστα είχε υποσχεθεί κάποια στιγμή ότι θα ονομάσει το γήπεδο «Αρένα Δούρου», για να εξάρει τη βοήθεια που έχει προσφέρει η περιφερειάρχης. Στράφηκαν ενάντια στους κατοίκους του Γραμματικού, που διαμαρτύρονταν για την εξαπάτησή τους από τη Δούρου, που προεκλογικά δήλωνε ότι ο ΧΥΤΑ Γραμματικού είναι παράνομος και δεν θα κατασκευαστεί.

Οι κάτοικοι του Γραμματικού απαιτούσαν να συζητηθεί το φλέγον θέμα τους προ ημερήσιας διάταξης, αλλά οι άνθρωποι της Δούρου δεν ήθελαν. Οι κάτοικοι διαμαρτυρήθηκαν και κατέλαβαν το προεδρείο, βάζοντας ν' ακουστούν οι ψεύτικες προεκλογικές υποσχέσεις της Δούρου. Τότε ανέλαβαν δράση οι τραμπούκοι που έδωσαν στους κατοίκους τελεσίγραφο: «σε 15-20 λεπτά τελειώνετε γιατί έχουμε άλλο σοβαρό θέμα». Οταν οι κάτοικοι αρνήθηκαν να διακόψουν τη διαμαρτυρία τους, οι τραμπούκοι ανέλαβαν δράση εν είδει ιδιωτικού στρατού της Δούρου, εισπράττοντας την «κατανόηση» συμβούλων της Δούρου. Η συμπλοκή μεταφέρθηκε στη συνέχεια και σε άλλα σημεία της αίθουσας, ενώ το «μερίδιό» τους σε βρισιές και απειλές εισέπραξαν και εκπρόσωποι της δημοτικής αρχής Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας, που περίμεναν για να μιλήσουν για το θέμα της υπογειοποίησης (ως γνωστόν, όλα τα θεσμικά όργανα του Δήμου έχουν απορρίψει τη Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων, χωρίς ούτε μία αρνητική ψήφο). Η πλευρά Μελισσανίδη ήταν σίγουρη ότι η ΜΠΕ θα «περάσει» από το ΠΕΣΥ, γι' αυτό πήγαν εκεί οι «άνθρωποι του προέδρου» με σκοπό να εισπράξουν τη «δόξα» και να δώσουν υλικό στα παπαγαλάκια του «υπαλληλικού» Τύπου.

Το θέμα κρατήθηκε «χαμηλά» από πλευράς δημοσιότητας. Βλέπετε, το «μεγάλο αφεντικό» ελέγχει τον ΟΠΑΠ που μοιράζει διαφήμιση και όλοι θέλουν να τα έχουν καλά μαζί του. Κι αυτό βέβαια αποθρασύνει και το «αφεντικό» και τους τραμπούκους του, που συμπεριφέρονται κυριολεκτικά σαν στρατός κατοχής.

Θα το συνηθίσουν

Λύσσαξαν και πάλι με την άδεια που πήρε -όπως τη δικαιούνταν- ο Δημήτρης Κουφοντίνας. Μια άδεια με όρους που συνήθως δεν επιβάλλονται, όπως είναι η υποχρεωτική παραμονή στον Βαρνάβα και η εμφάνιση δυο φορές τη μέρα στο αστυνομικό τμήμα, σε καθορισμένες ώρες αυτή τη φορά. Οι εκδηλώσεις της λύσσας ήταν λιγότερες αυτή τη φορά. Και είχαν περισσότερο ψευδο-ηθικολογικό παρά νομικό μανδύα. Ηξεραν πολύ καλά ότι η απόφαση ήταν και αυτή τη φορά ομόφωνη και μάλιστα με διαφορετικό εισαγγελέα στη σύνθεση του Συμβουλίου της Φυλακής.

Είναι σίγουρο ότι θα το συνηθίσουν και κάποια στιγμή θα σταματήσουν ν' αλυχτάνε. Ο Κουφοντίνας πρέπει να παίρνει τις άδειες που δικαιούται (η χορήγηση της άδειας δε συναρτάται από δήλωση μετάνοιας, όπως μέχρι κάποια στιγμή του ζητούσαν να κάνει, εισπράττοντας την περήφανη άρνησή του). Και βέβαια, κάποια στιγμή θα τεθεί επί τάπητος το ζήτημα της αποφυλάκισής του, όπως επίσης δικαιούται κάθε κρατούμενος.

Το γράμμα βάσει του βαθμού του απολυτηρίου από το ΕΠΑΛ. Επιπλέον κριτήρια μπορεί να ορίζονται στον Κανονισμό του ΚΕΕ.

Η φοίτηση διαρκεί τέσσερα (4) εξάμηνα και περιλαμβάνει θεωρητική και εργαστηριακή εκπαίδευση, συνολικής διάρκειας 1.200 διδακτικών ωρών και πρακτική άσκηση συνολικής διάρκειας 960 ωρών.

Μετά την επιτυχή ολοκλήρωση του προγράμματος απονέμονται διπλώματα επιπέδου πέντε (5) του Εθνικού και Ευρωπαϊκού Πλαισίου Προσόντων.

Για την άμεση εμπλοκή των καπιταλιστικών επιχειρήσεων στα προγράμματα των ΚΕΕ, ο ίδιος ο Γαβρόγλου είχε δηλώσει: «Ερχόμαστε σε συγκεκριμένες επαφές με βιομηχανικά επιμελητήρια, με εμπορικά επιμελητήρια, με τοπικούς φορείς, κυρίως αγροτικούς, για να καταλάβουμε τι χρειάζονται κι αυτοί. Παραδείγματος χάρη, έχουν γίνει συζητήσεις με τον κ. Κορκίδη που είναι ο Πρόεδρος του Βιομηχανικού και Εμπορικού Επιμελητηρίου στον Πειραιά, έχουν γίνει συζητήσεις με τον κ. Βενιάμη που είναι ο Πρόεδρος των Εφοπλιστών, για να δούμε τι δυνατότητες υπάρχουν για την πρακτική άσκηση των φοιτητών που θα σπουδάζουν σε αυτές τις διετείς δομές».

Οι διετείς αυτές δομές επαγγελματικής εκπαίδευσης αποτελούν τα νέα «καθρεφτάκια για τους ιθαγενείς», τα παιδιά της εργατικής τάξης, που κατά κανόνα φοιτούν στα ΕΠΑΛ. Εξ ου και η προνομιακή πρόσβαση των αποφοίτων ΕΠΑΛ στα ΚΕΕ. Η ρύθμιση αυτή είναι άλλο ένα «κόλπο» της άρχουσας τάξης για να μειωθεί ο αριθμός των υποψηφίων που διεκδικούν μια θέση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Επιτροπές Ηθικής της Ερευνας (άρθρο 21)

Πλήθος άλλες διατάξεις περιέχονται στο σχέδιο νόμου. Μεταξύ αυτών και αυτές που επιδιώκουν να βάλουν φωτοστέφανο στην έρευνα που πραγματοποιείται στα Πανεπιστήμια και τα ερευνητικά τεχνολογικά κέντρα. Ολοι γνωρίζουμε ότι η όποια έρευνα πραγματοποιείται, κυρίως αφορά στην αύξηση των καπιταλιστικών κερδών, καθόσον γίνεται σε σύμπραξη με καπιταλιστικές επιχειρήσεις. Το νομοσχέδιο ορίζει ότι σε κάθε ΑΕΙ και σε κάθε ερευνητικό και τεχνολογικό κέντρο συνιστάται και λειτουργεί Επιτροπή Ηθικής της Ερευνας (Ε.Η.Ε.) και πασχίζει να μας πείσει ότι μέσα στη σαπίλα του καπιταλισμού που η επιστήμη δεν είναι «καθαρή» και έχει μπει στην υπηρεσία του κεφαλαίου, οι Ε.Η.Ε. θα «ελέγχουν αν ένα ερευνητικό έργο διενεργείται με σεβασμό στην αξία των ανθρώπινων όντων, στην αυτονομία των προσώπων που συμμετέχουν, στην ιδιωτική ζωή και τα προσωπικά τους δεδομένα, καθώς και στο φυσικό και πολιτιστικό περιβάλλον».

Κλάδοι και ειδικότητες εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας (άρθρο 29)

Αναφέρονται οι νέοι κλάδοι και ειδικότητες εκπαιδευτικού προσωπικού της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, οι οποίοι προέρχονται από την ενοποίηση των υφιστάμενων.

Πρόκειται για τον «εξορθολογισμό» του διδακτικού προσωπικού, μέσω «ενοποίησης συναφών τομέων», που θα δώσουν νομιμοφάνεια στις αναθέσεις δεύτερων και τρίτων μαθημάτων, θα περιορίσουν τις δαπάνες (το «μισθολογικό κόστος» θεωρείται ιδιαίτερα υψηλό στην προκαταρκτική έκθεση του ΟΟΣΑ) και θα μειώσουν περαιτέρω και τους διορισμούς των αναπληρωτών.

Ρύθμιση για τα Νηπιαγωγεία (άρθρο 33)

Το υπουργείο Παιδείας, αφού επί μήνες διαλαλούσε υποκριτικά ότι θα θεσμοθετήσει τη διετή προσχολική αγωγή και αφού πέρασε την εξαγγελία από μύρια κύματα (θυμίζουμε ότι παρέπεμπε τη θεσμοθέτησή της για το τέλος της τριετίας. Τέλος αυτή έγινε αίτημα υπό αίρεση αφού το τριετές σχέδιο του υπουργείου Παιδείας αναφέρεται πλέον σε «εκτίμηση της ενδεχόμενης ανάγκης επέκτασής της», ενώ υπάρχει και η δήλωση Γαβρόγλου ότι «θέλουμε να κατοχυρώσουμε στους γονείς την επιλογή εάν θέλουν να στείλουν τα τετράχρονα παιδιά στους παιδικούς σταθμούς ή στα Νηπιαγωγεία») εισάγει τώρα με το νομοσχέδιο άλλη μια «κολοβή» ρύθμιση.

Σύμφωνα με αυτήν, η φοίτηση των νηπίων (ηλικία 5 ετών) είναι μεν υποχρεωτική σε όλη τη χώρα, όπως ισχύει μέχρι σήμερα, αλλά η φοίτηση των προνηπίων (ηλικία 4 ετών), που είναι και το αιτούμενο «γίνεται υποχρεωτική σταδιακά από το σχολικό έτος 2018-2019, κατά δήμους, οι οποίοι ορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Παιδείας, Ερευνας και Θρησκευμάτων και Οικονομικών, ύστερα από εισήγηση των οικείων Περιφερειακών Διευθυντών Εκπαίδευσης».

Η Παιδεία και στην περίπτωσή μας η πιο ευαίσθητη βαθμίδα της το Νηπιαγωγείο, μπήκε και πάλι στην κλίνη του Προκρούστη. Η σκληρή δημοσιονομική πειθαρχία δεν επιτρέπει γενναία χρηματοδότησή της, δεν επιτρέπει νέες υποδομές και διορισμούς εκπαιδευτικού προσωπικού. Η διαδικασία του καθορισμού των δήμων που θα έχουν το προνόμιο της διετούς φοίτησης μπορεί να πάρει σε μάκρος και τελικά να μη γενικευτεί, εφόσον θα ανασύρονται κάθε φορά διάφορα προσκόμματα, που θα βάζουν πάντα οι ιμπεριαλιστές δανειστές και θα σπεύδουν να εφαρμόσουν ασμένως οι ντόπιοι υπηρέτες τους.

Γιούλα Γκεσούλη

Κι η κοπριά στα λάχανα...

Είπαμε κι εμείς. Μίλησε ο Μήκυς, μίλησε η Ζωή, μίλησε ο Λαφαζάνης, μίλησαν όλοι. Πώς είναι δυνατόν να παραμένει σιωπηλός ο Γλέζος; Μίλησε, λοιπόν, κι αυτός και κάλεσε τους γείτονες: «Βγάλτε από τον νου σας τη λέξη Μακεδονία με οποιαδήποτε μορφή και βάλτε αυτό που σας προσδιορίζει η ιστορία σας, η γλώσσα σας, τα ήθη και οι παραδόσεις σας, η θέληση για μια ειρηνική συνύπαρξη με όλους τους γείτονές σας, αυτό που εκφράζει το σύνολο του λαού σας και όχι μέρος αυτού»!

Δεν υπάρχει, φυσικά, καμιά πρωτοτυπία σ' όλα αυτά. Ο ίδιος εθνικιστικός πυρήνας, που αρνείται στους Σλαβομακεδόνες την εθνική τους ταυτότητα και την ονομασία της γλώσσας τους. Από εκεί και πέρα, η ιδεολογική επένδυση ποικίλλει από κόμμα σε κόμμα και από παράγοντα σε παράγοντα. Ο Γλέζος μάζεψε στοιχεία από εδώ κι από εκεί κι έφτιαξε τον δικό του ιδεολογικοπολιτικό αχταρμά, τον οποίο παρουσίασε στην «Καθημερινή».

«Για ακόμη μία φορά, το ελληνικό έθνος, ως κράτος, οδηγείται σε κρίσιμες και ιστορικές αποφάσεις, μέσα σε ένα πλαίσιο εκβιασμών. Εκβιασμό από το ΝΑΤΟ και τις ιδιοκτήτριες αυτού, τις ΗΠΑ. Οδηγείται σε αποφάσεις που έχουν ήδη ληφθεί, αν λάβουμε σοβαρά υπόψη τις δηλώσεις και τη συμπεριφορά του Μάθιου Νίμιτς. Και είναι για αυτούς άλλο ένα τρόπαιο να υποχρεώνουν μια κυβέρνηση, που αυτοπροσδιορίζεται ως αριστερή, να ακολουθήσει, δεχόμενη αυτές τις αποφάσεις για να μπορέσει να γίνει διεύρυνση ενός αμαρτωλού στρατιωτικού συνασπισμού σαν αυτόν του ΝΑΤΟ (σ.σ. εδώ έχουμε άνοιγμα προς τις θέσεις του Περισσού). Ομως, μια χώρα που έχει παραχωρήσει τα πάντα στους δανειστές της, ακόμα και την εθνική της ανεξαρτησία, δεν έχει και πολλά περιθώρια να αντιδράσει» (σ.σ. εδώ διορθώνει τη Ζωή που μιλάει για συνειδητή προδοσία του Τσίπρα).

«Οι χειρισμοί από την αρχή ήσαν ατυχείς. Αντί της άμεσης σύγκλησης ενός, διευρυμένου και από προσωπικότητες, συμβουλίου πολιτικών αρχηγών, ακολουθήθηκε μια μυστική διπλωματία με διαρροές. Αντί μιας ευρύτερης συναίνεσης, κυβέρνηση και αντιπολίτευση προσπάθησαν να καρπωθούν κομματικά οφέλη, όρισαν το δικό τους συμφέρον πάνω από τη Μακεδονία, πάνω από αυτό που οι ίδιοι αποκαλούν, και επαναλαμβάνουν σε κάθε ευκαιρία, εθνικό συμφέρον. Αντί για ενότητα, διχασμός, αντί για "παλλαϊκή εθνική έξαρση", παραληρήματα μίσους» (σ.σ. το καρπούζι της κριτικής μοιράζεται δίκαια σε κυβέρνηση και αντιπολίτευση, γιατί μόνο έτσι μπορεί το «εθνικό κεφάλαιο» Γλέζος να εμφανιστεί ως «υπεράνω»).

«Η συμμετοχή του κόσμου στα δύο συλλαλητήρια ήταν μεγάλη, αλλά δεν αρκεί. Οι δυνάμεις που τον κάλεσαν έκρυψαν τον πραγματικό υπεύθυνο και προσπάθησαν να κατευθύνουν τη δίκαιη οργή του σε κατευθύνσεις που συνέφεραν αυτούς και όχι σε αυτό που θα βοηθήσει σε μια λύση αποδεκτή από τους πολίτες αυτής της χώρας» (σ.σ. η κριτική στα εθνικοφασιστικά συλλαλητήρια και στους διοργανωτές τους απαλή, «όσο πατάει η γάτα», μη τυχόν και στενοχωρήσουμε και τον Μίκη).

Δεν είχαμε, όμως, μόνο την «υπεράνω» εμφάνιση του Γλέζου, που πολύ θα ήθελε να τον επιλέξουν ως κεντρικό ομιλητή σ' ένα συλλαλητήριο που θα οργάνωναν όλα τα αστικά κοινοβουλευτικά κόμματα «εκτός από τους νοσταλγούς του Χίτλερ». Μάλλον θα συμβιβαζόταν και μ' ένα συλλαλητήριο των «κατακερματισμένων αριστερών δυνάμεων» που «αδυνατούν προς το παρόν να παρέμβουν, να δείξουν τον υπεύθυνο αυτής της νέας κρίσης για το όνομα των γειτόνων, αναζητούν να υψώσουν λόγο που να ενώνει τον λαό».

Εκτός από τον Γλέζο, όμως, «ξαναχτύπησε» και ο Μήκυς. Οχι με τηλεοπτική ή ραδιοφωνική συνέντευξη αυτή τη φορά, αλλά με επιστολή στο «Πρώτο Θέμα» (αλήθεια, τυχαία επέλεξε τη συγκεκριμένη φυλλάδα που αποτελεί την επιτομή της εθνικοφασιστικής προπαγάνδας και «σπρώχνει» ανοιχτά τη Χρυσή Αυγή;). Υπερασπίζεται το «Καραμανλής ή τανκς», υπερασπίζεται τη συμμετοχή του στην κυβέρνηση Μητσοτάκη («Αλλωστε συνεργάστηκα μόνο εγώ; Γιατί δεν λένε λέξη για τον Φλωράκη και τον Κύρκο, το ΚΚΕ και τον ΣΥΡΙΖΑ εκείνης της εποχής;», σημειώνει με νόημα. Και προσπαθεί να αποποιηθεί τα «κολλητιλίκια» με τους χρυσαυγίτες, ισχυριζόμενος ότι η προσφώνησή του περιείχε «ειρωνεία και σαρκασμό».

«Ξέχασε», όμως, να πει κάτι για όσα είπε σε ραδιοφωνική του συνέντευξη μετά το συλλαλητήριο: *«Θα μου πείτε γιατί όχι τη Χρυσή Αυγή που αγαπούν την Πατρίδα; Ναι την αγαπούν, αλλά με ένα τρόπο εριστικό»*! Οπως ξέχασε και τη συναυλία στα Σκόπια πριν από χρόνια και τι έλεγε τότε (άμα πληρώνει ο πελάτης...). Του το θύμισε ο Μπουτάρης, που ήταν τότε μαζί του στην πρωτεύουσα της Δημοκρατίας της Μακεδονίας και που έχει αναλάβει τελευταία να «σπρώχνει» την κυνική κοσμοπολίτικη άποψη («χάσαμε, ας το καταπιούμε»), που φουσκώνει τα πανιά του εθνικισμού. Α, ξέχασε και την πανηγυρική δήλωση του γιου του Σκαλούμπακα: *«Ο Μίκης σήμερα μίλησε λες κι άκουγα τον πατέρα μου στην Μακρόνησο να μιλάει για την Μακεδονία! Εντυπωσιακή η στροφή του, τα στερνά τιμούν τα πρώτα! Σίγουρα ο πατέρας μου θα χαμογελάει από τον τάφο του ότι τίποτα δεν έχει χαθεί... ΣΥΓΚΙΝΗΣΗ!!!»*.

Ξενοδουλεία και εθνικισμός μέσα από τις ιστορικές παραχαράξεις των σχολικών βιβλίων

Το εθνικοφασιστικό δηλητήριο δεν προέρχεται μόνο από τη ναζιστική προπαγάνδα των κάθε λογής συμμοριών (είτε εκτός, είτε εντός κοινοβουλίου). Προέρχεται και από τις παραχαράξεις που γίνονται στα σχολικά βιβλία, ξεπερνώντας πολλές φορές κάθε όριο γελοιότητας! Για να το διαπιστώσετε αρκεί να ξεφυλλίσετε τα σχολικά βιβλία της Ιστορίας του Γυμνασίου και του Λυκείου. Στο παρόν σχόλιο, θα δώσουμε μερικά χαρακτηριστικά παραδείγματα.

Στο βιβλίο της Ιστορίας της Γ' Γυμνασίου (το οποίο μπορείτε να κατεβάσετε από το http://ebooks.edu.gr/modules/document/file.php/DSGYM-C105/Διδακτικό Πακέτο/Βιβλίο Μαθητή/21-0151-02_Neoteri-k-Sygchroni-Istoria_G-Gym_BM.pdf), στην Ενότητα 5 που αναφέρεται στον ελληνισμό από τα μέσα του 18ου έως τις αρχές του 19ου αιώνα, υπάρχει μόνο μία παράγραφος που αναφέρεται στον Ρήγα Βελεστινλή, την οποία παραθέτουμε αυτούσια:

«Ο Ρήγας Βελεστινλής (1757-1798) πρότεινε, στη Νέα Πολιτική Διοίκηση, ένα έργο έντονα επηρεασμένο από τις ριζοσπαστικές ιδέες των Γάλλων Ιακωβίνων, ***τη δημιουργία μιας "Ελληνικής Δημοκρατίας"*** *που θα απλωνόταν σε όλη τη Βαλκανική αντικαθιστώντας την Οθωμανική αυτοκρατορία και εξασφαλίζοντας ισονομία και ισοπολιτεία στους κατοίκους της. Ο Ρήγας δοκίμασε να εφαρμόσει τα σχέδιά του, αλλά προδόθηκε και πλήρωσε με τη ζωή του, αυτός και οι σύντροφοί του, το όραμά του. Λίγο αργότερα το 1806, ο Ανώνυμος συγγραφέας του έργου Ελληνική Νομαρχία εμπνεόμενος από το όραμα του Ρήγα υποστήριξε με πάθος ότι οι Έλληνες πρέπει να αγωνιστούν μόνοι τους για την ελευθερία τους»* (σελ. 25, η υπογράμμιση δική μας).

Ελληνική δημοκρατία οραματιζόταν ο Ρήγας, λοιπόν, και όχι βαλκανική ομοσπονδία! Οι παραχαράκτες «ιστορικοί» που συνέταξαν το σχολικό βιβλίο ήταν όμως προσεκτικοί. Για να μην τους κατηγορήσει κανείς για ανοιχτή παραχάραξη, έβαλαν τις λέξεις μέσα σε εισαγωγικά! Φυσικά, στα παιδιά της Γ' Γυμνασίου, τα εισαγωγικά –ειδικά στη συγκεκριμένη φράση- δε λένε τίποτα. Το «Ελληνική Δημοκρατία» θα μείνει στο μυαλό τους (που είναι και ο επίσημος τίτλος του σημερινού ελληνικού κράτους). Με αυτό τον τρόπο, οι «ιστορικοί» μας εμφανίζουν σαν «ελληναρά» έναν επαναστάτη που βρισκόταν πολύ πιο μπροστά από την εποχή του, οραματιζόμενος τη συνένωση όλων των Βαλκανίων σε ένα κράτος. Επειδή όμως τον Ρήγα (όσο κι αν τους ενοχλεί η θέση του) δεν μπορούσαν να μην τον αναφέρουν στο σχολικό βιβλίο, προτίμησαν να γράψουν πέντε αράδες και να τον διαστρεβλώσουν, αποσιωπώντας κάθε λέξη που θα έβαζε τον μαθητή να σκεφτεί πέρα από την ελληνοκεντρική αντίληψη της Ιστορίας! Ούτε λόγος να γίνεται για τα γραπτά του Ρήγα, όπως ο Θούριος, ο οποίος δεν αναφέρεται καν στο βιβλίο των 192 σελίδων, παρά τις τόσες λεπτομέρειες που –κατά τα άλλα- το έχουν φορτώσει. Μα είναι δυνατόν

οι μαθητές να διαβάσουν πράγματα όπως: «Να σφάξουμε τους λύκους, που στον ζυγόν βαστούν και Χριστιανούς και Τούρκους, σκληρά τους τυραννούν»; Τότε θα αρχίσουν να ρωτάνε ποιοι είναι αυτοί οι «λύκοι» που τυραννούσαν και τους Τούρκους πέρα από τους Έλληνες; Θα αρχίσουν να ξεχωρίζουν στο μυαλό τους, τους καταπιεστές Τούρκους από τους φτωχούς Τούρκους και οι σκέψεις τους θα πήγαιναν σε επικίνδυνα μονοπάτια...

Θα έβλεπαν για παράδειγμα με κακό μάτι τη «Μεγάλη Ιδέα», με την οποία γαλουχήθηκαν γενιές και γενιές Ελλήνων τον προηγούμενο αιώνα, η οποία αποτελούσε απαραίτητο συμπλήρωμα της θεωρίας της ψωροκώσταινας, που αποτέλεσε την άλλη όψη του ίδιου νομίσματος: της υποταγής στους «μεγάλους» ιμπεριαλιστές και του μίσους για τους γειτονικούς λαούς. Όμως το σχολικό βιβλίο, σα γνήσια «εθνικό», δεν μπορεί να δεχτεί αυτά τα πράγματα! Ιδού λοιπόν πως την παρουσιάζει στη σελ. 59:

«***Μεγάλη Ιδέα και αλυτρωτισμός.*** *Αυτή την εποχή, στη βάση του ότι η Ελλάδα ήταν φτωχή και οι περισσότεροι Έλληνες ζούσαν έξω από τα σύνορα του ελληνικού κράτους, διατυπώθηκε η θέση ότι, για να αναπτυχθεί η χώρα, θα έπρεπε πρώτα να διευρυνθούν τα ελληνικά σύνορα ώστε να περιλάβουν περιοχές με ελληνικούς πληθυσμούς που βρίσκονταν υπό ξένη -κυρίως οθωμανική- κυριαρχία. Αν και η ιδέα κυκλοφορούσε σχεδόν από την ίδρυση του ελληνικού κράτους, ο Κωλέττης ήταν εκείνος που αναφερόμενος σε αυτή χρησιμοποίησε για πρώτη φορά τον όρο Μεγάλη Ιδέα (ιδέα για την οποία αξίζει να αγωνιστεί όλο το έθνος) σε ομιλία του στην Εθνοσυνέλευση το 1844. Γρήγορα, η Μεγάλη Ιδέα έγινε αποδεκτή από την ελληνική κοινωνία, υιοθετήθηκε ως επίσημη κρατική πολιτική και σφράγισε τη ζωή και την ιδεολογία του ελληνισμού μέχρι τις πρώτες δεκαετίες του 20ού αιώνα. Οι Έλληνες που ζούσαν στην Οθωμανική αυτοκρατορία ονομάστηκαν αλύτρωτοι (επειδή δεν είχαν, ακόμη, λυτρωθεί, δηλαδή απελευθερωθεί) και η πολιτική που στόχευε στην ένταξη, τη δική τους και των εδαφών στα οποία κατοικούσαν, στο ελληνικό κράτος ονομάστηκε αλυτρωτισμός. Παράλληλα, μια άλλη αντίληψη, που εκφραζόταν, κυρίως, από τον Αλέξανδρο Μαυροκορδάτο και το αγγλικό κόμμα και υποστήριζε ότι μόνο αν προηγούνταν η οικονομική ανάπτυξη της Ελλάδας θα ήταν εφικτή και η εδαφική επέκτασή της, έβρισκε λιγότερους υποστηρικτές»* (η υπογράμμιση του βιβλίου).

Η Μεγάλη Ιδέα, που αποτέλεσε το ιδεολογικό οπλοστάσιο της αστοτσιφλικάδικης αντίδρασης για να μετατρέψει την εργατική τάξη και το λαό της Ελλάδας σε κρέας για τα κανόνια κατακτητικών πολέμων για την αναβίωση της «Μεγάλης Ελλάδας» πάνω στο αίμα των «βαρβάρων», την ίδια στιγμή που η ίδια η αστοτσιφλικάδικη αντίδραση είχε ξεπουλήσει την Ελλάδα στο διεθνές κεφάλαιο, αποτελεί -σύμφωνα με το σχολικό βιβλίο- μία «άποψη» που γεννήθηκε από το γεγονός ότι οι Έλληνες «μεγαλουργούσαν» στο εξωτερικό, σε αντίθεση με το εσωτερικό όπου κυριαρχούσε η φτώχεια και η δυστυχία! Αυτό αναλύεται στο βιβλίο της Ιστορίας θεωρητικής κατεύθυνσης της Γ' Λυκείου, στην παράγραφο με τίτλο «Οι παραγωγικές δυνάμεις μέσα και έξω από την Ελλάδα και η "Μεγάλη Ιδέα"» (σελ. 15):

«Στο μεταξύ η πρόοδος του εκτός των εθνικών συνόρων ελληνισμού τα λάνιζε το μικρό βασίλειο (σ.σ. της Ελλάδας). Ενίσχυε την ιδέα ότι το υπάρχον κράτος δεν ήταν παρά μία ημιτελής κατασκευή, τα θεμέλια απλώς για κάτι μεγαλύτερο. Η "Μεγάλη Ιδέα" που εκπορεύθηκε απ' αυτήν την αντίληψη, δημιουργούσε προσδοκίες για ολοκλήρωση του εθνικού οράματος, που προϋπέθετε σημαντική διεύρυνση των συνόρων».

Το μόνο πρόβλημα που υπαινίσσεται το βιβλίο είναι ότι *«οι ελληνικές κυβερνήσεις δεν είχαν στραμμένο το ενδιαφέρον τους αποκλειστικά στα εσωτερικά ζητήματα, στην οικονομική ανόρθωση και τη γεφύρωση του χάσματος με τη Δύση. Ολα αυτά συνυφαίνονταν με το εθνικό όραμα, μεγαλώνοντας το κόστος των προσπαθειών και καθιστώντας συχνά τις οικονομικές πρωτοβουλίες έρμαια των εθνικών κρίσεων».* Λανθασμένος υπολογισμός λοιπόν από τις ελληνικές κυβερνήσεις ήταν το πρόβλημα που δημιουργήθηκε με τη «Μεγάλη Ιδέα». Ενώ θα έπρεπε να ασχοληθούν με τα εσωτερικά ζητήματα, δεν το έκαναν στο βαθμό που έπρεπε και οι όποιες «οικονομικές πρωτοβουλίες» (από ποιον και γιατί, δεν αναφέρει το βιβλίο) υπονομεύτηκαν από τις «εθνικές κρίσεις»! Δεν είναι μόνο η απουσία κάθε ταξικής αναφοράς για το ποιόν των ελληνικών κυβερνήσεων σαν κυβερνήσεων του κεφαλαίου, που μας εκπλήσσει, αν και είναι αναμενόμενη σε ένα βιβλίο που εκδίδεται στο πλαίσιο της αστικής εκπαίδευσης, αλλά ο γελοίος τρόπος που παρουσιάζεται η πιο αντιδραστική θεωρία που υπήρξε στην ελληνική ιστορία κι εκπορεύτηκε από τις ανάγκες της ξενόδουλης ελληνικής αστικής τάξης να παίξει έναν χαρακτήρα τοποτηρητή των ιμπεριαλιστών στην περιοχή! Θα μπορούσαν να αναφέρουν ότι η Μεγάλη Ιδέα ήταν μία θεωρία που γεννήθηκε από κάποια εθνικιστικά κέντρα σε αντίθεση με την σημερινή «δημοκρατία» που είναι αντίθετη σε τέτοια ιδεολογήματα. Κι αυτό μέσα στο πλαίσιο της αστικής προπαγάνδας θα ήταν. Όμως προτίμησαν (στο βιβλίο της Ιστορίας τόσο της Γ' Γυμνασίου όσο και της Γ' Λυκείου) να παρουσιάσουν έτσι το θέμα, ώστε ο μαθητής να μη θεωρεί κάτι κακό τη Μεγάλη Ιδέα, αλλά ακόμα και να τη συμπαθήσει.

Εκεί όμως που η παραχάραξη χτυπάει «κόκκινο» είναι στο πώς παρουσιάζουν την οικονομική υποδούλωση της Ελλάδας στις μεγάλες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις. Μια υποδούλωση που εντάθηκε στα τέλη του 19ου αιώνα με την επιβολή του Διεθνούς Οικονομικού Ελέγχου (ΔΟΕ). Ηταν άμεση συνέπεια της πτώχευσης του 1893 και της ήττας της Ελλάδας στον ελληνοτουρκικό πόλεμο του 1897. Κάτι σαν το σημερινό Μνημόνιο δηλαδή, που κράτησε οκτώ ολόκληρες δεκαετίες (μέχρι το 1978), αλυσοδένοντας τη χώρα στο άρμα των διεθνών πιστωτών που κερδοσκοπούσαν πάνω στο αίμα και τον ιδρώτα του ελληνικού λαού.

Το σχολικό βιβλίο όμως (της θεωρητικής κατεύθυνσης της Γ' Λυκείου, το οποίο υποτίθεται ότι εμβαθύνει ακόμα περισσότερο στην Ιστορία από όλα τα άλλα συγγράμματα του σχολείου) δεν έχει την ίδια άποψη. Ιδού πως παρουσιάζει τον ΔΟΕ:

«Τα οικονομικά του ελληνικού κράτους οδηγήθηκαν σε καθεστώς Διεθνούς Οικονομικού Ελέγχου (ΔΟΕ). Εκπρόσωποι έξι δυνάμεων (Αγγλία, Γαλλία, Αυστρία, Γερμανία, Ρωσία, Ιταλία) ανέλαβαν τη διαχείριση βασικών κρατικών εσόδων. Επρόκειτο για τα έσοδα των μονοπωλίων αλατιού, φωτιστικού πετρελαίου, σπίρτων, παιγνιόχαρτων, χαρτιού σιγαρέτων, τα έσοδα από την εξόρυξη της σμύριδας της Νάξου, το φόρο καπνού, τα λιμενικά δικαιώματα του Πειραιά, το φόρο χαρτοσήμου κ.λπ.» («Η πτώχευση του 1893 και ο Διεθνής Οικονομικός Ελεγχος» σελ.38-39).

Μέχρι εδώ καλά. Αφού παραθέσει όμως ορισμένες ακόμα πληροφορίες για το τι έκανε ο ΔΟΕ, έρχεται η κατακλείδα, για να... κόψουμε όλοι τις φλέβες μας από οργή και απόγνωση:

«***Τα αποτελέσματα ήταν θετικά*** *και έγιναν ορατά λίγα χρόνια αργότερα. Η εγγύηση των Δυνάμεων αύξησε την πιστοληπτική ικανότητα του κράτους, ενώ ο έλεγχος απάλλαξε τους δημοσιονομικούς μηχανισμούς από δυσλειτουργίες του παρελθόντος. Το 1910, παρά τα προβλήματα στο εξωτερικό ισοζύγιο πληρωμών εξαιτίας της σταφιδικής κρίσης και παρά το γεγονός ότι η αποπληρωμή των δανείων εξακολουθούσε να απορροφά το 1/3 των εθνικών εσόδων, τα δημόσια οικονομικά μπορούσαν να χαρακτηριστούν υγιή, οι προϋπολογισμοί ήταν ελαφρώς πλεονασματικοί και οι οικονομικές δυνατότητες του κράτους σαφώς αυξημένες. Αυτή η* ***θετική εξέλιξη*** *επέτρεψε τις μεταρρυθμίσεις των πρώτων κυβερνήσεων του Ελευθερίου Βενιζέλου,* ***την πολεμική προετοιμασία και τη συμμετοχή στους Βαλκανικούς πολέμους, χωρίς τις δραματικές επιπτώσεις που είχαν στο οικονομικό πεδίο οι πολεμικές κινητοποιήσεις του παρελθόντος»*** (σελ. 39, οι υπογραμμίσεις δικές μας).

Ισως μετά από κάποιες δεκαετίες, αν κατορθώσει να επιβιώσει ο ελληνικός καπιταλισμός και δεν έχει ανατραπεί από μια κομμουνιστική επανάσταση, κάποιοι άλλοι «ιστορικοί» να αναφέρουν ότι το Μνημόνιο ήταν «ευεργετικό», γιατί το κράτος κατόρθωσε επιτέλους να έχει «πρωτογενή πλεονάσματα» και η ελληνική οικονομία να μπει στην τροχιά της «ανάπτυξης»! Θα είναι άξιοι συνεχιστές των «ιστορικών» που συνέγραψαν το σχολικό βιβλίο της Ιστορίας κατεύθυνσης Γ' Λυκείου, στους οποίους θα συνιστούσαμε να ρίξουν μία ματιά στο καταπληκτικό βιβλίο του Νίκου Μπελογιάννη «Το ξένο κεφάλαιο στην Ελλάδα», στο οποίο περιέγραψε αναλυτικά τη «θετική εξέλιξη» που είχε η επιβολή του ΔΟΕ στη χώρα.

Ξενοδουλεία και εθνικισμός με επιστημονικοφανές προσωπείο είναι αυτά που διδάσκουν στον ελληνικό λαό από τα παιδικά του χρόνια τα βιβλία της Ιστορίας. Είναι αυτά που βοηθούν στην καλλιέργεια του εθνικισμού, παράλληλα με την ιδεολογία της υποτέλειας στο όνομα του ρεαλισμού. Επειτα, δεν είναι ν' απορείς γιατί ο ελληνικός λαός εξακολουθεί να γίνεται άθυρμα των πιο σκοταδιστικών εθνικιστικών κύκλων που έδωσαν τον τόνο στα εθνικοφασιστικά συλλαλητήρια των τελευταίων ημερών.

Κ.Β.

Για την υπόθεση «Ο μεσάζοντας της Αραβίας»

Σε απελπισία ο Καμμένος

Πού εξαφανίστηκε ο πρόεδρος, συγκυβερνήτης και υπουργός Καμμένος από τότε που ξέσπασε το σκάνδαλο Novartis; Ενα τουίτ με το «Αντιλαλούνε οι φυλακές» στις 5 Φλεβάρη και μετά... σιγή ασυρμάτου. Είκοσι τρία τουίτ και ριτουίτ μετρήσαμε μέσα σε μια βδομάδα (μέχρι και τις 12 Φλεβάρη) κι ούτε ένα για το σκάνδαλο Novartis και την εμπλοκή τόσων πολιτικών προσώπων, μερικά από τα οποία είναι ορκισμένοι εχθροί του προέδρου κτλ. Πάνου!

Βέβαια, ο ίδιος και η κοινοβουλευτική ομάδα των ΑΝΕΛ συνυπέγραψαν την πρόταση για σύσταση προανακριτικής επιτροπής, όμως αυτό ήταν εκ των ων ουκ άνευ. Φαντάζεστε τι θα γινόταν αν δεν την συνυπέγραφαν; Και μετά τη συνυπογραφή, όμως, η σιωπή συνεχίστηκε. Ο μόνος από τους «καμένους» που μίλησε δημόσια ήταν ο συνεπώνυμος του προέδρου Πάνου, που δήλωσε -επικαλούμενος ότι ξέρει καλά νομικά και οικονομικά- ότι «για να παραπέμψουμε ανθρώπους δεν είναι εύκολο να γίνει, έως αδύνατο, το λέω εγώ». Εντάξει, ο Δ. Καμμένος δε μετράει, καθώς πατάει σε δυο βάρκες, όμως η σιωπή των υπόλοιπων και ειδικά του προέδρου Πάνου, που πετάει τη σκούφια του για κάτι τέτοια, είναι παραπάνω από εκκωφαντική.

Η απάντηση είναι απλή. Ο πρόεδρος κτλ. Πάνος πείσμωσε επειδή «ο Μίμης» δεν τον προστάτευσε, ως όφειλε. Ισως να υποψιάζεται και συμπαιγνία του Τσίπρα. Μια μέρα μετά την αποστολή -με τα γνωστά ταρατατζούμ- στη Βουλή της δικογραφίας για το σκάνδαλο Novartis, η εισαγγελέας Τουλουπάκη (φερόμενη ως στενή συνεργάτις του πρώην εισαγγελέα, πρώην διοικητή της ΚΥΠ και νυν αναπληρωτή υπουργού Μίμη) είπε στους δημοσιογράφους ότι έστειλε στη Βουλή και τη δικογραφία για την υπόθεση του «μεσάζοντα της Αραβίας». Μάλιστα, οι πληροφορίες λένε ότι η δικογραφία περιλαμβάνει μόνο αποκόμματα εφημερίδων και μία κατάθεση, καθώς ο Βασίλειος Παπαδόπουλος, μολονότι κλήθηκε να καταθέσει, έγραψε την εισαγγελέα να μην πούμε που (κι αυτή έδειξε... μεγαλοθυμία και δεν έβγαλε απόφαση για βίαιη προσαγωγή του, όπως δικαιούται, για να μην πούμε υποχρεούται).

Οπως αντιλαμβάνεστε, οι συνειρμοί που παράγονται δεν είναι και οι καλύτεροι για τον πρόεδρο κτλ. Πάνο. Από τη μια η Novartis, από την άλλη ο «μεσάζοντας της Αραβίας». Σ' αυτές τις περιπτώσεις δεν έχει σημασία τι υπάρχει και τι δεν υπάρχει, σημασία έχει ο θόρυβος που προκαλείται, που είναι καθαρά σκανδαλολογικός. Είδε κι έπαθε ο Καμμένος να κλείσει το θέμα στη Βουλή, με την αμέριστη βοήθεια και συμπαράσταση του Τσίπρα, και τώρα το βλέπει να επανέρχεται, πακέτο με το σκάνδαλο Novartis, από ένα δικαστικό κανάλι που είναι από τα ελάχιστα που ελέγχει ο ΣΥΡΙΖΑ.

Αμέσως μόλις διάβασε στις εφημερίδες την είδηση, ο Καμμένος -προφανώς αιφνιδιασμένος (αλλιώς θα είχε φροντίσει να αντιδράσει νωρίτερα και όχι κατόπιν εορτής)- έσπευσε να προλάβει. Εστειλε επιστολή στην Τουλουπάκη, στην οποία εισαγωγικά έγραφε πως ενημερώθηκε διά του Τύπου «ότι χθες σε ερώτηση δημοσιογράφου για την πρόοδο της υπόθεσης πώλησης πυρομαχικών στην Σαουδική Αραβία, φέρεται να απαντήσατε ότι η υπόθεση αυτή θα αποσταλεί στην Βουλή ή κατά άλλους την έχετε ήδη στείλει στην Βουλή, γεγονός που **διαψεύδει** και η Βουλή και το Υπουργείο Δικαιοσύνης». Στη συνέχεια, αφού σημείωνε με νόημα ότι αυτός ζήτησε τη διερεύνηση της υπόθεσης και ότι «αυτή η "πώληση" ουδέποτε έγινε, με ευθύνη άλλων και πάντως όχι του ΥΕΘΑ», κατέληγε: *«Για τους λόγους αυτούς ζητώ, όπως από το Νόμο περί ευθύνης υπουργών δικαιούμαι: α) την μη εφαρμογή ευεργετικών διατάξεων για τους εν ενεργεία υπουργούς και β) τη συνέχιση της διεξαγωγής από Εσάς της εν λόγω έρευνας και σας δηλώνω ρητά και κατηγορηματικά ότι βρίσκομαι στην διάθεσή Σας να καταθέσω ως απλός Ελλην πολίτης για να διευκολύνω την έρευνά Σας, ώστε αυτή να προχωρήσει άμεσα».*

Είναι φανερό ότι ο Καμμένος προσπάθησε να προλάβει να μη φτάσει η δικογραφία στη Βουλή. Με έμμεσο τρόπο, υπενθύμισε στην εισαγγελέα (και κυρίως στον Παπαγγελόπουλο και τον Κοντονή), ότι η δικογραφία δεν είχε πάρει αριθμό πρωτοκόλλου από την αρμόδια υπηρεσία του υπουργείου Δικαιοσύνης, επομένως η εισαγγελέας μπορούσε να την τραβήξει πίσω και να καλέσει τον Καμμένο να καταθέσει «ως απλός πολίτης».

Δεν του έκαναν το χατίρι. Η δικογραφία έφτασε κανονικά στη Βουλή. Και ο Καμμένος απευθύνθηκε αμέσως στον Βούτση, πετώντας στα δικά του χέρια την καυτή πατάτα, με την εξής επιστολή:

«Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε,

Οπως έχω ήδη δηλώσει και προς την Εισαγγελέα Διαφθοράς κ. Ελένη Τουλουπάκη, μετά τη διαβίβαση προς Υμάς, της Δικογραφίας για την υπόθεση της πώλησης πυρομαχικού υλικού στη Σαουδική Αραβία, και παρ' ότι δεν υπάρχει κατηγορία για οποιοδήποτε αδίκημα, σας δηλώνω ότι, απεκδύομαι κάθε προστασίας που μου παρέχει το άρθρο 86 του Συντάγματος ως Υπουργού και ζητώ να επιστραφεί η δικογραφία προς την Τακτική Δικαιοσύνη, προκειμένου να καταθέσω ως απλός πολίτης και να συμβάλλω στην πλήρη διαλεύκανση της υπόθεσης, χωρίς καμία καθυστέρηση».

Είναι δυνατόν να γίνει κάτι τέτοιο; Ψάχνοντας το νόμο περί ευθύνης υπουργών (Ν. 3126/2003) και τις τροποποιήσεις του (Ν. 3961/2011) και τον Κανονισμό της Βουλής (άρθρα 153-158), δεν είδαμε να υπάρχει πουθενά τέτοια δυνατότητα. Η μόνη δυνατότητα που υπάρχει είναι ο **παραπεμπόμενος** υπουργός να ζητήσει από το Δικαστικό Συμβούλιο ή από το Ειδικό Δικαστήριο, πριν εξετάσει αν υπάρχει παραγραφή και εξάλειψη του αξιοποίνου, να εξετάσει την υπόθεσή του επί της ουσίας. Αυτή, όμως, είναι μεταγενέστερη φάση. Για να φτάσει μια υπόθεση κατά υπουργού εκεί, πρέπει να έχει προηγηθεί η σύσταση Επιτροπής της Βουλής που θα κάνει προκαταρκτική εξέταση και θα απαγγείλει κατηγορία.

Ενόψει των παραπάνω, το ερώτημα είναι: θα δεχτούν ο Βούτσης και ο Τσίπρας να προχωρήσουν σε μια πραξικοπηματική πράξη, όπως ζητάει ο Καμμένος, αποφασίζοντας -είτε προσωπικά ο Βούτσης, είτε μέσω της κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ- να στείλουν τη δικογραφία πίσω στην Τουλουπάκη;

Γιατί, όμως, ο Καμμένος θέλει να φύγει η υπόθεση από τη Βουλή; Η κυβερνητική πλειοψηφία μπορεί να τον προστατέψει, όπως έκανε και όταν τέθηκε ζήτημα από την αντιπολίτευση (ΝΔ, ΠΑΣΟΚ και Ποτάμι). Ναι, αλλά τώρα έχει φτάσει δικογραφία από την Εισαγγελία του Αρείου Πάγου και η αντιπολίτευση είναι έτοιμη να ζητήσει τη σύσταση Επιτροπής για προκαταρκτική εξέταση. Θα πρέπει, λοιπόν, να γίνει συζήτηση της πρότασης που θα καταθέσει η ΝΔ. Κι εκεί θα επανέλθουν «τα πάντα όλα». Μπορεί ο Καμμένος να λέει πως «η πώληση δεν έγινε», οι άλλοι όμως θα τον κατηγορήσουν ακριβώς γι' αυτό: «η πώληση δεν έγινε, επειδή ο Καμμένος στήριζε τον μεσάζοντα Παπαδόπουλο, με αποτέλεσμα να ζημιωθεί το Ελληνικό Δημόσιο». Αρα... απιστία σε βαθμό κακουργήματος.

Ετσι και η κυβέρνηση αναγκαστεί να δεχτεί τη σύσταση Επιτροπής για προκαταρκτική εξέταση, θα γίνει «το έλα να δεις». Γιατί αυτή η Επιτροπή έχει δικαστικές αρμοδιότητες, άρα θα ζητηθεί να κληθούν να καταθέσουν ο Παπαδόπουλος, οι αρμόδιοι αξιωματικοί, ο Σφακιανάκης, ο Κοτζιάς και ποιος ξέρει ποιοι άλλοι. Το πολιτικό «τζέρτζελο» σε βάρος της συγκυβέρνησης των Τσιπροκαμμένων είναι εξασφαλισμένο.

Να γιατί ο πρόεδρος κτλ. Πάνος είναι «μουτρωμένος» με τους χειρισμούς της Τουλουπάκη και του «Μίμη». Με τη ροπή στη συνωμοσιολογία, που τον χαρακτηρίζει, ίσως να υποψιάζεται ότι ο Τσίπρας του την έχει στήσει για να τον καταστήσει όμηρό του και να τον αναγκάσει να «μαζευτεί» στο «Μακεδονικό». Πάνω που πήγε να κάνει μια καλή επένδυση για το πολιτικό του μέλλον, είναι αναγκασμένος να υπερασπιστεί ξανά τον εαυτό του σε μια υπόθεση που νόμιζε ότι είχε κλείσει.

Οποια εξέλιξη και να υπάρξει, ο ΣΥΡΙΖΑ θα καταθέσει πολιτικό κεφάλαιο. Η αντιπολίτευση θα επιδιώξει συμψηφισμούς ηθικού χαρακτήρα με το σκάνδαλο Novartis. Αν αποφασίσουν να στείλουν την υπόθεση στην Τουλουπάκη, θα κατηγορηθούν για κοινοβουλευτικό πραξικόπημα. Αν αρνηθούν τη σύσταση Επιτροπής, θα κατηγορηθούν για συγκάλυψη. Και πάει λέγοντας.

ΥΓ. Μπορεί για το σκάνδαλο Novartis να έχει πιει το αμίλητο νερό, όμως στα... στρατιωτικά του καθήκοντα ο υπουργός Πάνος συνεχίζει ακάθεκτος, όπως μας ενημερώνει και από την ιστοσελίδα του ΥΕΘΑ και από το twitter. Εδώ, φωτογραφίζεται με τον αμερικανό πρέσβη και ανώτατους αξιωματικούς στο αεροδρόμιο της Ανδραβίδας, όπου θα διεξαχθεί αμερικανοελληνική στρατιωτική άσκηση. Ο Τζέφρι Πάιατ, ως άκαπνος, φωτογραφίζεται με κοστούμι και γραβάτα, ενώ ο υπουργός Πάνος φοράει πάνω από το κοστούμι δερμάτινο αεροπορικό μπουφάν με όλα τα διάσημα. Μεγαλεία!

Προβολές και συζητήσεις

«Στη γειτονιά μου, υπήρχαν τρία κορίτσια που ονομάζονταν Σενούρ (σύνορο). Και πάντοτε αναρωτιόμουν γιατί το όνομά τους ήταν Σύνορο. Αργότερα κατάλαβα ότι ήταν μέρος της κουλτούρας μας». Με αυτά τα λόγια, ο κουρδοϊρανός σκηνοθέτης Μπαχμάν Γκομπαντί ξεκίνησε να περιγράφει την ιδιαίτερη σχέση του λαού του με τα σύνορα σε συνέντευξή του στο περιοδικό Offscreen, το 2009.

Γεννημένος το 1968 στο ιρανικό Κουρδιστάν, κοντά στα σύνορα με το Ιράκ, ο Γκομπαντί είναι ο πρώτος κινηματογραφιστής που σύστησε στο ευρύ κινηματογραφικό κοινό τον κουρδικό λαό, δημιουργώντας για πρώτη φορά ταινίες στην κουρδική γλώσσα. Ενα λαό σπαρμένο σε τέσσερις χώρες της μέσης Ανατολής, χωρίς αναγνωρισμένη πατρίδα, εγκλωβισμένο σε ορατά και αόρατα σύνορα, υφιστάμενο συνεχείς διώξεις από τους κυρίαρχους κρατικούς εθνικισμούς, αγωνιζόμενο με υποσχέσεις και προδοσίες από όψιμους και πρόσκαιρους «ευεργέτες».

Μέσα από τις ταινίες του Γκομπαντί προβάλλουν οι συνθήκες ζωής των συμπατριωτών του στις επικράτειες των χωρών που κατοικούν (π.χ. Ιράν, Ιράκ) αλλά και στη συνεχή αναμέτρησή τους με τα παντός είδους σύνορα (πολιτικά, εθνικά, θρησκευτικά κτλ.) που τους περιτριγυρίζουν. Ο σκηνοθέτης καταφέρνει να παρουσιάζει τις σκληρότερες ιστορίες με τρόπο καθημερινό. Η φρίκη και η καταπίεση, που αποτελούν γροθιά στο στομάχι για τον δυτικό θεατή, αποτελούν καθημερινότητα για τους περισσότερους ήρωες των ταινιών του.

Οι τρεις ταινίες του αφιερώματος στο Ιράν έχουν υποστεί λογοκρισία ή και απαγόρευση, ενώ έχουν βραβευτεί σε διεθνή κινηματογραφικά φεστιβάλ (Κάννες, Σικάγο, Σαν Σεμπαστιάν κ.ά.).

~Παρασκευή 23/02/2018~

ΚΑΙ ΟΙ ΧΕΛΩΝΕΣ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΠΕΤΑΞΟΥΝ

(*Kûsî Jî Dikarin Bifirin*, Ιράν-Ιράκ-Γαλλία, 2004, 93')

Σκηνοθεσία, σενάριο: Μπαχμάν Γκομπαντί
Φωτογραφία: Σαριάρ Ασαντί
Μουσική: Χοσεΐν Αλιζαντά
Παραγωγή: Μπαχμάν Γκομπαντί, Χαμίντ Καρίμ Μπατίν Γκομπαντί, Μπαμπάκ Αμινί, Χαμίντ Γκαβαμί, Αμπάς Γκοζαλί
Ηθοποιοί: Σοράν Εμπραχίμ, Αβάζ Λατίφ

Παρασκευές στις 8:30

Είσοδος ελεύθερη

Αθήνα:
Αγαθουπόλεως 65
Θεσσαλονίκη:
Ιουστινιανού 24

αντιΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαοχτώ
παρόν και μέλλον: σκότος πηχτό

Η είδηση κυκλοφόρησε σε αστικά μέσα εξημέρωσης και δεν χρειάζεται επεξηγήσεις: «Αποκαλυπτικά είναι τα στοιχεία της Α.Α.Δ.Ε. για τα χρέη των φορολογούμενων στις εφορίες, καθώς δείχνουν ότι η συντριπτική πλειονότητα των οφειλετών προστέθηκε στη "μαύρη" λίστα όχι επειδή άφησε απλήρωτες κάποιες ογκώδεις υποχρεώσεις, αλλά γιατί δεν είχε να πληρώσει φόρους ως πεντακόσια ευρώ! Η ακτινογραφία οφειλών-οφειλετών που παρουσιάστηκε ενώπιον ευρωπαίων δημοσιογράφων μιλάει από μόνη της: Επί συνόλου 4.068.857 οφειλετών, 2.201.910 φορολογούμενοι οφείλουν ως πεντακόσια ευρώ, ενώ άλλοι 968.710 χρωστάνε από πεντακόσια ως δύο χιλιάδες ευρώ κι αυτό αν μη τι άλλο δείχνει ότι η συντριπτική πλειονότητα των οφειλετών του δημοσίου δεν είναι μπαταχτσήδες, αλλά απλώς αδυνατούν να σηκώσουν τα φορολογικά βάρη που δεν λένε να μειωθούν».

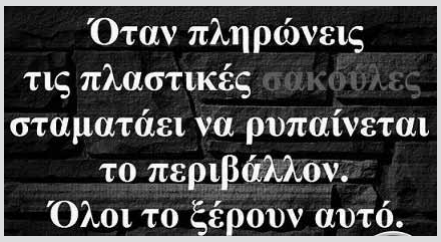

«Θα 'ναι φριχτό να φύγουμε έτσι / δίχως μια πίστη, έναν αγώνα, μια κραυγή / άνθρωποι που πεθάναν' δίχως μια αμυχή / άνθρωποι που "διελύθησαν ησύχως"» (Βύρων Λεοντάρης).

Πάλι δυσωδία, πάλι πέφτουν από τα σύννεφα οι νοικοκυραίοι και καθηλώνονται στα εμέσματα (είπαμε, ΜΜΕ: Μαστουρμπέισιον Μίντια Εμεσις) των «λεπτομερειών» που θα βοηθήσουν την ορθή κρίση τους. Προσφερόμενα από εκείνους που κυνηγάνε τους (όποιους) μάρτυρες και όχι τους θύτες. Εν χορώ. Πάλι κάποιοι διευθύνουν την ορχήστρα, κάποιοι παίζουν και κάποιοι φαλτσάρουν, πάλι το κοινό χειροκροτεί με τον τρόπο του. Εκτονώνεται και συνεχίζει φρεσκαρισμένο. Οπως και αυτοί που εκείνο έστειλε εκεί (γιατί γι' αυτό πρόκειται). Αφόρητη πλήξη!

«Αυτός εδώ λιθοβολεί / κι αυτός εκεί λιθοβολείται / ο άλλος πάλι κάθεται / μετράει τις πέτρες» (Γιώργος Δανιήλ - «Λιθοβολία»).

Παιδιά, σαν θέ'τε λεβεντιά και κλέφτες να γενείτε
εμένα να ρωτήσετε, τον Μπένι και τους άλλους
για βάσανα της κλεφτουριάς και των κλεφτών τα ντέρτια.
Μαύρη ζωή που κάνουμε εμείς οι μαύροι κλέφτες
ποτέ μας δεν αλλάζουμε όποιος και να 'ναι πάνου
ολημερίς στον πόλεμο, τη νύχτα καραούλι.
Δώδεκα χρόνους έκαμα στους κλέφτες καπετάνιος
κι όλα τα φράγκα τα 'στειλα στις μαύρες Ελβετίες
τον ύπνο δεν εχόρτασα, συνέχεια στην τσίτα
για ένα όραμα λαμπρό, μια ιδεολογία.

Πάντως έχει τη σημειολογία της όλη αυτή η ιστορία που εμφανίστηκε μέσα στις αποκριές, κορυφώνεται μαζί τους και οδεύει για «προανακριτική» ομού μετά της νηστείας της σαρακοστής. Το αποκορύφωμα θα ήταν να την ενταφιάσουν τη μεγάλη βδομάδα.

Παιδιά, ήρθε κουτσοφλέβαρος, παιδιά, ήρθε χειμώνας
δεν έχουν φύλλα τα κλαριά και στα βουνά έχει χιόνι.
Πάμε για να σκορπίσουμε, να γίνουμε μπουλούκια
πιάστε τους φίλους τους πιστούς και τους πιστούς κουμπάρους
να μη μας δουν, να μη μας βρουν, να φύγει πια και τούτο
παιδιά μ' να ξεχειμάσουμε εμείς οι μαύροι κλέφτες.

«Κάθε εξουσία θεσπίζει ασφαλώς νόμους για το δικό της συμφέρον, η δημοκρατία δημοκρατικούς, η τυραννία τυραννικούς και οι άλλες το ίδιο. Αφού θεσπίσουν νόμους, ορίζουν πως τούτο είναι δίκαιο για τους υπηκόους τους, το δικό τους συμφέρον, και τιμωρούν αυτόν που τους παραβαίνει ως παράνομο και άδικο. Αυτό λοιπόν φίλε μου είναι που λέω, πως σε όλες τις πόλεις δίκαιο είναι το ίδιο, αυτό που είναι και το συμφέρον της άρχουσας τάξης. Αυτή λοιπόν εξουσιάζει, άρα συμβαίνει για κάθε λογικό άνθρωπο παντού το δίκαιο να είναι το ίδιο, το συμφέρον δηλαδή του ισχυρότερου» (Πλάτων – «Πολιτεία»).

Τόσα βιβλία και μισθά, τόση ουρά με φράγκα
κι ούτε μια ανακαίνιση! Γιατί βρε παλικάρι μ';

«Δεν υπάρχει στον κόσμο τίποτα πιο τρομακτικό σε βάρος αθώων ανθρώπων από ένα σχολείο. Από κάποια άποψη είναι πιο απάνθρωπο και από μια φυλακή. Στη φυλακή για παράδειγμα, δεν σε αναγκάζουν να διαβάσεις βιβλία που έχουν γράψει οι δεσμοφύλακες ή ο κυβερνήτης...» (George Bernard Shaw).

Κοκκινοσκουφίτσα

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

«Ευχαριστούμε αλάνια, ποτέ δεν ξεχνάμε»

Θα μπορούσαμε να μιλήσουμε για την ολοκλήρωση της διαδικασίας ενός προαναγγελθέντος διαζυγίου. Η διοίκηση της Forthnet (NOVA) με δήλωσή της στην αρμόδια επιτροπή του Χρηματιστηρίου ανακοίνωσε την απόφασή της να τερματίσει την κεντρική διαχείριση των τηλεοπτικών δικαιωμάτων του πρωταθλήματος ποδοσφαίρου. Το συνδρομητικό κανάλι άσκησε το δικαίωμά του για πρόωρο μονομερή τερματισμό της συμφωνίας με την Super League και πλέον θα προχωρήσει σε διμερείς συμφωνίες με τις ομάδες που θα συμμετάσχουν στο επόμενο πρωτάθλημα (αγωνιστική περίοδο 2018-19), κατά το πρότυπο της συνεργασίας του με τον ΠΑΟΚ.

Οι διαπραγματεύσεις ανάμεσα στη Λίγκα και το συνδρομητικό κανάλι δεν κατέληξαν σε αποτέλεσμα, αφού η Λίγκα δε δέχτηκε ούτε το ποσό των 30.000.000 ευρώ που πρότεινε η NOVA αλλά ούτε και τις αλλαγές που ήθελε το συνδρομητικό κανάλι (μείωση των ομάδων από 16 σε 12 και ανάδειξη του πρωταθλητή με τη διαδικασία των play offs), προκειμένου να αυξήσει την προσφορά του. Η αλλαγή πολιτικής της NOVA βάζει βόμβα στα θεμέλια του ελληνικού επαγγελματικού ποδοσφαιρικού οικοδομήματος και έχει προκαλέσει έντονο προβληματισμό στις διοικήσεις των μικρομεσαίων ομάδων. Ο κίνδυνος για δραματική μείωση των εσόδων του είναι πλέον ορατός, αφού δύσκολα θα βρεθεί κάποιο κανάλι να τους δώσει τα ποσά που είχαν εξασφαλίσει από την κεντρική διαχείριση.

Οι πρώτες εκτιμήσεις είναι ότι θα ενισχυθεί η «ανισότητα» που υπάρχει στο πρωτάθλημα, με την ψαλίδα της δυναμικότητας ανάμεσα στις τρεις μεγάλες ομάδες και τις υπόλοιπες να αυξάνεται σημαντικά. Η ανησυχία εντείνεται ακόμη περισσότερο από τις διαρροές ότι το κανάλι δε θα επιδιώξει συνεργασία με όλες τις ομάδες, αλλά θα επικεντρώσει το ενδιαφέρον του στις πιο εμπορικές απ' αυτές. Επί της ουσίας, θα προσπαθήσει να μοιράσει τα φράγκα που δίνει σήμερα για να αποκτήσει τα τηλεοπτικά δικαιώματα για τους εντός έδρας αγώνες συγκεκριμένων ομάδων, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για την ανταγωνιστικότητα του πρωταθλήματος.

Από την πλευρά της Λίγκας μέχρι τη στιγμή που έκλεισε η ύλη της εφημερίδας δεν είχαμε επίσημη αντίδραση και είναι αρκετοί αυτοί που εκφράζουν την άποψη ότι θα επικρατήσουν διαλυτικές τάσεις στους κόλπους της. Οι εξελίξεις δείχνουν ότι οι... ανιδιοτελείς εργάτες του ελληνικού επαγγελματικού ποδοσφαίρου έπαιξαν και έχασαν. Θεωρούσαν ότι η διοίκηση του συνδρομητικού καναλιού δε θα έκανε πράξη τις απειλές της για διακοπή της συνεργασίας με τη Λίγκα με τη μορφή της κεντρικής διαχείρισης των τηλεοπτικών δικαιωμάτων, ρισκάροντας να χάσει ένα σημαντικό αριθμό από τους σημερινούς πελάτες του. Το ελληνικό ποδοσφαιρικό πρωτάθλημα ήταν η βασική διοργάνωση του καναλιού, πάνω στην οποία είχε δομηθεί η προσπάθεια προσέλκυσης πελατών. Η εκτίμηση που έκαναν τα μέλη της Λίγκας ήταν ότι η NOVA δε θα αποφάσιζε να χάσει το πρωτάθλημα και ότι θα έδινε ένα μεγαλύτερο ποσό για να ικανοποιήσει τις απαιτήσεις των ομάδων και να συνεχιστεί για μια ακόμη χρονιά η συνεργασία των δυο πλευρών.

Οπως όλα δείχνουν, η Λίγκα έπεσε έξω στις εκτιμήσεις της και δεν υπολόγισε αφενός ότι το κανάλι θα επιχειρούσε να τα βρει με τις εμπορικές ομάδες και να αποκτήσει τα δικαιώματα των εντός έδρας αγώνων τους και αφετέρου ότι το συνολικό ποδοσφαιρικό προϊόν του ελληνικού πρωταθλήματος απαξιώνεται συνεχώς στη συνείδηση των φιλάθλων με ό,τι αυτό συνεπάγεται για την «αξία» του.

Για να αξιολογήσουμε αναλυτικά την απόφαση της NOVA θα έπρεπε να έχουμε στη διάθεσή μας μια σειρά στοιχείων και ιδιαίτερα τις μετρήσεις για την εμπορικότητα και την ανταγωνιστικότητα του ελληνικού πρωταθλήματος. Αυτό όμως που μπορούμε να πούμε είναι ότι πρόκειται για μια απόφαση με αρκετό ρίσκο. Σε μια περίοδο οικονομικής κρίσης, για να μπορέσουν να διατηρήσουν τους συνδρομητές τους οι υπεύθυνοι του καναλιού θα πρέπει να βρουν ένα «εναλλακτικό» προϊόν αντίστοιχης ή μεγαλύτερης εμπορικής αξίας από το ελληνικό ποδοσφαιρικό πρωτάθλημα. Εκτός αν -όπως υποστηρίζουν ορισμένα δημοσιεύματα στον αθλητικό Τύπο- έχουν έρθει ήδη σε καταρχήν συμφωνία με ορισμένες ομάδες της Super League (ανάμεσά τους είναι και οι μεγάλες) για μονομερείς συμφωνίες.

Αρκετοί είναι και αυτοί που μιλούν για μια απόφαση-εκβιασμό προς τις μικρομεσαίες ομάδες της Λίγκας, προκειμένου να άρουν τις αντιρρήσεις τους και να δώσουν την έγκρισή τους στις προτεινόμενες αλλαγές. Οταν αποφασιστούν αυτές οι αλλαγές, θα βρεθεί η χρυσή τομή και θα επανέλθει το καθεστώς της κεντρικής διαχείρισης. Μέχρι την έναρξη του επόμενου πρωταθλήματος υπάρχει αρκετός χρόνος για διεργασίες και διαβουλεύσεις και όλα τα ενδεχόμενα είναι ανοιχτά.

Αλλωστε, δε θα πρέπει να διαφεύγει της προσοχής μας ότι η μάχη για τον έλεγχο του ποδοσφαίρου δεν έχει κριθεί οριστικά, αν και με τα μέχρι στιγμής δεδομένα, μπορούμε να μιλάμε για το τέλος της ερυθρόλευκης κυριαρχίας. Αυτός που θα κερδίσει τη μάχη θα παίξει σημαντικό ρόλο στις εξελίξεις, αφού θα καθορίσει τους όρους και τις προϋποθέσεις για τα δρώμενα στο ελληνικό πρωτάθλημα. Στο θέμα των τηλεοπτικών δικαιωμάτων θα επανέλθουμε και μένει να δούμε αν το συνδρομητικό κανάλι επιμείνει στην αρχική του απόφαση ή θα έρθει σε μια νέα συμφωνία κεντρικής διαχείρισης με τη Λίγκα.

Θα κλείσουμε με ένα σχόλιο που αφορά συνολικά το ελληνικό ποδοσφαιρικό οικοδόμημα. Σε μια περίοδο που στα περισσότερα ευρωπαϊκά ποδοσφαιρικά πρωταθλήματα έχουμε συμφωνίες για κεντρική διαχείριση των εσόδων από τα τηλεοπτικά δικαιώματα και διανομή τους υπέρ των λιγότερο εμπορικά ομάδων, με στόχο να βελτιωθεί η ανταγωνιστικότητά τους και κατά συνέπεια και η συνολική ανταγωνιστικότητα του πρωταθλήματος, γεγονός που θα αυξήσει το ενδιαφέρον των φιλάθλων, στο ελληνικό πρωτάθλημα έχουμε την ακριβώς αντίθετη πορεία. Με αυτά τα δεδομένα μπορούμε να ισχυριστούμε ότι οι πιθανότητες να βγει από το αδιέξοδο και τη συνεχιζόμενη απαξίωσή του το ελληνικό ποδόσφαιρο συνεχώς μειώνονται και πολύ δύσκολα θα βρούμε αισιόδοξους στις τάξεις όσων δραστηριοποιούνται σε αυτό.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

ΥΓ1. Εντονος είναι ο προβληματισμός των μπάτσων για τα κρούσματα οπαδικής βίας εκτός γηπέδων. Σύμφωνα με δημοσιεύματα σε αθλητικές ιστοσελίδες, το τελευταίο διάστημα υπάρχουν συγκρούσεις οπαδών των μεγάλων ομάδων της Αθήνας, όχι όμως με τη μορφή ραντεβού και σύγκρουσης των οπαδικών στρατών, αλλά με ντου σε μαγαζιά ιδιοκτησίας γνωστών οπαδών ή με επιθέσεις σε βάρος στελεχών των συνδέσμων από μικρές ομάδες κρούσης αντίπαλων οπαδών. Οι επιθέσεις αυτές, σύμφωνα με τις εκτιμήσεις της αστυνομίας, συνδέονται τόσο με τις γενικότερες εξελίξεις για τον έλεγχο του παρασκηνίου στο ελληνικό ποδόσφαιρο όσο και με «εσωτερικές» οπαδικές διεργασίες. Από το ρεπορτάζ της στήλης προκύπτει ότι το τελευταίο χρονικό διάστημα υπάρχει μια επαναδραστηριοποίηση παλιών συνδεσμιτών που συμμετέχουν και σε «πεσίματα». Το γεγονός αυτό κατά πάσα πιθανότητα συνδέεται με ανακατατάξεις στις ηγετικές ομάδες των οργανωμένων οπαδών (η περίπτωση να πρόκειται για απλή σύμπτωση δεν συγκεντρώνει περισσότερες από μηδενικές πιθανότητες), οι οποίες δεν αποκλείεται να έχουν σχέση με αλλαγές στις διοικήσεις των ομάδων.

ΥΓ2. Η φράση του τίτλου της στήλης είναι το μήνυμα που έστειλαν οι οπαδοί της Παναχαϊκής μέσω του facebook στους οπαδούς της Αναγέννησης Καρδίτσας. Οι οπαδοί των δυο ομάδων όχι μόνο συνυπήρξαν στις εξέδρες του γηπέδου της Αναγέννησης, αλλά φώναξαν από κοινού συνθήματα εναντίον της κυβερνητικής πολιτικής σε βάρος των οργανωμένων οπαδών. Μάλιστα, στο ημίχρονο, αντιπροσωπία των οργανωμένων οπαδών της Αναγέννησης πήγε στην εξέδρα που ήταν οι οπαδοί της πατρινής ομάδας και τους πρόσφερε νερό και κρουασάν σε ένδειξη σεβασμού και οπαδικής αλληλεγγύης. Η ενέργεια των Ultras Gate 3 δείχνει ότι η ελπίδα στους κόλπους των οργανωμένων οπαδών δεν έχει χαθεί. Στη φωτογραφία, οι οπαδοί των δυο ομάδων ποζάρουν επιδεικνύοντας -εκτός από τα οπαδικά- και τα αντιφασιστικά τους λάβαρα.

Dixi et salvavi animam meam

«Μα αυτή ήταν η επιδίωξή μου. Να εξοργίσω, να θυμώσω το θεατή. Στην αρχή θα στραφεί εναντίον της ταινίας, εναντίον μου. Υστερα θα πει πως πρόκειται για ένα πορνό. Αυτό είναι μια βολική εξήγηση. Μερικοί, όμως, μπορεί να ξανασκεφτούν. Ο φασισμός δεν καίει μόνο σάρκες. Μας "σπρώχνει" στον ολοκληρωτικό αφανισμό».
Π.Π. Παζολίνι για το «Σαλό»

➤ Λοιπόν, η ανακοίνωση της Left Media για τη «νέα συνεχούμενη 48ωρη απεργία» στον 105,5 Στο Κόκκινο (λέμε τώρα...), αναφέρει πως «το ραδιόφωνο δεν ανήκει σε κάποιους από τους εργαζόμενους. Ανήκει σε όλους τους εργαζόμενους...». Και με το κανονικό ύφος καπιταλιστή, συνεχίζει: «Αν οι εργαζόμενοι συνεχίζουν σε αυτή τη λογική, κανένας διάλογος για τη βιωσιμότητα του ραδιοφώνου δεν είναι δυνατός». Οι «κάποιοι» έγιναν (όλοι) οι εργαζόμενοι στο σταθμό. Πώς το λέγανε στο παλιό «εσωτερικό»: το ύφος και το ήθος... (Η ανακοίνωση στο σάιτ avgi.gr, 11/2/2018).

➤ Υπέρ του «εναλλακτικού και αλληλέγγυου» εμπόριου Η ΑΥΓΗ (avgi.gr/article/10808/874300/synergatismos_sten_praxe_edo_kai_epta_chronia).

➤ «Αγώνες» και αγωνίες.

➤ «Κεντροδεξιά» και η Ν.Δ. του (θείου) Καραμανλή κατά τον (διαγραφέντα) Ε. Αντώναρο. Ολοι, τελικά, γύρω από ένα κέντρο ερίζουν...

➤ Αμ, πώς!

➤ Πουλούσαν το νεφρό τους για να πληρώσουν χρέη. A pound of flesh...

➤ Τρίτος εκτελεσμένος στις φυλακές.

➤ Στο εθνικιστικό μέτωπο και η ΚΟΕ (βλέπε φωτογραφία συλλαλητηρίου Αθήνας στο σάιτ της).

➤ «Και όταν η έννοια της ελευθερίας που την υπερασπίζονταν οι Αμερικανοί, έγινε ρευστή, κενή, τότε οι αριστεροί και κομμουνιστικοί κύκλοι έριξαν το ιδεολογικό σύνθημα που στιγμάτισε τους Αμερικανούς ως επιτιθέμενους. Θυμηθείτε τα ατελείωτα άρθρα, τις διαδηλώσεις, τους λόγους εναντίον της αμερικανικής παρουσίας στο Βιετνάμ. Στην κοινωνική ψυχολογία οι Αμερικανοί πέρασαν ως "επιτιθέμενοι", όχι ως απελευθερωτές... Οι Αμερικανοί έσωσαν την Ευρώπη δύο φορές. Παραμένουν και τώρα η μοναδική ρεαλιστική δύναμη της ελευθερίας, η ρεαλιστική υποστήριξη της Ευρώπης». (Ε. Ιονέσκο: Μία συζήτηση για την πολιτική ιδεολογία και τη λογοτεχνία μαρτυρία» - περιοδικό «Ευρωπαϊκή Ηπειρος», τ. 3, Ευθύνη, 1977). Γιατί ΚΑΙ το «παράλογο» είναι κάργα πολιτικές θέσεις...

➤ ΚΑΙ στη συνέντευξή του στο «Documento» ο γραμματέας του Περισσού Δ. Κουτσούμπας δηλώνει: «Συμφωνία που θα προβλέπει σύνθετη ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό και γενικές "υποσχετικές" για απάλειψη αλυτρωτικών διαθέσεων, μιας και οι απαραίτητες αλλαγές στο Σύνταγμα της ΠΓΔΜ παραπέμπονται στο απώτερο μέλλον, δεν αποτελεί λύση». Για δε την ομιλία Μίκυ στο συλλαλητήριο (αφού τον είχε στα ώπα-ώπα κάτι περασμένους καιρούς) δεν χρησιμοποιεί το όνομά του απαντώντας στην ερώτηση. («Ελεγεία της ου-τοπίας η μουσική του – ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ», Ριζοσπάστης, 17/1/2014).

➤ Αλλά και: «ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ: Ζορμπάς, Αρχιπέλαγος, Κρητικό Κοντσέρτο» - Ριζοσπάστης, 30/11/2017.

➤ Συμφωνώντας (;) με τον Κουτσούμπα η Κ.Ο. Αττικής του κόμματος του Περισσού δηλώνει: «Επιχειρείται να παραπλανηθεί ο λαός με την ονοματολογία...» (Ριζοσπάστης, 13/2/2018).

➤ Αναρωτιόμαστε για τον αριθμό των ατόμων που θα συμμετέχουν στη γενική συνέλευση του Συνδικάτου Οικοδόμων Αθήνας...

➤ Οσοι αγάπησαν δεν είναι τόσο αθώοι.

➤ «Για αρκετές εβδομάδες ακόμα η πολιτική ζωή θα περιστρέφεται γύρω από το σκάνδαλο, τη διαφθορά και τις ευθύνες του πολιτικού συστήματος. Με τους πολίτες να δέχονται όλο και περισσότερες τοξικές δόσεις σκανδαλολογίας, που το μόνο που πετυχαίνουν είναι να καταρρακώνουν κι άλλο την ήδη χαμηλή αξιοπιστία του πολιτικού συστήματος συνολικά, αλλά και κορυφαίων θεσμών σε ένα ευνομούμενο κράτος, όπως είναι η δικαιοσύνη» (tovima.gr/opinions/article/?aid=942917). Και μετά ... πάπαλα.

➤ Ο Τσουκάτος τα πήρε αλλά αυτοί δεν τα πήραν, και λένε ότι τα πήρε αυτός, αλλά τώρα ο Σπ. Αυγερινός λέει ότι τα πήρε το ΠΑΣΟΚ, που όμως μέχρι πρότινος δεν το επιβεβαίωσε (το ΠΑΣΟΚ).

➤ «ΗΠΑ: Κάλεσμα σε Ελλάδα και Τουρκία για αποκλιμάκωση της έντασης». Their master's voice.

➤ Οι YPG ζητούν τη στρατιωτική συνδρομή του Μπασάρ αλ Ασαντ.

➤ 390 ευρώ ο μισθός της μερικής απασχόλησης (θυμάστε τη «γενιά των 700 ευρώ»;).

➤ Κεκλεισμένων των θυρών η δίκη της Α. Ταμίμι σε ισραηλινό στρατοδικείο. Σιωνιστικά σκυλιά.

➤ Βοθρίλα παν-κάλου.

➤ Novartis εσείς; Βλήματα εμείς. Καυγαδάκια...

➤ Η Μ.Κ. Οργάνωση Oxfam ήταν Sex fam...

➤ Δήλωσε ο Βίζερ (βεζύρης): «Το εξάμηνο Βαρουφάκη δεν κόστισε 100 δισ. αλλά διπλάσια». Εστω. Τον καταλάβατε όμως; (λόγω «δημιουργικής ασάφειας»...).

➤ Στρατηγικός στόχος της Αχτσιόγλου η επαναφορά των συλλογικών συμβάσεων εργασίας. Μάλλον η εργαζόμενη-άνεργη κοινωνία είναι ο στόχος της...

➤ Γουάου! (βαρουφάκειον): «ΣΕΒ: Η καταπολέμηση της διαφθοράς προτεραιότητα των μνημονίων».

➤ Εκλογές στην Αίγυπτο, τέλη Μαρτίου.

➤ Καρναβάλια.

➤ Μορμολύκεια και σάλια.

➤ Και κουτάλια.

➤ «Ραντεβού του ΠΑΜΕ στα δικαστήρια της Ευελπίδων – Για τη δίκη 35 στελεχών του». Αλληλεγγύη στον Περισσό από tovima.gr.

➤ «Περίπου 182 εκατομμύρια άνθρωποι θα αναζητούν θέσεις εργασίας, που ενδέχεται να μην είναι διαθέσιμες - μέχρι το 2030». Τ.Γ. Κιμ, πρόεδρος Παγκόσμιας Τράπεζας. Τα κέρδη των καπιταλιστών θ' αυγαταίνουν, όμως.

➤ Μεταβατική για μόνιμη πρόεδρος του SPD η Αντρέα Νάλες;

➤ Παγκόσμια Μέρα Κοινωνικής Δικαιοσύνης: καγχασμοί.

➤ Ωπα, ρε! «Ενα μεγάλο μέρος των αριστερών έχασαν τον συμβολικό τους πατέρα» - περί Μίκυ ο λόγος (Δ. Σεβαστάκης – «Ο θρήνος και ο θυμός για Μίκη», avgi.gr, 11/2/2018). Προφανώς ο συγγραφέας (γιος του Αλέξη Σ.;) «αγνοεί» τα τελευταία 50 χρόνια και το «Καραμανλής ή τανκς» του Μίκυ...

➤ Καιρός: θα πνεύσουν δυτικές βροχές και θα πέσουν ανατολικοί άνεμοι.

➤ ΝΑΡ: στη διάσπαση η ενότητα, στον κατακερματισμό η δύναμη...

➤ Δεν τα γράφει «ελαφρά» τη καρδία (Γ. Ελαφρός, ΠΡΙΝ, 11/2/2018): «Ο Ριζοσπάστης... επιμένει» να ιεραρχεί πιο ψηλά «τα πραγματικά ζητήματα, όπως ο αλυτρωτισμός στο Σύνταγμα της ΠΓΔΜ». Το πανάθλιο ψέμα του Περισσού για το Σύνταγμα της Δημοκρατίας της Μακεδονίας δεν ενοχλεί τον συντάκτη... Ο οποίος σημειώνει ότι «η επιμονή του ΚΚΕ και της ΛΑΕ στην ιεράρχηση του "αλυτρωτισμού των Σκοπίων" δεν βοηθά στην καταπολέμηση του ελληνικού εθνικισμού». Μα εθνικισμός είναι και αυτός της ΛΑΕ και του Περισσού διανθισμένος με ολίγη από... αντιιμπεριαλισμό. Οσο πιο μικροί, τόσο πιο (ιδεολογικά) αδύναμοι...

➤ Down ο Dow.

➤ +92% η αύξηση της κερδοφορίας στο λιμάνι του Πειραιά.

➤ Αντιστρόφως ανάλογη με την κινεζοποίηση των εργαζομένων.

➤ Δροσιά καπιταλιστικού κέρδους...

➤ Πατούλης κατά Ντόρας και υιού (αυτοί πορφυρογέννητοι, εγώ από τα Πετράλωνα).

➤ Γι' αυτό το 'πηξαν στο «φο» χρυσό και στο κόκκινο βελούδο. Το κόμπλεξ του τέως μικροαστού.

Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Επέτειος της συμφωνίας της Βάρκιζας την περασμένη Δευτέρα, γι' αυτό και λέμε να σχολιάσουμε αυτό το «στένσιλ» που με μαύρη και κόκκινη μπογιά το βρίσκει κανείς σε αρκετούς τοίχους της Αθήνας. Δεν ξέρουμε τι ακριβώς εννοούν οι συνθηματογράφοι (αναφέρονται σε συνέχιση του ένοπλου αγώνα ή απλώς έχουμε μια ακόμα εκδήλωση επαναστατικού βερμπαλισμού;), θα θέλαμε όμως να τους πληροφορήσουμε ότι η Βάρκιζα έλαβε τέλος λίγους μήνες μετά την υπογραφή της. Στη 12η Ολομέλεια της ΚΕ του ΚΚΕ (Ιούνης 1945), πάρθηκε απόφαση για Μαζική Λαϊκή Αυτοάμυνα. Και στη 2η Ολομέλεια (Φλεβάρης 1946) πάρθηκε απόφαση για προετοιμασία του ένοπλου αγώνα (είναι το περίφημο σημείο 4, που δε δημοσιεύτηκε στον Τύπο, για ευνόητους λόγους). Δεν ήταν λόγια του αέρα, ούτε συνθήματα στον τοίχο. Ηταν μια απόφαση που **έγινε πράξη**, με την τρίχρονη εποποιία του ΔΣΕ. Το επαναστατικό ΚΚΕ ξέπλυνε τη ντροπή της Βάρκιζας με το αίμα των στελεχών, των μελών και των εξωκομματικών του, με την πολύχρονη πολιτική προσφυγιά όσων δεν έπεσαν στα πεδία των μαχών της επανάστασης, με τα μαρτύρια της Μακρονήσου και των αστυνομικών κρατητηρίων, με τις πολύχρονες φυλακίσεις και εξορίσεις των αγωνιστών και αγωνιστριών, με τις εκτελέσεις καταδικασμένων από έκτακτα στρατοδικεία σε όλη τη χώρα. Ελάχιστα χρόνια μετά τη στρατιωτική ήττα του ΔΣΕ, ο Νίκος Ζαχαριάδης αποκάλυψε και αρκετές από τις εσωκομματικές πτυχές αυτής της υπόθεσης (τι εκτιμούσε ο ίδιος όταν -μετά τη Βάρκιζα- επέστρεψε από το Νταχάου, τι μάχη έδωσε για ν' αλλάξει τη θέση των ηγετικών στελεχών του κόμματος κτλ.). Ο Ζαχαριάδης κατηγορήθηκε από τους αναθεωρητές για το σύνθημα «το όπλο παρά πόδα», που έριξε μετά την υποχώρηση των μαχητών του ΔΣΕ. Αυτοί οι ρεβιζιονιστές ήταν που επέστρεψαν στην κεντρική πολιτική σκηνή με γραμμή πιο δεξιά απ' αυτή της Βάρκιζας, με γραμμή αποκήρυξης της επανάστασης και «συμβίωσης» με τον καπιταλισμό και το κοινοβουλευτικό του σύστημα. Είναι όμως ντροπή να ταυτίζουμε τους αστικοποιημένους αναθεωρητές με το επαναστατικό ΚΚΕ, που ακριβώς επειδή ήταν επαναστατικό, μπορούσε να σβήνει -και μάλιστα σύντομα και με αποφασιστικό τρόπο- ντροπές σαν αυτή της Βάρκιζας. Και κάτι τελευταίο. Η Βάρκιζα ήταν ο τελευταίος σταθμός μιας γραμμής συμβιβασμού, που ξεκίνησε από την Καζέρτα και τον Λίβανο. Το επαναστατικό ΚΚΕ και ο Ζαχαριάδης, μολονότι αυτή η γραμμή αναπτύχθηκε στη διάρκεια της αντιστασιακής εποποιίας του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ, που υπήρξαν δημιουργήματα του ΚΚΕ, δε δίστασε να βάλει βαθιά το μαχαίρι της αυτοκριτικής. Ευχόμαστε να κάνουν το ίδιο και εκείνοι που γράφουν συνθήματα όπως το «Βάρκιζα τέλος!».

Η εποχη
ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΝΕΩΣΗ, ΓΙΑ ΤΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ
Εβδομαδιαία εφημερίδα της Αναναυτικής Αριστερά • Κυριακή 11 Φεβρουαρίου 2018 • Αρ. φ. 1382 • 2 €
epohi.gr
Σκάνδαλο υπάρχει, αφήστε το να φανεί

◆ Πολύ «μαζεμένη» την είδαμε την συριζαϊκή «Εποχή» στο πρωτοσέλιδό της. Αντιγράφουμε: «Η υποψία ότι η κυβέρνηση μπορεί να έμπαινε στον πειρασμό να επιδιώξει βραχυπρόθεσμα οφέλη από την εκμετάλλευση του επικοινωνιακού "δώρου" που της έκανε η πραγματικότητα, δεν μπορεί να απαλλάσσει πολιτικές δυνάμεις που, λόγω και προϊστορίας, οφείλουν να είναι πιο σεμνές, όταν πρόκειται για κατασπατάληση δημοσίου χρήματος». Και η κατακλείδα με... άρωμα υπαινιγμού κατά των Τσιπροπαπαγγελόπουλων: «Η κυβέρνηση, από τη δική της πλευρά έχει υποχρέωση να μην τους αφήσει χώρο, προσέχοντας σχολαστικά κάθε της βήμα και προστατεύοντας τους φορείς της δικαστικής εξουσίας από κακοτοπιές»! Είναι προφανές ότι μερίδα του ΣΥΡΙΖΑ έχει ενστάσεις για τους μέχρι τώρα χειρισμούς.

Η «Κόντρα» δεν έχει άλλο στήριγμα εκτός από τους αναγνώστες της. Η δική σας οικονομική ενίσχυση εξασφαλίζει την απρόσκοπτη κυκλοφορία της.

«Εξοδος στις αγορές»

Νέα δάνεια για την εξυπηρέτηση του χρέους που δεν μειώνεται

Αν στην εσωτερική πολιτική επικαιρότητα δεν κυριαρχούσε το σκάνδαλο Novartis, μέσω του οποίου ο ΣΥΡΙΖΑ κατάφερε ήδη ν' αλλάξει την ατζέντα και να πάρει την πρωτοβουλία των κινήσεων (μένει να δούμε για πόσο), η «επιτυχημένη έξοδος στις αγορές» με επταετές ομόλογο θα είχε γιορταστεί δεόντως. Τώρα, πέρασε περίπου «στο ντούκου», αν και ο Τσακαλώτος έκανε την αναμενόμενη... δήλωση υπερηφάνειας (όπως είπε, απέδειξαν ότι η οικονομία πηγαίνει τόσο καλά, που μπορούν να βγαίνουν στις «αγορές» ακόμα και υπό δυσμενείς διεθνείς συνθήκες, όπως είναι η «αναταραχή» στα διεθνή χρηματιστήρια).

Βέβαια, όσοι παρακολουθούν τις χρηματαγορές από κοντά, διαπίστωσαν ότι οι εξελίξεις των επόμενων ημερών δεν ήταν και τόσο ενθαρρυντικές. Δυο μέρες μετά την έκδοσή του, η απόδοση του επταετούς ομολόγου «σκαρφάλωσε» από το 3,5% στο 4%, απόδοση εξαιρετικά μεγάλη για τόσο μικρό χρονικό διάστημα. Την ίδια ανοδική πορεία ακολούθησαν και τα άλλα ομόλογα. Το πενταετές, που στις 25 του Γενάρη είχε καταγράψει χαμηλό 2,662%, δίνοντας αφορμή για... συγκρατημένους πανηγυρισμούς, έφτασε την περασμένη Δευτέρα στο 3,69%, ενώ το δεκαετές, που είχε κατέβει γύρω στο 3,7%, έφτασε το 4,3%.

Ο Τσακαλώτος διαμηνύει (μέσω «αρμόδιων πηγών») ότι δεν υπάρχει λόγος ανησυχίας, γιατί οι αναταράξεις στις διεθνείς αγορές «δεν έχουν βάθος». Σύντομα θα αποκατασταθεί η ισορροπία και οι αποδόσεις των ομολόγων θα πέσουν, με αποτέλεσμα να υπάρξει η δυνατότητα και για νέες εκδόσεις ελληνικών ομολόγων, μέσω των οποίων θα μεγαλώσει το περιβόητο «μαξιλάρι ρευστότητας», το οποίο θα εγγυηθεί την ομαλή και συνεχή έξοδο στις «αγορές» για την αναχρηματοδότηση του ελληνικού κρατικού χρέους μετά τον Αύγουστο του 2018, που δε θα υπάρχει πλέον δανειακή στήριξη από τον ESM.

Αντίθετα, ο Στουρνάρας -παρά τις στενοχώριες που περνάει με την εμπλοκή του στο σκάνδαλο Novartis- δεν έχασε την ευκαιρία να ξανατοποθετηθεί υπέρ της «προληπτικής γραμμής πίστωσης». Σε ομιλία του σε ημερίδα του ελληνο-ισπανικού εμπορικού επιμελητήριου, υπό τη σκιά των αναταράξεων στα διεθνή χρηματιστήρια, ο Στουρνάρας υποστήριξε ότι «ένα τέτοιο προληπτικό πλαίσιο στήριξης θα μπορούσε να βοηθήσει την ελληνική οικονομία, οδηγώντας σε χαμηλότερα επίπεδα το κόστος δανεισμού του ελληνικού Δημοσίου, καθώς θα παρείχε εξασφαλίσεις για τη χρηματοδοτική ικανότητα της Ελλάδας μετά το τέλος του προγράμματος τον Αύγουστο του 2018, ιδίως στην περίπτωση που οι συνθήκες στις διεθνείς αγορές επιδεινωθούν». Αυτή τη φορά ο Στουρνάρας πρόσθεσε και άλλη επιχειρηματολογία. Αναφέρθηκε στο waiver (εξαίρεση αποδοχής ελληνικών ομολόγων από την ΕΚΤ), η διατήρηση του οποίου είναι -κατά την άποψή του «σημαντική για την ομαλή χρηματοδότηση των ελληνικών τραπεζών, όσο η πιστοληπτική αξιολόγηση της Ελλάδας παραμένει χαμηλότερα από την επενδυτική βαθμίδα».

Αυτή είναι και η άποψη του Ντράγκι και της ΕΚΤ, που μπορεί τελικά να την επιβάλουν. Μπορεί και όχι, όμως δεν έχει πραγματικά καμιά σημασία ποια μεταμνημονιακή τεχνική δανεισμού θα επιλεγεί. Η μνημονιακή πολιτική θα συνεχιστεί οπωσδήποτε, ο μηχανισμός εποπτείας θα εξασφαλίσει τον αποικιοκρατικό έλεγχο και το χρέος θα εξακολουθήσει να είναι το εργαλείο για την απορρόφηση του ιδρώτα του ελληνικού λαού και των πλουτοπαραγωγικών πηγών της χώρας μας από το διεθνές χρηματιστικό κεφάλαιο.

Θέλουν να κάνουν τον ελληνικό λαό να πανηγυρίζει για την «έξοδο στις αγορές», μέσω της οποίας απλώς συνάπτεται νέος δανεισμός για την αποπληρωμή των παλαιότερων δανείων. Είναι χαρακτηριστικό ότι κατά τη μνημονιακή περίοδο, παρά το «κούρεμα» με το PSI, το ύψος του χρέους παραμένει στα ίδια επίπεδα (πάνω από 320 δισ. ευρώ). Τα τοκοχρεολύσια αυτού του χρέους, που έχει πληρωθεί αρκετές φορές ως τώρα, θα εξακολουθούν να στραγγίζουν τον κρατικό προϋπολογισμό και να καταδικάζουν τον ελληνικό λαό στην πιο σκληρή δημοσιονομική λιτότητα.

Το Μνημόνιο φεύγει για να μείνει

«Αν αδιάκριτα εμφανίσουμε αναθεωρητικές τάσεις, αν αρχίσουμε να λέμε ευχάριστα πράγματα, θα τροφοδοτήσουμε την εντύπωση ότι είμαστε έτοιμοι να κάνουμε ό,τι και στο παρελθόν. Ο κίνδυνος είναι μεγάλος, δεν πρέπει να τον υποτιμήσουμε, ενόψει των κρίσιμων διαπραγματεύσεων με τους δανειστές που έχουμε μπροστά μας». Δεν μιλά ο Λιαργκόβας, ούτε ο Στουρνάρας, ούτε ο πρόεδρος του ΣΕΒ. Μιλά ο υφυπουργός Ανάπτυξης Στέργιος Πιτσιόρλας. Και λέει με διαφορετικά λόγια τα ίδια που είχε πει πριν από λίγο καιρό ο Χουλιαράκης, προειδοποιώντας για το ενδεχόμενο να ενεργοποιηθεί η προπαγάνδα των προεκλογικών υποσχέσεων.

Αυτό που λέει ο Πιτσιόρλας είναι πως η έξοδος από το Μνημόνιο δε θα σημάνει και εγκατάλειψη της μνημονιακής πολιτικής. Είναι αυτό που οι ιμπεριαλιστές δανειστές, διά στόματος αξιωματούχων των Βρυξελλών, ονομάζουν «ρήτρα μη επιστροφής». Δεν αρκούνται στις διαβεβαιώσεις, ούτε θα αρκεστούν στο «μεταμνημονιακό πρόγραμμα ελληνικής ιδιοκτησίας», που ετοιμάζει ο Τσακαλώτος, αλλά θα βρουν εκείνο το μηχανισμό που θα τους επιτρέπει να εξασφαλίσουν τη συνέχιση της μνημονιακής πολιτικής (θα κάνουν την αναδιάρθρωση του χρέους με δόσεις και όχι μια κι έξω).

Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, γιατί είναι εντελώς αποπροσανατολιστική η συζήτηση για την «έξοδο στις αγορές» και ο καυγάς ανάμεσα στους «οπαδούς» της «προληπτικής πιστωτικής γραμμής» και αυτούς του «μαξιλαριού ρευστότητας».

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»
ετήσια συνδρομή 85 €
εξάμηνη συνδρομή 45€
λογαριασμός ΕΤΕ:
10087804638

ΚΟΝΤΡΑ
ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898
http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr
Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή
Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης
Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σπηλιάς 5, Μεταμόρφωση

βαθύ κόκκινο

Κάπηλοι - αστοί εθνικιστές

«Η Ειρήνη Γκίνη (Μίρκα Γκίνοβα), ήταν η πρώτη γυναίκα που εκτελέστηκε με απόφαση Εκτακτου Στρατοδικείου. Γεννήθηκε το 1923 κοντά στη λίμνη του Οστρόβου. Οι γονείς της ήταν φτωχοί αγρότες Σλαβομακεδόνες. (...) Σε όλο το δρόμο τραγουδούσε τη "Διεθνή" και άλλα επαναστατικά μακεδονικά τραγούδια».

Το απόσπασμα δεν είναι από κάποιο δημοσίευμα της εφημερίδας μας, που και πρόσφατα έχει αναφερθεί στη σλαβομακεδόνισσα κομμουνίστρια, την πρώτη γυναίκα που καταδικάστηκε από έκτακτο στρατοδικείο και εκτελέστηκε το 1946. Είναι από την εφημερίδα «Ριζοσπάστης». Οχι από το επίσημο όργανο του παλιού επαναστατικού ΚΚΕ, αλλά από το κλεψίτυπο όργανο του Περισσού. Το σχετικό αφιερωματικό άρθρο δημοσιεύτηκε στις 31 Ιούλη του 2016 (σχετικά πρόσφατα δηλαδή) και φέρει την υπογραφή της κας Κατερίνας Κομπλίτση, «μέλους της Επιτροπής του ΚΣ της ΚΝΕ για τις νέες γυναίκες και τα νέα ζευγάρια».

Η Μίρκα Γκίνοβα (ή Ειρήνη Γκίνη, όπως υποχρεωτικά είχε ταυτοποιηθεί από το ελληνικό κράτος), λοιπόν, ήταν σλαβομακεδόνισσα και όταν την πήγαιναν για εκτέλεση τραγουδούσε τη «Διεθνή» και άλλα επαναστατικά μακεδονικά τραγούδια (το γεγονός αυτό επιβεβαιώνεται και από τον μοναρχοφασιστικό Τύπο της εποχής).

Το εν λόγω κόμμα έχει εκδώσει μια προκήρυξη με τίτλο «Για τις εξελίξεις με την ΠΓΔΜ», την οποία διανέμει και σε χώρους δουλειάς (μας την έφερε σύντροφος). Σ' αυτή, μετά τη γνωστή αντιιμπεριαλιστικλή φλυαρία, διαβάζουμε (με έντονη γραφή): *«Το ΚΚΕ θεωρεί ότι το κυριότερο είναι η διασφάλιση των σχέσεων ειρηνικής συνεργασίας, διασφάλισης του απαραβίαστου των συνόρων των δύο χωρών, αλλαγή του Συντάγματος της γειτονικής χώρας, αποφυγή κάθε αλυτρωτικής προπαγάνδας. Μόνο έτσι μπορεί να ακυρωθεί όλη εκείνη η βάση που στηρίζει την ανιστόρητη θεωρία περί "Μακεδονικού έθνους"».*

Δεν υπάρχει μακεδονικό έθνος, δεν υπάρχει μακεδονική γλώσσα, λέει ο Περισσός. Τι υπάρχει; Αρκεί να βάλουμε αυτό το ερώτημα για να καταρρεύσει η προπαγάνδα του Περισσού. Τι υπάρχει; Ποια είναι η εθνική ταυτότητα αυτού του λαού, πώς ονομάζεται η γλώσσα του; Ανιθαγενείς είναι; Μιλούν μια ξένη γλώσσα; Το πιο προκλητικό είναι να μιλά η ηγεσία του Περισσού για «ανιστόρητη θεωρία», περιφρονώντας την ιστορία αυτού του λαού, τους αγώνες που έδωσε (από την εθνική επανάσταση του Ιλιντεν μέχρι τον αντιφασιστικό-αντικατοχικό αγώνα και ειδικά στην Ελλάδα μέχρι τον αγώνα του ΔΣΕ), και αποπατώντας πάνω στην ιστορία του ελληνικού κομμουνιστικού κινήματος που είχε ξακάθαρη θέση σ' αυτό το ζήτημα.

Οταν το συγκεκριμένο κόμμα θέλει να βγάλει πολιτική υπεραξία από τη θυσία των επαναστατών του παρελθόντος (όπως της ηρωίδας Μίρκα Γκίνοβα), δεν έχει πρόβλημα να πει ότι υπάρχουν σλαβομακεδόνες και μακεδονική γλώσσα. Οταν παρεμβαίνει με μαζική ζύμωση (ενόψει και της συγκέντρωσης στο Σύνταγμα που ετοιμάζει) ταυτίζεται με τον πυρήνα του αστικού εθνικισμού, τον οποίο τυλίγει σε χρυσόχαρτο ανούσιου αντιιμπεριαλιστικού βερμπαλισμού.

Εχουμε γράψει και άλλη φορά, ότι το συγκεκριμένο κόμμα αποτελεί μια αστική αίρεση (και όχι μια αίρεση κομμουνιστικής αναφοράς). Οπως κάθε αίρεση, έχει φτιάξει ένα ηθικολογικό credo, με το οποίο ρίχνει στάχτη στα μάτια των μελών και οπαδών του. Οσο πιο δεξιά βαδίζει σε επίπεδο πρακτικής πολιτικής τόσο πιο «αριστερό» γίνεται το ηθικολογικό του credo. Δε δίστασε να εντάξει σ' αυτό το credo τον Στάλιν και τον Ζαχαριάδη, την ίδια στιγμή που παρουσιάζει σαν... πρωτότυπη ιστορική ανάλυση την επίθεση του τροτσκισμού στη γενική γραμμή της Κομμουνιστικής Διεθνούς κατά τον Μεσοπόλεμο και της γραμμής του ΚΚΕ κατά την ίδια περίοδο και μετά, μέχρι και το 1956.

Π.Γ.